

Évkönyv – 2018

Eötvös Loránd Tudományegyetem
Radnóti Miklós Gyakorlóiskola

ELTE RADNÓTI MIKLÓS GYAKORLÓ
ÁLTALÁNOS ISKOLA ÉS GYAKORLÓ GIMNÁZIUM
ÉVKÖNYVE 2018

Eötvös Loránd Tudományegyetem
Radnóti Miklós Gyakorló Általános Iskola
és Gyakorló Gimnázium

Évkönyv

2018

Készült 2018 novemberében

Szerkesztette: *Schiller Mariann*

A címlapon: A végzős évfolyam mint 5.A, 5.B és 7.Ny. (Az 5.B fényképét Előd László készítette.)

Kiadja az Eötvös Loránd Tudományegyetem
Radnóti Miklós Gyakorlóiskolája
1146 Budapest, Cházár András utca 10.
Honlap: <http://www.radnoti.hu>
Felelős: *dr. Molnár Katalin* igazgató

A kiadást támogatja a Radnóti Alapítvány

Nyomdai előkészítés: Kármán Stúdió
Nyomta és kötötte az OOK Press Kft.
E-mail: info@ookpress.hu
Felelős vezető: *Szathmáry Attila*

Radnóti Miklós

Gyerekkor

Már mozdulatlanul lapult az indián,
de izgalom szaladt még sziszegve fönt a fán
s a szél forgatta még a puskaporszagot.
Egy megrémült levélen két vércsöpp csillogott,
s a törzsön szédelegve tornázott egy bogár.
Rézbőrü volt az alkony. És hősi a halál.

(1944. január 25.)

dr. Molnár Katalin, igazgató

Élen a Radnóti

„Élen a Radnóti” – ezzel a címmel hirdették az internetes portálok a HVG Magyarország 100 legjobb gimnáziumát bemutató különszámát. Igen, a Radnóti idén első helyen szerepel ebben a rangsorban. Az újság a sikert így indokolta: „bár a Radnóti az egyik részrangsorban sem végzett az élen, de mindegyikben egyenletesen jó teljesítményt nyújtott”. A kiváló eredményért köszönet illeti azokat a diákokat, akik 2017 májusában a 10. évfolyam magyar és matematika kompetenciaméréseit írták – a 12.A, 12.B és 11.C osztály tanulóit –, valamint a 2017. évben érettségizőket. És természetesen köszönet illeti a tanárok munkáját is. A tavalyi évkönyvben hosszan írtam az iskolai rangsorokról, azok összeállításának nehézségeiről, hitelességéről. Most is azt vallom, hogy a rangsorokban egymáshoz közeli helyezést elért intézmények teljesítménye között nincs szignifikáns eltérés. Ugyanakkor radnótisként arra jogosan lehetünk büszkéek, hogy a HVG-rangsorok megjelenése, azaz 2012 óta minden évben a legjobbak között szerepeltünk, az évek átlagában dobogós helyezést értünk el (2–3. hely).

A Radnóti az élen áll abban is, hogy érettségiző diákjaink közül a legtöbben jelentkeznek és nyernek felvételt külföldi, elsősorban nagy-britanniai egyetemekre. 2018-ban végzőseink 41%-a döntött úgy, hogy nem Magyarországon kezdi meg egyetemi tanulmányait. Büszkéek lehetünk arra, hogy az érettségizők 70%-a az európai ranglisták élén álló elit intézményekbe (Cambridge, Oxford, UCL, Imperial, Kings College stb.) nyer felvételt. A 2013 óta érettségizettek között végzett felmérés szerint a külföldi továbbtanulást első helyen az értékesebb, nemzetközileg elismertebb diploma megszerzése motiválja. Második helyen a korszerűbb, az önálló tanulást jobban támogató, személyre szabottabb képzés iránti igény áll. Fontos szempont az interdiszciplináris szakok választásának lehetősége is. Az viszont szomorú tény, hogy a felmérés szerint a külföldön tanulók 50%-a az egyetem elvégzése után sem térne vissza Magyarországra, és mindössze 10%-uk állítja, hogy a diploma megszerzése után hazatérne.

Élen áll a Radnóti abban is, hogy alapítványunk évről évre messze a legmagasabb összeget kapja a személyi jövedelemadó 1%-ának felajánlásából az iskolák támogatására létrejött közhasznú alapítványok közül. A TOP 100-ban egyetlen iskolai alapítvány szerepel, a miénk. A felajánlók száma meghaladja az iskola tanulóinak létszámát. Ezen a helyen is szeretnék köszönetet mon-

dáni azoknak a szülőknek, öregdiákoknak (ez a kettő gyakran egybeesik), szimpatizánsoknak, akik ily módon segítik az iskolát. Az alapítványi támogatások teszik lehetővé, hogy oktatási anyagokat, korszerű informatikai eszközöket szerezzünk be (például tabletek, az e-learning rendszert kiszolgáló szerver, projektorok, aktív táblák), szolidaritási ösztöndíjat adhassunk a rossz anyagi helyzetbe került diákoknak, támogatást adjunk a táborokhoz, iskolai rendezvényekhez. Az alapítványi bevételekhez jelentős mértékben hozzájárul az immár hagyománnyá vált *Messzeringő* kulturális rendezvénysorozat is, amelyek szervezésében szülők, öregdiákok vesznek részt. Az esteken fellépő művészek a támogatói jegyek bevételeit az alapítványnak ajánlják fel. Az első rendezvény 2012-ben volt, Kulka János énekelt a zsúfolásig telt díszteremben. A hang- és fénytechnikát – azóta is minden alkalommal – a Colossal Rental biztosította. Az azóta már európai színvonalú céget radnóti öregdiákok vezetik, akik egykor a díszteremben kezdték technikusként. E szép hagyomány történetét a hely szűke miatt a radnóti évkönyvek következő számában folytatom.

Az iskola dolgozói és tanulói 2018/2019

TANÁROK ÉS TANÍTOTT TÁRGYAIK, 2018–2019.

Ágoston Lóránt	rajz, művészettörténet
Albert Viktor v.t. ¹	<i>kémia</i> , természetismeret
Arató László v.t.	<i>magyar nyelv és irodalom</i>
Balázs Katalin v.t.	<i>kémia</i>
Bárth Balázs	matematika, történelem
Benyó Szabolcs	testnevelés
Berkiné Böhm Zsuzsanna	testnevelés
Berta Anikó v.t.	<i>angol nyelv</i>
Bukovinszki Orsolya	matematika
Csatár Katalin	matematika
Dancz Péter v.t.	társadalomismeret, <i>orosz nyelv</i> , életvitel
Diószegi-Szőcs Máté v.t.	<i>történelem</i> , erkölcsstan
Drozd Zsuzsanna igh.	angol nyelv
Erdős Katalin v.t.	angol nyelv, <i>francia nyelv</i>
Etédi Emőke v.t.	<i>magyar nyelv és irodalom</i>
Fábián Márton v.t.	<i>magyar nyelv és irodalom</i> , erkölcsstan
Farkas Gréta	dráma, szabadidő-szervező
Farkasházi Csilla	tanító
Fekete Gergő	angol nyelv, német nyelv
Feketéné Péter Klára	fejlesztőpedagógus
Fenyő D. György v.t.	<i>magyar nyelv és irodalom</i> , erkölcsstan
Fercsel Franciska	angol nyelv, német nyelv
Gantner Dániel	rajz, művészettörténet
Gózonné Adámy Anna	tanító
Gulyásné Pusztai Réka v.t.	<i>angol nyelv</i>
Győrffy Magdolna	tanító
Győri János v.t.	<i>magyar nyelv és irodalom</i>
Hegyí Györgyné v.t.	<i>matematika</i>

¹ A v.t. rövidítés vezetőtanárt jelent, a dőlt betű a vezetőtanársághoz kapcsolódó tárgyat mutatja. Náluk tanár szakos egyetemisták végzik rövidebb (15 órás) vagy hosszabb (14 hetes, úgynevezett rezidens) tanítási gyakorlatukat.

Horváth Beáta v.t.	magyar nyelv és irodalom, erkölcsstan, <i>média</i>
Ispánovity Márta v.t.	<i>történelem</i> , társadalomismeret, erkölcsstan
Iványiné Harró Ágota igh., v.t.	<i>matematika</i>
J. Tóth Judit v.t.	<i>angol nyelv</i>
Kertész Luca v.t.	<i>magyar nyelv és irodalom</i> , erkölcsstan
Kocsis Hedvig	könyvtáros tanár
Kornai Júlia v.t.	biológia, <i>matematika</i>
Köves Katalin v.t.	<i>angol nyelv</i>
Kropog Erzsébet v.t.	<i>biológia</i> , természetismeret
Kuruncziné Kapcsáncsi Katalin v.t.	<i>német nyelv</i> , erkölcsstan, társadalomismeret
Láng György igh.; v.t.	<i>földrajz</i>
Lengyel Zsuzsa v.t.	<i>angol nyelv</i>
Lövey Éva v.t.	<i>matematika</i>
Mándics Dezső v.t.	<i>biológia</i>
Marcsek Gábor v.t.	<i>matematika</i>
Márföldi-Boruzs Barbara	ének
Markovits Tibor v.t.	<i>fizika</i>
Mészáros Ferenc	informatika
Molnár Ágnes v.t.	<i>biológia</i> , kémia
Molnár Anna	tanító
Molnár Balázs	biológia, kémia, természetismeret
Molnár Katalin igh., v.t.	<i>biológia</i>
Morvai Éva v.t.	<i>matematika</i>
Mozer Tamás v.t.	<i>magyar nyelv és irodalom</i> , latin nyelv, erkölcsstan
Munkácsi Tamás	testnevelés
Nagy Piroska v.t.	<i>latin nyelv</i> , történelem
Návai Péter	magyar nyelv és irodalom, történelem, társadalomismeret
Nyakas Tünde v.t.	<i>francia nyelv</i>
Pálinkó Dániel v.t.	biológia, <i>földrajz</i>
Pataki Henriette v.t.	<i>matematika</i>
Patrik-Pirk Zsolt v.t.	<i>angol nyelv</i>
Paulovits Ferenc v.t.	<i>kémia</i> , matematika
Rosenzweigné Pejtsik Júlia v.t.	<i>francia nyelv</i> , latin nyelv
Ruszkai Nóra	napközi
Sarkadi-Nagy Szilvia	iskola pszichológus
Schiller Mariann v.t.	<i>angol nyelv</i> , <i>magyar nyelv és irodalom</i>
Schwarczkopfné Szücs Éva	tanító
Steller Gábor	matematika
Szabadkai Bernadett v.t.	<i>angol nyelv</i>

Szabó Emese	angol nyelv
Szabó Katalin v.t.	<i>ének</i>
Szabóné Rudnai Zsuzsanna v.t.	<i>angol nyelv</i>
Szabó-Rusz Anetta	testnevelés
Szánthó Kata	tanító
Szarvas Szilvia	biológia, kémia, természetismeret
Szatmári Kálmán v.t.	<i>informatika</i>
Székely Ágnes v.t.	<i>német nyelv</i>
Szekeresné Nádudvary Ildikó v.t.	<i>angol nyelv</i>
Szél Zsófia	matematika
Sziklai Gábor igh., v.t.	<i>angol nyelv</i>
Tasnádi Ildikó v.t.	<i>informatika</i>
Toldy Emese	biológia, földrajz
Tomcsányi Péter v.t.	<i>fizika</i>
Tomcsányi-Szabó Katalin	tanító
Tóth Erika v.t.	<i>német nyelv</i>
Török László	fizika
Törzsök Édua v.t.	<i>magyar nyelv és irodalom</i>
Udvardy Eszter	angol nyelv
Vad Szilvia	angol nyelv, matematika
Varga István	testnevelés
Varga Szilvia	tanító
Vég Éva v.t.	<i>oroszl nyelv, történelem</i>
Vígh Katalin	gyógypedagógus
Vlasits Géza	földrajz, történelem
Weltner Mariann	angol nyelv
Zimmermann Henriette	testnevelés
Zöld Péter	fizika

OSZTÁLYOK,² OSZTÁLYFŐNÖKÖK ÉS HELYETTESEK – 2018–2019.

<i>osztály</i>	<i>osztályfőnök</i>	<i>belyettes</i>
1.	Tomcsányi-Szabó Katalin – Molnár Anna	
2.	Gózonné Adámy Anna – Szánthó Kata	
3.	Győrffy Magdolna – Varga Szilvia	
4.	Farkasházi Csilla – Schwarczkopfné Szücs Éva	
5.A	Steller Gábor	Bukovinszki Orsolya
5.B	Sziklai Gábor	Fenyő D. György
6.A	Kuruncziné Kapcsándi Katalin	Márföldi-Boruzs Barbara
6.B	Szarvas Szilvia – Kertész Luca	

² Az A és B osztályok a 8 évfolyamos képzésű osztályokat jelzik, az Ny a nyelvi előkészítő évet, a C jelű osztályok a nyelvi előkészítő év utáni 6 évfolyamos képzést jelentik.

<i>osztály</i>	<i>osztályfőnök</i>	<i>belyettes</i>
7.Ny	Pálinkó Dániel	Vlasits Géza
7.A	Berta Anikó	Láng György
7.B	Gulyásné Pusztai Réka – Zöld Péter	
7.C	Albert Viktor	Szabó Katalin
8.A	Návai Péter	Iványiné Harró Ágota
8.B	Kornai Júlia	Varga István
8.C	Pataki Henriette	Mándics Dezső
9.A	Ispánovity Márta – Bárth Balázs	
9.B	Horváth Beáta	Hegy Györgyné
9.C	Diószegi-Szőcs Máté	Vad Szilvia
10.A	Arató László – Köves Katalin	
10.B	Vég Éva	Munkácsi Tamás
10.C	Paulovits Ferenc	Molnár Balázs
11.A	Fábián Márton	Szabó Emese
11.B	Patrik-Pirk Zsolt	Marcsek Gábor
11.C	Dancz Péter – Toldy Emese	
12.A	Szekeresné Náduvaryl Ildikó	Etédi Emőke
12.B	Berkiné Böhm Zsuzsanna – Győri János	
12.C	Schiller Mariann	

AZ ISKOLAI ÉLET MINDENNAPJAIT SEGÍTŐK

Bitter Béláné – technikai támogató/ takarító	Kondor Judit – védőnő
Bulla István – technikai támogató/ takarító	Kőrösné Vizi Zsuzsanna – pedagógiai asszisztens
Cserey Zsuzsanna – kézbesítő/ pedagógiai asszisztens	Lázár Tibor Zsigmond – karbantartó
Csík Csabáné – konyhai dolgozó	Meleg Jánosné – gazdasági előadó
Csík Simonné – konyhai dolgozó	Murbán Renáta – iskolatitkár
Farkas Marianna – konyhai dolgozó	Serfőzőné Kesztyüs Ildikó Zita – laboráns
Fazekas Jánosné – konyhai dolgozó	dr. Szende Krisztina – iskolaorvos
Fazekas László – portás	Szmolka Sándor – portás
Fodor Gyula – karbantartó	Takács Dánielné – technikai támogató/takarító
Hamvainé Koszovszki Angelika – laboráns	Takács Lászlóné – technikai támogató/takarító
Katona Dóra – iskolatitkár	Temesi András – rendszergazda
Kesztyüs Lenke Andrea – technikai támogató/takarító	Varga Imréné – technikai támogató/ takarító

1. osztály

Bartal Botond
Bóhm Éva Anna
Dukay Réka
Faragó Sámuel Balázs
Fedák Marcell
Fonyódi Balázs
Gábos Nóra
Gombai Bálint
Gömöri Lili
Gulyás Franciska
Ha Nguyen Nóra
Jobbágy Elmira Karolina
Kopper András
Kőhegyi Luca
Kuluncsics Vince Rókus
Lázár Máté
Lazáry Liza
Lénárt Marcell
Marx Miklós István
Nagy Dalma Borbála
Nagy Nóra Laura
Rudas Dávid
Rudits Balázs
Schmelowszky Dávid
Szilágyi Balázs
Tarr Linda
Tóth-Tarnawa Bori
Urkom Angéla

2. osztály

Csányi Ambrus
Csekő Anna Sára
Csuha Dániel Ádám
Demetrovics Joel
Drahos Blanka Báborka
Dukay Soma
Érdi Áron Artúr
Gárdonyi Gergely
Győri Júlia Léna
Horváth Bence Dániel
Karakas Berta
Kelényi Nóra Letícia
Konéta Gergő
Kovács-Lánczos Bori
Márk Zsófia
Papp Lili Emma
Ronkay Noémi
Sárdy Luca
Schön Mirtill Eliána
Sebes-Spira Benjámín
Stefáni Patrícia Linda
Szekér Dália
Szick Mira Nóra
Sziklai Eszter
Tóth Bendegúz
Zsíros Márton

3. osztály

Andacs Ambrus Borisz
Bóhm Mihály Márton
Chu Huyen Natália
Czanik Dániel
Csáki Dániel
Csonka Sámuel
Deres Jázmin
Gács Borbála
Gárdonyi Kristóf
Gömöri Luca
Hoppál Hanga Zsuzsanna
Jancsó Dóra Johanna
Korinek-Végh Marcell Ferenc
Kovács Emma Lea
Kuluncsics Rozina Dóra
Lipcsei Gábor
Matskási Áron
Mohos János
Munkácsi Soma
Németh Júlia Mandula
Reszegi Dániel Ákos
Scheibner Adél
Scheibner Dániel
Schmelowszky Kira
Szabó Petra
Tóth-Tarnawa Botond
Török Szonja
Zakor Bercel

4. osztály

Bacsikai Zorka
Barabás Lujza
Bundula Gáspár
Chogyelka András
Debreczeny Berta Julianna
Drahos Johanna Zsuzsanna
Epres Márton Fülöp
Erdődi Noémi
Honti Vilmos
Jobbágy Dominik
Katona Sára Boglárka
Kenyeres Maja
Kováts-Megyesi Bori
Kőhegyi Lili
Novák Tünde Anna
Osztovits Benedek
Révész-Heuer Júlia
Schäffer Kata
Szakolczai Áron
Széll Botond
Szentpéteri Zsolt
Szijj Zsigmond
Szilágyi Márton
Tarnai Réka
Temesvári Dávid
Valach Lili
Yamashita Áron

5.A osztály

Békési Luca
Békési Veronika Ágnes
Bodor Sára Ilka
Chu Phuong Laura
Csáki Júlia
Deák-Sala Emília
Do Hoang Anh Thu
Erdős András
Farkas Adél
Fazekas Rozália
Forman Ákos Sámuel
Glósz Kinga
Gombai Marcell
Ha Nguyen Bence
Horváth Regina Lilla
Kaposi-Ly Dávid
Kelemen Márton
Kovács Botond Zsolt
Kovács Gergő Domokos
Kováts-Megyesi Botond
Kőhegyi Balázs
Kurunczi Zoltán Gábor
Lőw László
Major Éva
Mészáros Alina
Nguyen An Binh
Pásztor Vera Vilma
Somogyi Mátyás Krisztián
Sütő Barnabás
Szeszler Áron
Szokolai Lili
Tomai Timea
Turós Eszter
Valent Vilmos
Vándor-Kővágó Aliz
Verebes Marcell Márk

5.B osztály

Aczél Milán
Ambrus Barnabás
Balássy Fruzsina
Bandi Dávid
Barczy Samu
Dobos Léda
Érdi Félix Vazul
Fejér Gergely András
Fodor Száva Dorka
Győrfi Balázs Bence
Hamvai Lili
Hársfalvi Léna Luca
Kádár Miklós Ádám
Kádár Nóra
Karsay Diána
Lakner Hanna Rozália
Lelkes Artemisz Eszter
Marx Júlia Réka
Mihály Vera
Mohos Zsigmond
Németh Alex Dániel
Perényi Ábel Ruben
Puskás Míra
Radó Csanád
Sárváry Dániel István
Szabados Benedek
Szabó Amira Krisztina
Szarka Áron Géza
Szekeres Nóra
Szemán Tamara Lea
Szentiványi-Nagy Zsófia
Tamás Ágoston
Tarr Dénes
Varga Zénó
Volk Adél
Yue Ruhan

6.A osztály

Albert Alíz
Besztercey Dalma
Bohos Marcell
Bui Hoa Lan
Bui Phi Hung
Czanik Pál
Dánffy Ákos
Gedeon Máté
Gellér Mihály
Giay Lola
Gonda Borbála
Horváth Katalin Anna
Kopper Janina
Kovács Karád Zoltán
Luu Hoang Kim Anh
Major Dóra Linda
Molnár Marcell
Nádudvari Sára
Nguyen Kim Dorka
Oláh Zsófia
Pomaházi Péter
Répás Dávid Bence
Stefáni Boldizsár Mihály
Szabó Anna
Székely Dominik
Szelezky Róza
Szentpéteri Marcell
Szick Vanda Lilian
Szuromi-Kovács Blanka
Tóth Gergely
Vajda Eszter Zita
Vajda Noémi Rita
Várszegi Sára Maja
Vidits Ádám Benedek
Zubonyai Kolos Benedek
Zsembery Ármin István

6.B osztály

Acsády Júlia
Andics Áron
Arató Hanna Flóra
Beer Balázs
Boór Bernát
Czvikovszky Ágnes
Décsi András
Garamvári Marcell Ákos
Gömöri Bertalan
Hain Li Lan
Horváth Léna
Horváth Villő
Ivánka Liza Emma
Kenyeres Léna
Kiss Károly Lajos
Kókai Emma
Kónya Eszter
Kovács Kamilla
Kunisch Luca
Matskási Péter
Menner Olívia
Nehéz-Posony Lea
Németh Luca Léna
Nguyen Hanna
Ökrös Huba
Révész-Heuer Jakab
Riesz Lili Anna
Sebestyén Balázs Ádám
Selmeczi Áron
Shan Jia Hao
Szabó Patrik
Szemző Dávid György
Szkalka Bendegúz
Tran Ngoc Minh
Uzseka Kristóf Zalán
Varga Imola

7.Ny osztály

Bajzáth Lili
Barczy Hanna
Belai Nikolett
Bihary Benedek Ákos
Billege Bulcsú Boáz
Cseh Márton
Földvári Márton Barnabás
Frank Mirjam
Gazdag Áron Bendegúz
Gorondi Botond
Harkányi Gergely
Hegedűs Júlia
Horváth Réka Boglárka
Huszárszky Veronika
Jónás Gergő
Kanel Zsófia
Kéki Gáspár
Kiss Benedek
Lukács-Simonffy Vilma
Makara Samu
Marcsa Zsófia
Mihály Bíborka
Miklauzic Simon Mihály
Nagy Levente Máté
Nej Zsófia
Nguyen Khanh Linh
Pintér Róbert
Pogány Kata
Pozsár Eszter Adél
Schuchmann Hanna
Szalai Gergő
Sziklai Eszter
Szinai Dávid Nils
Tóth Ágoston
Winkler-Virág Dorka
Zilahy-Szabó Lili

7.A osztály

Balogh Dominik Bence
Berencei Zsolt
Bobvos Virág
Bolyós Barbara
Czakó Csenger
Csapó Áron Soma
Detrovics Benjamin
Dobránsky Noémi
Erdős Dávid
Fejes Bálint Ernő
Ferencz Péter
Gadányi Boldizsár
Halász Lili Anna
Káldi Zita
Knuth Sára
Ladányi Bálint
Lehmann Milán
Mach Igor
Mátyij György Vladimír
Molnár Vince Pál
Mózer Anna Berta
Nádai Lóránt
Osztovits Lili
Palugyai Sára
Pap Tamás
Sárváry Márton
Schwarczkopf Marcell
Shemesh Anna
Szabó Ádám Gergely
Száday Krisztina Judit
Székely Léna
Sziklai Anna
Szilassi Bálint Sámuel
Tarr Zalán
Zakor Zóra

7.B osztály

Bodor Péter Bendegúz
Csuha Miklós
Djuric Alexander Patrik
Erdős Áron
Farkas Balázs Kristóf
Ferencz Ádám
Font Hanna
Földényi Kristóf Marcell
Fülöp Péter Benjámin
Hajdu Aliz
Herskovits Gábor
Hiezl Zsófia
Jakab Áron
Kaposi András
Kis Vivien
Kovács Konrád
Kővári Sára
Kuba Nikoletta
Maly Benedek Álmos
Mohos Ilona
Mundruczó Mihály Jónás
Pásztor-Turák Marcell
Peller Natália
Révész Vilmos
Schenk Flóra Emma
Sudár Bence
Szekeres Panna
Takács Fanni
Tarján Péter
Urkom Teodóra
Vajda Ádám
Varga Lilla Sára
Vinnay Dóra
Wrobel Katinka Anna
Zelenyánszky Janka

7.C osztály

Angelusz Ábel Tamás
Barna Eszter
Bene Zoltán
Coelho Mateo Dániel
Cseresznyés Zétény
Dávid Benjámin
Doleschall Bence
Fábián Ádám
Gergely Luca Sára
Gömbös Bálint
Gyimesi Petra Kata
Gyüre Péter Benedek
Harkányi Ádám
Horváth Gábor Levente
Jobbágy Ramóna
Kádi Márton Benedek
Karnóth Kamilla
Kevevári Keve Zoltán
Kocsis András Vince
Kovács Barna
Kovács Hanna
Kővári Katica
Kurunczi Nelli Júlia
Menich Míra
Mihály Blanka
Monostori Lili
Nguyen Thao Ly
Parti-Nagy Elza Mária
Rózsa Simon Péter
Sápi Dorottya Jázmin
Szabó Benedek
Takács Márton Károly
Tiborczi Janka
Turiák Viktória Katalin
Visontai Barnabás Péter
Zöld Franciska

8.A osztály

Bartos Laura Anna
Bui Kevin
Csendes Luca
Csima Tekla
Dianovszky Zalán
Dobos Áron
Fodor Hédi Virág
Font Olivér
Fritsch Zsuzsanna Lilla
Gáspár András
Hadházi-Borsos Máttyás
Hegy Tamás
Horváth Hanna Szabrina
Hulman Tamara Virág
Kopper Borsa
Kósa Kitti Lilla
Kósa Tamás Norbert
Köbli Vince
Mózer János
Munkácsi Sára
Nguyen Dániel Cuong
Rónai Bendegúz
Sándor Zsófia
Schlachtovszky Liza
Szabó Artúr
Széll Kata
Szeszler Ábel
Szeszlér Benjámín
Szombat Nándor
Takács Ágota
Takács Lili
Vághy Lőrinc Bertalan
Várszegi Vince Emil
Verő Mirkó
Volk János
Wagner Máttyás Máté

8.B osztály

Alföldi Anna Lujza
Almás Bendegúz
Andacs Boldizsár Emil
Aradi Júlia
Bereczki Levente Zoltán
Berényi Sámuel
Bohos Lilla
Bukta Balázs Gábor
Czvikovszky György
Dóczy Réka
Fehér Ajsa Petra
Fülöp Eszter
Gedeon Sára
Gönczi Álmos
Gróf Hanna
Gulyás Richard Leonardo
Gyekiczki Márton Noé
Kádas Máté
Kocsis Levente Vajk
Kónya Zsófia
Kovács Benedek Imre
Kuluncsics Bíbor Borbála
Orbán László Balázs
Orvos-Nagy Hanna
Ökrös Olivér
Pálffy Fatime
Pankucsi Anna
Paulovits Szabolcs
Selényi Tamás György
Simon Júlia Réka
Szeszlér Áron
Szücs-Szuper Milán
Tumbász Noel
Világi Áron
Világi Dávid
Vrabély Ria Kata

8.C osztály

Artner László
Balogh Eszter
Balogh-Gönde Bence
Bihary Bálint Ambrus
Borszukovszki Márton
Bozóki Bálint
Csapó Adél Zsófia
Dosztár Boglárka
Erdős Bence Gábor
Haraszi Róza
Horváth Soma
Horváth-Akasztai Boldizsár
Hudák Dóra
Hunyady Dániel Dávid
Jobbágy Patrik
Kállai Péter
Kárpáti Ákos
Kercsó-Molnár Anita
Killik László
Kozák-Sólyom Bónis
Kozári Norman
László Anna
Margitics László
Mikóczi Bálint Péter
Mudrák Bence József
Pápay Benedek
Péterfy Rebeka
Pintér Levente
Pokol Bori
Racsó Gergő Áron
Ring Máté
Samu Zsófia
Sápi Kata
Soós Benedek
Varga Gréta
Vincze Dimitrij

9.A osztály

Acsády Zsófia
Balaton Gergő
Bartal Csenge
Beer Dominik
Békási Zsolt
Birtalan Zsuzsanna
Boór András
Bölcs Natasa Flóra
Cernov Noa Sára
Csányi Melinda
Eperjesi Róza
Érseki Áron
Földi Tamás
Gonda Zsófia
Gyöngyösi Ákos
Herskovits Dávid
Horváth Flóra Janka
Kádár Vera Eszter
Kiss Jázmin Zsuzsanna
Kozma Réka Anita
Lendvay Gergely János
Máthé Kristóf
Mohos Tibor
Nguyen Hoang Hai
Novák Domonkos
Nwokeji Celine Emília
Phan Viet Dung
Száday Gergely József
Szijj Zina Róza
Ványi András Benjámín
Varga Bence Martin
Wittich Anna
Wunderlich Ábris Devecser
Zsíros Anna

9.B osztály

Borza Borbála
Czakó Bence
Darvas Ágoston Erik
Deres Johanna
Erdei Hanna
Golden Dorka
Halmai Anna Laura
Hársfalvi Máté
Hernyes Botond
Horváth Milán
Izsó András Márk
Jagos Péter
Kókai Adél
Kovács Péter Barnabás
Matei Simon Marcell
Nagy Hanna Zsófia
Nemes Domonkos Sándor
Németh Anikó
Pásztor Bianka Dóra
Pataki Lili
Paulovits Barnabás
Rajnai Júlia
Reviczky Tamás
Sólyom Barna
Szabó Patrik
Széwald Márton József
Sziklai Nóra
Taylor Sol Nadia Alina
Tran Thu Ha
Vajda Hanna Klára
Varga Norbert
Weisz Péter
Zakor Zsombor
Zelenyánszky Lőrinc

9.C osztály

Bach Ágoston
Balaton Botond
Bartal Dávid
Bodgál Andor Károly
Demetrovics Marcell János
Dénes Gergely
Fatsar Sára Dorottya
Földvári Lea Virág
Földvári Lilla Noémi
Gőgh Vince Balázs
Hutka Lili Mandula
Juhász Zsombor
Kerékgyártó Márton
Kinyó Kolos
Kovács Márton
Kovácsy Barnabás
Kőrösi Luca
Krénusz Márton
Lénárt Dániel
Márton Péter
Máté Sámuel
Nguyen Le Huyen Anh
Papp Júlia Gréta
Perger Ilma Luca
Pintér Szilveszter
Pokol Sára
Rózsa Valéria Liliróza
Scholcz Balázs Bertalan
Szegő Márton
Székely Kata
Tamás Boglárka
Timár Judit Éva
Tóth Dorottya Berta
Valachi Samu
Varga Szonja
Wintsche Gáspár Boldizsár

10.A osztály

Demetrovics Hanna
Drahos Botond Bendegúz
Elek Péter
Fóti Neszta
Gasparics Kata
Gazdag-Győri Zétény
Gedeon Anna
Gedeon Áron
Gróf Anna Anita
Hain Son Anh
Halász Marcell Dávid
Hamar Norbert
Hevesi Zoltán Máté
Kéki Szonja
Killin Beáta
Komáromi Krisztina Panna
Kórodi Kristóf
Le Viet Dung
Leiner Gergő
Mozer Jolán
Nádori Jakab
Nagymengyi Réka Lili
Neuhauser Lilla Zsuzsanna
Nguyen Hai Anh
Nguyen Mi Lan
Olay Hanna Noémi
Pintér Barnabás
Reisinger Csenge
Ringwald Anna
Sebők Natasa
Sipos Borbála
Surányi Gábor Márk
Szabó Gyula Máté
Szentgyörgyi András
Urbán Luca
Zsíros Tibor Márk

10.B osztály

Bálint Martin Attila
Bejczy Veronika Hanna
Belényesi Bernadett Anna
Berek András
Csefkó-Kis Veronika
Derényi Róbert
Dóczi Maja
Dömötör Hanna
Erbszt Dávid
Fauszt Klára
Fritsch László Erik
Gidály Hanna
Győrfi Bálint Zsolt
Hulman Tímea Katalin
Jurenka Csenge Lili
Kelemen Réka
Keleti Domonkos
Kovács Boldizsár
Máthé Ferenc
Nagy Kristóf Csanád
Nagy Tímea
Német Konrád
Nguyen Eszter
Nguyen Phan Binh
Nguyen Zsófia
Prokics Hanna Luca
Rajkó Kata Eszter
Sáránszki Anna Éva
Schlachtovszky Bora
Schön Márk Attila
Szilágyi Marcell
Turi Hanna Alma
Várkonyi Zalán Vilmos
Vítai Simon

10.C osztály

Almási Anna Dóra
Balázs Frigyes Péter
Borszukovszki Mirkó
Calis Stephano Mihály
Dömötör Máté
Fábián Rózsa Boróka
Fenes Lilla
Hrivnák András Márk
Karumidze Anna
Kis Levente
Kiss Ráhel Csenge
Koncz Gergő
Kovács Gergely Domonkos
Kövér Blanka
Májer Zsófia
Molnár Júlia
Nagy Gábor Olivér
Nagy Zita Olívia

Páczai Milán Zoltán
Páczai Panna
Papp Balázs
Papp Gábor Bence
Pozsgay Domonkos
Racskó Bence Barnabás
Schnábel Gergely
Simmelweis Dániel
Serf Júlia Lili
Silling Dániel
Szinai Hanna Helena
Tallósi Vivien
Tasi Janka
Teleki Borbála
Tihanyi Sára Zsófia
Turi Gergely
Ujházy Noémi Mária
Vizkeleti Anna

11.A osztály

Bazsányi Sára Jázmin
Bitter Hanna Linda
Bukta Ádám Imre
Csébfalvi Fruzsina
Fejér Anna Júlia
Gózon Márk
Horváth Levente
Kaló Zsófia Dóra
Kapsa Marcell
Kaszap Kinga Györgyi
Köbli Anna
Kötő Bence
Kuklis Hanna
Máté Réka Dorottya
Máthé Kristóf Attila
Nádai Hanga
Nádasdy Anna
Nagy Domonkos
Nagy Milán Dávid
Nguyen Florence
Nguyen Zsófia Ly
Noszko Tamás Kristóf
Novák Péter András
Patkós Anna Sára
Reisz Balázs Dávid
Shemesh Sára
Sólymos Dóra
Széles Borbála
Szojka Tamás Benedek
Taál Zsófia Nelli
Tiborcz Péter
Tóth Blanka Violetta
Urbán Marcell
Vamper Laura Dea
Yao Yu He

11.B osztály

Bazsányi Simon
Diczházi András
Do Hoang Anh
Farkasházi Levente
Fazekas Dániel István
Földes András Ottó
Földi Eszter Júlia
Hatfaludi Péter
Jándi Margit Angéla
Johácsi Krisztina
Karakas Benedek Kelton
Kincses Flóra
Kiszely Anna Eszter
Kohári Laura Kamilla
Kovács Kitti Virág
Lukács Réka
Maczik Laura Míra
Mayer Lili Georgina
Novák Benedek Bálint
Rátkai Roxána
Reszegi Márton József
Révész Zsuzsanna
Sebestyén Gábor Botond
Stribik András
Sugár Bence
Szabó Bendegúz
Szarvas Balázs
Széplaki Anna
Sziklai András
Tatai Vivien
Timár Ármin
Tóth Dóra Fanni
Trencsényi Panna Sára
Urbán Tamás Etele
Wolf Sára
Zsiros Máté

11.C osztály

Abonyi Kíra
Bánhidi Laura
Béres Máté Barnabás
Buzafalvi Dénes
Csatári Lilla
Csengery Bernát András
Csóka Milán Benedek
Do Quang Trí
Fatsar Ágoston Máté
Fekete Márk
Gőgh Lili Anna
Győrbíró Kata
Győri Jonatán Kevin
Kovács Eszter Margit
Kováts Simon
Lovász Vince Mór
Misley Zoltán Miklós
Nagy Kamilla Nina
Nguyen Anh Minh
Nguyen Duc Viet
Osváth Eszter
Örkény Bence
Siegenthaler Peter Vincent
Simon Zsófia Lilla
Surányi Tibor Máté
Szabó Julianna Flóra
Szabó Sámuel
Szentirmai Ákos András
Timár Anna Eszter
Tordai Dorottya
Veczel Máté
Vereckei Péter
Virág Liza Anna
Vizi Laura
Vlasits Eszter

12.A osztály

Aszenov Bogdán Péter
Balla Olivér
Barczi Milán
Belai Alex
Demők Dóra
Domokos Dalibor Bertalan
Fuchs Gábor
Gintli Fruzsina Anna
Gróf Júlia Borbála
Hajdu Márton
Halmai Kristóf Máté
Jászonyi Jára Judit
Kalocsai Kornél Viktor
Kántor Csenge
Kollár Kristóf
Kubik Emese
Ligeti Márton
Magyar Balázs
Majtényi Máté
Nemes Anna Zsófia
Oláh Levente
Ördög Domonkos
Pákozdi Kinga
Petrik Áron Márton
Polovitzer Bence
Sipos Kornél
Solt Eszter
Szabó Balázs
Szakács Eszter
Tószegi Ádám
Vajda Máté
Varga Zsanett Lili

12.B osztály

Bejczy Péter
Benyovszki Lili Anna
Berek Sára
Bundula Klára
Gróf Dávid
Hevesi Márton Benedek
Holocsi Masa Sára
J. Tóth Edit
Jánosi Máté Attila
Jékely Boldizsár Lajos
Katona Kata
Kerényi Péter
Király Márton
Králik Miklós András
Loyola Elio
Markovits Tamás István
Marossy Aliz
Maróti Zsombor
Martincsek Marietta Lilla
Máté Jakab Alajos
Mózer József
Nagy András Márton
Nagy Veronika
Papp Borbála
Patrik-Pirk Domonkos
Reviczky Marcell
Schein Adél
Száday Boglárka Terézia
Szücs Leó Szilárd
Tóth Fruzsina Kitti
Urbancsek Balázs Bence
Vadász Adorján
Vitai Kitti
Weisz Csaba

12.C osztály

Asbóth Hanna Ágota
Bender Jonathan Andrzej
Bérczy Dorottya
Csonka Zsolt
Csörsz Anna Réka
Demeter Tamás
Fábián Anna
Fori Dániel
Gerencsér Dorottya
Hajnal Borbála
Iván Károly
Kelényi Bálint
Kerekes Anita Zoé
Kocsis Barnabás
Kövér Bence
Lavró Péter András
Lucza Mátyás
Markella Adél
Márton Áron
Mázás Fruzsina Hóvirág
Miró Anna Dorka
Molnár Zsófia Helka
Nguyen Hong Chimin
Novák Bálint Huba
Nyikos Márton Gergely
Oláh Flóra
Pór Dániel Endre
Sápi Lili
Simon Zsófia Zoé
Stevens Dániel Jonathán
Szabó Borbála Sára
Szénásy Zsófia
Tasi Vince
Trencsényi Sára Réka
Valent Veronika
Vizkeleti Péter

2018-ban végzett 12.A

osztályfőnök: *J. Tóth Judit*
helyettese: *Steller Gábor*

Almási-Kecskés Konrád Gusztáv
Bajomi Eszter
Bakó Lili Anna
Balla Szabolcs
Bende Mátyás
Berthold Ákos
Farkas Benedek
Fóti Adorján
Gazdag-Győri Zsombor
Hardi Noémi Alexandra
Hunya Ágoston Balázs
Jordán Bibiána
Kálmán Zétény Balázs
Killin Attila
Klein Ambrus István
Kocsis Simon
Kórodi Balázs
Krátky Anett Fanni
Lajti Renáta
Nagy Kristóf
Rács Lili Sára
Rapp Vera Emma
Schuller Dóra Lili

Semmelweis Marcell
Szabó Rozina Eszter
Széll Orsolya
Tarnai Zsófia Eszter
Tran Thanh Binh
Ujlaki Anna
Vaczulin Márton Bernát
Vadász Adél
Várkonyi Kornél
Végh Eszter

2018-ban végzett 12.B

osztályfőnök: *Sziklai Gábor*

helyettese: *Fenyő D. György*

Aranyosy Blanka
Benczik Judit
Berényi Péter
Bogdán Gergő
Burlacu Péter Dániel
Doan Thi Trang Thanh
Dúzs Beatrix
Ecseki Andor Áron
Förizs Virág Ilona
Fölsz Orsolya
Gaál Adrián
Halász Minka Eszter
Karakas Kolina Zorka
Kelemen Péter Dominik
Kiss Kocsárd Benedek
Kocsis Bálint
Kurdi Barnabás
Lakner Virág Eszter
László Júlia
Lipcsei Bence
Molnár Lázár Benjámín
Murin Dániel
Nagy Iván László
Nguyen Duc Dániel

Ormay Mihály Tamás
Porubcsánszki Bence
Salga Nóra
Smátrola Eszter
Stabb Hannah Natalie
Széles Márk
Szilágyi Lili Zsófia
Taál Dávid Kornél
Török Emma
Van Der Lek Lilla

2018-ban végzett 13.C

osztályfőnök: *Kropog Erzsébet*
helyettese: *Pálinkó Dániel*

Alexandrov Dániel
Bakó Dorottya
Barczy Ákos
Bátki Benedek
Both Márton Benedek
Czirják Dominik
Gyümölcsös Gergely János
Kardos Zsolt
Kepes Kata Mária
Kuklis Vanda
Lantos Lili
Lawson Adrienn Hai-Binh
Mándoki Csilla
Mészáros Bálint
Molnár Adrián Márk
Moró Márton
Nemes Borbála Dorottya
Nguyen Hoang Thu Van
Nguyen Nam Son
Orbán Marcell Dániel
Pethő András Márk

Pordán Domonkos
Reseterics Dávid András
Schrödl Balázs
Soós Hanna Mirtill
Szabó Sára
Szabó Vivien
Szalai Dorottya Klára
Székely Cili
Szentpáli-Gavallér Csaba
Szűcs Ádám
Tajthy Anna Mandula
Vári Dorottya Katalin
Virág Anna Zsófia
Závecz Ferenc Dániel

Búcsúzunk, Magdi néni

Frittmann Lászlóné, Magdi néni életének 80. évében 2017. december 21-én elhunyt.

Magdi 1957 és 1994 között volt tanító, szaktanító az iskolában. Munkásságát könyvei, díjai és sok száz valaha volt kisdíák és szülője emlékezete őrzi.

Búcsú Baranyi Máriától

Életének 65. évében, hosszas betegség után meghalt Baranyi Mária, aki az iskola testnevelő tanára volt pályája kezdetétől, 1977-től egészen addig, míg dolgozni tudott. 1999-ben lett vezetőtanár, így nemcsak diákjai, hanem leendő pályatársai is láthatták, mitől lesz egy „tesióra” étellel teli, hogy kapnak rá tanítványai a mozgásra, miért követik téli-nyári táborba. És érzékelhették kollégái is életkedvét, tenni akarását, a jót a rosszban is meglátó kedélyét, a kellemetlenségeken is átütő mosolyát.

Temetésére 2018. március 9-én, pénteken került sor a Farkasréti temetőben.

Mert megérdemelték – pedagógusnap az ELTE-n

Az Eötvös Loránd Tudományegyetem Köznevelési Bizottsága második alkalommal szervezte meg pedagógus napi ünnepségét 2018. június 6-án az ELTE ÁJK Aula Magnában. Az ünnepségen részt vett és beszédet mondott Dr. Borhy László rektor és Kóczian Lilla, a Rektori Koordinációs Központ hivatalvezetője.

Az ELTE Köznevelési Bizottsága az intézmény javaslatára *A pedagógia mestere* kitüntető oklevelet adta:

ISPÁNOVITY MÁRTÁNAK, színvonalas vezetőtanári, munkaközösség-vezetői, osztályfőnöki munkájáért, az iskola közösségi életének szervezésében vállalt szerepéért.

SZIKLAI GÁBOR igazgatóhelyettesnek, magas színvonalú osztályfőnöki és vezetőtanári munkájáért, az iskola közösségi életének szervezésében végzett kiemelkedő tevékenységéért.

TOMCSÁNYI-SZABÓ KATALINNAK, tanítónak magas színvonalon végzett pedagógiai munkájáért, az iskola alsó tagozata életének, működésének szervezéséért.

Az ELTE Köznevelési Bizottsága az intézmény javaslatára *Elismerő oklevelet* adott:

BÁRTH BALÁZSNAK, fiatal tanárnak lelkiismeretes szaktanári munkájáért, az iskolai élet szervezésében meghatározó jelentőségű informatikai háttér biztosításáért.

STELER GÁBORNAK, fiatal tanárnak lelkiismeretes szaktanári munkájáért, példaértékű tehetséggondozó tevékenységéért, az iskola közösségi életének szervezésében vállalt szerepéért.

Az ünnepséget Kocsis Bálint zongorajátéka tette még szebbé. Az eseményt Stevens Dániel vezette.

Kitüntetés – Lenkovics Barnabásné

A Radnóti évtizedekig meghatározó történelemtanára, Lenkovics Mari, a Lenko, Marika néni az ELTE évnyitóján (2018. szeptember 7-én) Lorántffy Zsuzsanna Emléklapot kapott.

Ez a frissen alapított díj az ELTE szabályzata szerint azoknak a köznevelési intézményben foglalkoztatott közalkalmazottaknak adományozható, akik munkájuk során legalább tíz éven keresztül átlagon felüli teljesítményt értek el vagy az adományozás évében kiemelkedő érdemeket szereztek.

Ez volt az első alkalom, hogy átadták ezt az Emléklapot. Mari külföldön volt, ezért egyik lánya vette át a kitüntetést az ELTE ÁJK dísztermében.

Lenkovics Barnabásné, de nekünk csak Marika néni

Avagy „Hát ti mit csináltok itt, édes gyerekeim?”

Bár amikor én végeztem a Radnótiban, még csak a 8+4 osztályos forma létezett az iskolában, olyan szerencsés voltam, hogy Marika néni tanított történelemre ötödiktől tizenkettedikig, és az osztályfőnököm is ő volt hatodik osztálytól. Életem egyik legmeghatározóbb embereként tekintek rá, és boldog vagyok, hogy azoknak is mesélhetek róla most, amikor nyugdíjba megy, akik nem ismerik közelről. Miatta lettek többen is tanárok az osztályból, én pedig történész.

A TÖRTÉNELEMTANÁR

Marika néni kicsi korától tanár szeretett volna lenni, már általános iskola első osztályában is a többieket okította. Ebben az elhatározásában megerősítették nagyszerű tanárai. Történelem-orosz szakon végezte az egyetemet, és egy évvel a végzés után, 1976-tól már a Radnótiban tanított. Miután vezetőtanár lett történelemből, oroszra nem tanított tovább.

Szenvedélyes tanár volt, aki nagyon odafigyelt arra, hogy amit tanít, az érthető és könnyen befogadható legyen. Az iskola falain kívül is teret adott hivatásának, legyen szó erdélyi gyerekek tanításáról nyáron Kisnánán, szociográfiai táborról Csatár Katival, vagy éppen egy tanári kirándulásról, mikor az Akropoliszon a Parthenon előtt beszélt a görög vallásról a többieknek.

Fontos volt számára, hogy diákjai minimum elfogadják, lehetőleg szeresék is, hiszen csak így volt lehetséges az éveken át tartó közös munkát sikerrel elvégezni. Marika néni világosan kifejezte elkötelezettségét, minden alkalommal felkészülten és pontosan érkezett órára, a jelző csengetésnél már a teremnél volt, sosem mutatta ki esetleges gondjait vagy rossz kedvét. A dolgozatokat a következő órára kijavította, hiszen úgy lehetett csak hatásuk az akkor még friss tudásra.

Saját hangsúlyait követve, saját nézőpontja szerint, világos koncepció mentén és hatalmas tudás birtokában tanított. Ennek köszönhetően diákjai nagyobb összefüggéseket, társadalmi mozgásokat, folyamatokat is megérthettek, illetve felfedezhettek. Igen, felfedezhettek, Marika néni ugyanis a tanítás folyamatába aktívan bevonta a diákokat. Az ő előadásában a történelem élővé vált, hiszen adatok helyett hús-vér emberekről, küzdelmekről, dilemmákról és megoldásokról szólt. Bennünket is bevont az éppen akkor

tanult kor világába, például a perzsa háború előtti Athén kapcsán el kellett döntenünk, hogy az athéni hajóflotta vagy a szárazföldi seregek megerősítése mellett érvelünk-e, beszédet kellett írni, majd előadni. Évszámok, események és nevek mellett megismerkedtünk a retorika jelentőségével a korban, és beleképzeltük magunkat a konkrét helyzetbe.

Megtanított minket gondolkodni is. Kérdezett, kérdezett és kérdezett, a válaszokat pedig beépítette az órába. Az okos válaszokat és meglátásokat dicsérettel jutalmazta, nagyban motiválva minket az aktivitásra. Bátran és színesen használta az órán a forrásokat, és nem csak a tankönyv által kínáltakat. A tizenharmadik századi magyar történelem tanulásakor Erkel Ferenc *Bánk bán*jából a Bánk–Tiborc duettet hallgattuk meg lemezről, az 1956-os események kapcsán pedig (még bőven a rendszerváltás előtt) az oral history módszerét alkalmazva azt adta fel házi feladatként, hogy mindenki kérdezze meg otthon, mi történt a családdal akkoriban. A tananyagban való elmélyedést és reflektálást erősítendő előfordult, hogy nekünk kellett dolgozatkérdéseket írni, és aztán azokat beszéltük át az összefoglaló órán.

Az irodalom visszatérő vendég volt az órákon. Hosszú verseket idézett nekünk fejből, mindig a korszak szerint épp odaillőt. Minden alkalommal nagyon vártuk, hogy a tanárjelölt végre befejezze a gyakorlatát, és visszakapjuk Marika nénit. A színes és elmélyülésre lehetőséget teremtő tanítási módszer miatt általában lemaradtunk a hivatalos tanmenettől, mégis mennyivel többet tanultunk így! A könyv mindig rendelkezésre állt mint segédeszköz.

A teleírt faktos füzeteimnek nagy hasznát vettem az egyetemi órákra és vizsgákra való felkészüléskor. Für Lajos akkori honvédelmi miniszternek és egyetemi professzornak leesett az álla, amikor az első óráján hibátlanul végig mondtam a katonaság kiállításának formáit az Árpád kortól a tizenkilencedig századig. Könnyű dolgom volt, Marika nénival ennek a folyamatát is átvettük, s mivel értelmet kapott az egész, egyszerű volt megjegyezni.

AZ OSZTÁLYFŐNÖK

Marika néni az osztályunk névsorát fejből tudja most, 30 év után is. Fontosnak tartotta a személyes kapcsolódást, sokat beszélgettünk órákon kívül, osztálykirándulásokon. Tisztelte a másik véleményét, és bár érvelt a sajátja mellett, azt nem kényszerítette senkire. Ugyanolyan komolyan vette a tízéves gyerek mondanivalóját, mint az érettségizőjét, mindig meghallgatott és odafigyelt ránk. Ha szokatlan helyen látott minket, például a folyosón tanítási óra alatt, elhangzott a „Hát ti mit csináltok itt, édes gyerekeim?” kérdés.

Mély felelősséget érzett minden egyes gyerekért az osztályban, mi pedig élveztük a szeretetét és a támogatását, biztonságban éreztük magunkat. Marika néni a szokásosnál is jobban törődött azokkal, akiknél az élet úgy hozta, hogy nagyobb szükségük volt az odafigyelésre. Apróságnak tűnik, mégis sokat jelentett például az, hogy a szóbeli érettséginél azokat osztotta be elsőnek, akikről tudta, hogy rendkívül rosszul viselik a stresszt. Amikor pedig a

leendő festő azért lógott az iskolából, mert végre kisütött a tavaszi nap és muszáj volt megfestenie a fényviszonyokat, Marika néni igazolta neki a mulasztott órákat.

Egy fontos szabályt kellett mindenképpen betartani: ha valaki elkövetett valami helytelenséget az iskolában, Marika néni kellett, hogy először értesüljön róla. Attól a ponttól ő már a kezébe vette az ügyet. Ehhez szükség volt a kölcsönös bizalomra, amit ő nagyon rövid idő alatt megteremtett, hiszen őszinte volt velünk és igazságos. Mindig kiállt értünk, sőt, olykor tartotta a hátát a csínytevéseink miatt, például akkor, amikor egy focilabda – hogyan nem – berepült a tanáriba. Évtizedekkel később még a radnótissá lett gyerekeink sorsát is a szíven viselte, volt, akit tanított is.

Szeretete és segítő szándéka jól megfért határozottságával és kiszámítható következetességével. Fegyelmezési nehézségei nem adódtak: elegendő volt a szokásosnál komolyabban néznie, vagy – végső esetben – a gyűrűjét kocogtatni néhányszor az első padon, és teljes lett a csend. Ezt, és még sok más osztályfőnöki praktikát egyik tanítványa, Sziklai Gábor is átvette tőle.

Amikor neheztelt ránk, magázott minket. Ez azonnal hatott, gyorsan tanulunk belőle. Határozott értékrendje iránytűként működött, amire kamaszként jól esett rá-rápillantani. Hálások vagyunk neki, hogy elfogadással és derűvel szemlélte a korunkból fakadó botlásainkat, ügyetlenségeinket.

Saját elmondása szerint imádta a pályát, ami néha küzdelmes, de mégis örömteli volt. Bár rendkívül szeretett tanítani, és még marasztalták volna, úgy gondolta, itt az ideje abbahagyni és más formában hasznossá tenni magát. A család és az unokák mellett így marad ideje folytatni az önkéntes munkát a Gyermekmentőknél, ahol továbbra is gyerekekkel foglalkozik, ha más munkakörben is. Szívvel-lélekkel, mert máshogy nem is érdemes.

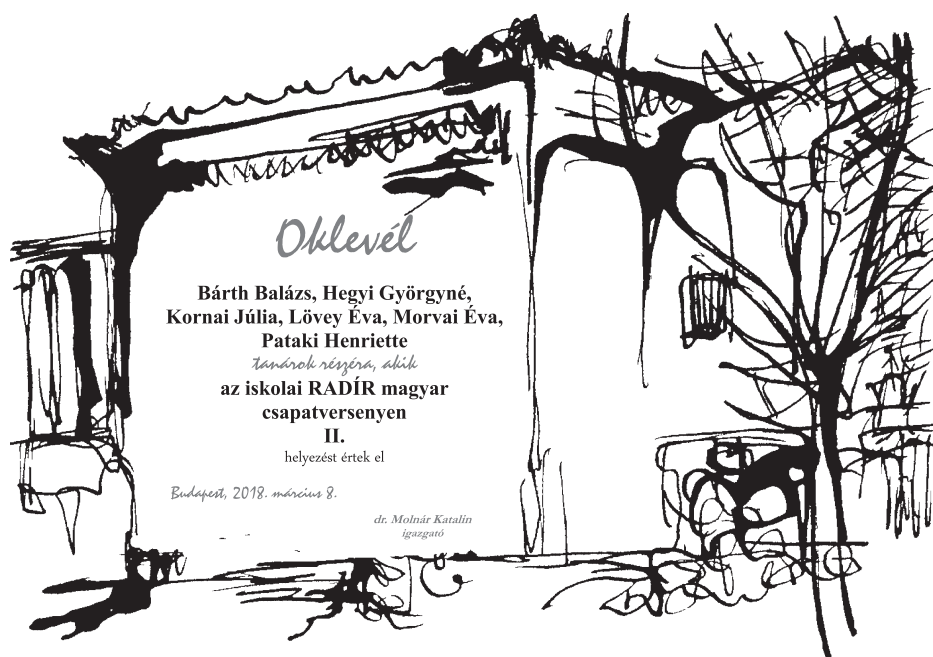
Marika néni sokunk számára példakép.

Kellner Anikó
tanítvány

Láng György

A Radnóti verseny(ek)ről

A Radnóti tanulmányi verseny szinte minden tantárgyból meghirdetik a tanári munkaközösségek a gimnazista diákoknak. A versenyek november és március között zajlanak. A Radnóti Tudományos Diáknapi előtti eredményhirdetés ünnepélyes visszatekintés: méltó kiemelése a versenyen elindult és helyezést elért tanulóknak, és nem utolsósorban tisztelgés a tanárok előtt, akik napi kötelezettségeik mellett önként vállalják, hogy lebonyolítják ezeket a programokat. Hirdetik, szervezik, értékelik és várják a gyerekeket, hogy azok játsszanak, játszva tanuljanak, kutassanak, megoszthassák a tudásukat, s így észrevétlenül többé váljanak. Ezeket az alkalmakat jobb híján versenyeknek nevezzük, igazából a tehetség gondozásának és kibontakozásának színterei. Mivel a versenyek többsége csapatverseny, így észrevétlenül, ma-

A MaCsEK és RADÍR versenyeken rendszeresen tanári csapat is beszáll a diákok közti versengésbe – természetesen külön kategóriában.

A fotópályázat nyertese Erdei Hanna (8.B). Alkotásának címe: 3...2...1

gával a versenyen való elindulással is mindenki nyer. Akár az együttműködésben szereznek jártasságot, akár olyan ismeretekre és képességekre tehetnek szert az indulók, amelyeket a tanórai keretek nem tesznek lehetővé. Mert mikor és hol nyílik lehetőség a versmondó képesség kibontakozására, a pici és óriás diák együttgondolkodására, a felszabadult, de hatékony problémamegoldásra, a műfordításra, a filmfeliratozásra, a filmkészítésre, a fotózásra, szépirodalmi alkotói tehetség kibontakozására, kulturális utazásra? E felsorolás csak tömör válogatás volt mindazokból a kreatív, szórakoztató versenyekből, amelyeken a 2017/2018-as tanévben 195 kisköznevelő (5–8. évfolyamos) és 84 nagyköznevelő (9–12. évfolyamos) diák ért el 1–3. helyezést vagy kapott dicséretet. Mivel a „nagyok” jelentős számban indulnak (és kiváló eredményeket érnek el) az OKTV-n és számos rangos országos tanulmányi versenyen, lázasan készülnek az egyetemi továbbtanulásra, őket nehezebb becsalogatni ezekre a házi versenyekre.

A nagyszámú induló és helyezett miatt az eredményhirdetésen „csak” az első helyezettek tudták átvenni Molnár Katalin igazgatónőtől az oklevelet és a kerámia Radnóti emléklakettet. A többi helyezett később, az osztályfőnökétől veheti át az oklevelét.

Az ünnepélyességet nemcsak az ünneplőbe öltözött díjazott gyerekek, az oklevelek, a díszterem, a hangosítás, a felsorakozott osztályok adják. A prog-

ram részeként a kíváncsi közönség előtt megmutatkozhatnak a „bemutatható tehetségek”: versmondók és versírók, szövegírók és „szövegelő”, zenélők és zeneszerzők, és kivetítjük a fotópályázaton a közönség által legjobbnak ítélt fényképeket is.

A 2017/2018-as tanév díjkiosztóján a közönség a következő tanulókat őszinte tapsal köszöntötte:

- Beer Balázs (5.B) Sándorfi Endre: Ma kosarat kaptam ... című versét mondta el.

- Golden Dorka (8.B) Kányádi Sándor: Tűnődés csillagok alatt című versét mondta el.

- Horváth Hanna: Esterházy Péter: Petőfi, a légtornász című versét mondta el.

- A Mini Saga író verseny győzteseinek, Jándi Margit Angéla és Kohári Laura Kamilla (10.B) írását Jándi Margit és olvasta föl.

- Takács Fanni (6.B): Marvin Hamlisch: A tánckar című musicalből a Semmi című dalt énekelte.

- Boór András (zongora), Cernov Noa (fagott) (8.A), Cernov Noa: Tavaszi elmélkedés című saját szerzeményét adta elő.

- Bánhidi Laura, Tordai Dorottya (10.C) fuvoladuó: Mozart: Ave Maria című művét adta elő.

- A Radnóti kisgimnazista kórusának 13 lelkes ötödikes, hatodikos tagja Balázs Árpád: Tavaszébredés című művét énekelte. Zongorán kísért Karakas Benedek (10.B), vezényelt: Boruzs Barbara tanárnő.

A Radnóti versenyen indulóknak átadott gratulációk után azzal a reménnyel ért véget az ünnep, hogy 2018/2019-ben is ilyen sok tanulót köszönhetünk a versenyzők közt, és hogy újabb tehetségekre figyelhetünk föl – nemcsak a díjkiosztón.

Az OKTV döntő fordulójába jutottak 2017/18.

BÁNHIDI LAURA a 10.C osztályból, Miklósy Katalin tanítványaként az angol nyelv OKTV II. kategóriájában 6. helyezést ért el.

FÖLSZ ORSOLYA a 12.B osztályból, Kropog Erzsébet tanítványaként a biológia OKTV II. kategóriájában 6. helyezést ért el.

VIZKELETI PÉTER a 11.C osztályból, Mándics Dezső tanítványaként a biológia OKTV I. kategóriájában 7. helyezést ért el.

SZŰCS LEÓ a 11.B osztályból, Mándics Dezső, Molnár Katalin tanítványaként a biológia OKTV I. kategóriájában 16. helyezést ért el.

MURIN DÁNIEL a 12.B osztályból, Markovits Tibor tanítványaként a fizika OKTV II. kategóriájában 19. helyezést ért el.

ALMÁSI-KECSKÉS KONRÁD a 12.A osztályból, Ispánovity Márta, Diószegi-Szócs Máté tanítványaként a történelem OKTV-n 21. helyezést ért el.

- LAWSON ADRIENN HAI-BINH a 13.C osztályból, Dávid Anna tanítványaként a francia nyelv OKTV I. kategóriájában 21. helyezést ért el.
- BELAI ALEX a 11.A osztályból, Szekeresné Náduvarty Ildikó tanítványaként az angol nyelv OKTV I. kategóriájában 22. helyezést ért el.
- NAGY ANDRÁS MÁRTON a 11.B osztályból, Nyakas Tünde tanítványaként a francia nyelv OKTV I. kategóriájában 23. helyezést ért el.
- NEMES ANNA ZSÓFIA a 11.A osztályból, Etédi Emőke, Törzsök Édua tanítványaként a magyar irodalom OKTV-n 23. helyezést ért el.
- KURDI BARNABÁS a 12.B osztályból, Sziklai Gábor tanítványaként az angol nyelv OKTV I. kategóriájában 30. helyezést ért el.
- BEJCZY PÉTER a 11.B osztályból, Pálinkó Dániel tanítványaként a földrajz OKTV-n 32. helyezést ért el.
- FUCHS GÁBOR a 11.A osztályból, Tasnádi Ildikó tanítványaként az informatika OKTV II. kategóriájában 37. helyezést ért el.
- KISZELY ANNA ESZTER a 10.B osztályból, Pálinkó Dániel tanítványaként a földrajz OKTV-n 38. helyezést ért el.
- FÖLDES ANDRÁS OTTÓ a 10.B osztályból, Tasnádi Ildikó tanítványaként az informatika OKTV II. kategóriájában 40. helyezést ért el.
- BURLACU PÉTER DÁNIEL a 12.B osztályból, Kropog Erzsébet tanítványaként a biológia OKTV II. kategóriájában 45. helyezést ért el.
- KURDI BARNABÁS a 12.B osztályból, Kropog Erzsébet tanítványaként a biológia OKTV II. kategóriájában 50. helyezést ért el.

29. Nemzetközi Biológiai Diákolimpia

A sikeres magyar csapat egyik tagja VÍZKELETI PÉTER (a képen bal szélen), a 12.C osztály tanulója, ezüstérmet szerzett.

31. Fizikai Világkupa

Az angol nyelvű problémamegoldó pekingi csapatversenyen a bronzérmes magyar csapat tagja volt FÖLDES ANDRÁS a 11.A-ból.

Egyéb versenyeredmények 2017/18.

1. OSZTÁLY

Demetrovics Joel	kimagasló tanulmányi és közösségi munkájáért
Dukay Soma	kimagasló tanulmányi és közösségi munkájáért
Sziklai Eszter	kimagasló tanulmányi és közösségi munkájáért
Szick Mira Nóra	kiemelkedő közösségi munkájáért

2. OSZTÁLY

Czanik Dániel	kiemelkedő tanulmányi munkájáért, példamutató magatartásáért és szorgalmáért
Csáki Dániel	cimbalomtanulásban elért kiváló eredményeiért
Jancsó Dóra Johanna	kiemelkedő tanulmányi munkájáért, példamutató magatartásáért és szorgalmáért
Kuluncsics Rozina Dóra	kiemelkedő tanulmányi munkájáért, példamutató magatartásáért és szorgalmáért

3. OSZTÁLY

Barabás Lujza	a festészetben elért kiváló eredményeiért: hazai és nemzetközi kiállításokra beavagották a műveit, a Nemzet Fiatal Tehetsége Ösztöndíjasa
Debreczeny Berta Julianna	kiemelkedő tanulmányi eredményéért, közösségi munkájáért, az iskolai mesemondó versenyen elért 3. helyezéért és az iskolai meseíró pályázaton elért szintén 3. helyezéért
Epres Márton Fülöp	kiemelkedő tanulmányi eredményéért és a Tanítók Egyesülete által szervezett Országos Szavalóversenyen való sikeres szerepléséért
Katona Sára	az országos Janikovszky Éva meseíró pályázaton elért 3. helyezéért és az iskolai meseíró pályázaton elért 2. helyezéért

Széll Botond	A Bátaszéki Matematikaversenyen elért 6. helyezését és a Kalmár László Matematikaversenyen elért 17. helyezését
Tarnai Réka	kiemelkedő tanulmányi eredményéért és iskolai versenyeken való sikeres szerepléséért

4. OSZTÁLY

Do Hoang Anh Thu	a Bátaszéki matematikaversenyen elért 9. helyezését
Fodor Száva Dorka	kiemelkedő tanulmányi munkájáért
Lakner Hanna Rozália	kiemelkedő tanulmányi és közösségi munkájáért
Marx Júlia Réka	kiemelkedő tanulmányi és közösségi munkájáért és a kerületi alsós népdaléneklési versenyen szerzett kiemelt arany oklevélért
Mohos Zsigmond	a vízlibada sportágban elért kimagasló eredményeiért

BÁTASZÉKI MATEMATIKAVERSENY

Széll Botond	3.	6.	Farkasházi Csilla, Sch. Szücs Éva
Do Hoang-Anh Thu	4.	9.	Molnár Anna, T-Szabó Katalin
Czanik Pál	5.A	1.	Szél Zsófia
Gudra Georgina Anna	6.B	4.	Pataki Henriette, Zöld Péter
Kercsó-Molnár Anita	7.C	1.	Pataki Henriette
Farkas Izabella Fruzsina	8.B	1.	Hegyi Györgyné
Phan Viet Dung	8.A	9.	Bárth Balázs

KALMÁR LÁSZLÓ MATEMATIKAVERSENY

Gudra Georgina Anna	6.B	2.	Pataki Henriette, Zöld Péter
---------------------	-----	----	------------------------------

ZRÍNYI ILONA MATEMATIKAVERSENY

Kuba Nikoletta	6.B	2.	Pataki Henriette, Zöld Péter
Kercsó-Molnár Anita	7.C	2.	Pataki Henriette

Pintér Levente 7.C 6.
Farkas Izabella Fruzsina 8.B 3.

Pataki Henriette
Hegy Györgyné,
Steller Gábor

VARGA TAMÁS MATEMATIKAVESENÝ

Horváth Hanna Szabrina 7.A 3.
Kercsó-Molnár Anita 7.C 7.
Herskovits Dávid 8.A 2.
Farkas Izabella Fruzsina 8.B 4.

Iványiné Harró Ágota
Pataki Henriette
Bárth Balázs
Hegy Györgyné,
Steller Gábor

BOLYAI MATEMATIKA CSAPATVESENÝ

Czanik Pál 5.A 3.
Pomaházi Péter
Vidits Ádám Benedek
Zubonyai Kolos Benedek
Bobvos Virág 6.A 7.
Knuth Sára 6.A
Gudra Georgina Anna 6.B
Varga Lilla Sára 6.B
Horváth Hanna Szabrina 7.A 5.
Volk János
Szeszler Ábel
Nguyen Dániel Cuong
Farkas Izabella Fruzsina 8.B 8.
Golden Dorka
Nagy Hanna Zsófia
Zakor Zsombor

Szél Zsófia

Pataki Henriette, Szél
Zsófia, Zöld Péter

Iványiné Harró Ágota,
Lövey Éva

Hegy Györgyné,
Steller Gábor

MEDVE MATEMATIKA CSAPATVESENÝ

Bobvos Virág 6.A 1.
Virág Nóra 6.A
Hajdu Aliz 6.B 7.
Kuba Nikoletta 6.B
Székely Léna 6.A
Racskó Gergő Áron 7.C 2.
Békási Zsolt 8.A 8.
Ványi András Benjámín 8.A
Wunderlich Ábris Devecser 8.A

HEVESY GYÖRGY KÉMIAVERSENY

Csima Tekla	7.A	2.	Balázs Katalin
Farkas Izabella Fruzsina	8.B	1.	Szarvas Szilvia
Paulovits Barnabás	8.B	11.	Albert Viktor

NAGY DIGITÁLIS KALAND INFORMATIKA CSAPATVERSENY

Farkas Balázs Kristóf	6.B	5.	Tasnádi Ildikó
Révész Vilmos			
Vajda Ádám			
Czanik Pál	5.A	8.	Tasnádi Ildikó
Dánffy Ákos			
Gedeon Máté			

BOLYAI TERMÉSZETTUDOMÁNYI CSAPATVERSENY

Bartos Laura Anna	7.A	5.	Toldy E., Török L., Balázs K., Szalóki D., Molnár K., Mándics D.
Hulman Tamara Virág			
Kósa Kitty Lilla			
Széll Kata			
Izsó András Márk	8.B	4.	Kropog Erzsébet, Pálinkó Dániel
Jagos Péter			
Reviczky Tamás			
Weisz Péter			

OÁTV ANGOL

Hadházi-Borsos Mátyás	7.A	15.	Palócné Bársony Katalin, Udvardy Eszter
Gergely Luca Sára	7.NY	21.	Szekeresné Nádudvary Ildikó

HYPERION ÓKORTUDOMÁNYI VERSENY

Hudák Dorka	7.C	3.	Mozer Tamás
Péterfy Rebeka	7.C	9.	Mozer Tamás

ARANY JÁNOS SZAVALÓVERSENY

Taylor Sol Nadia Alina	8.B	2.	Horváth Beáta
------------------------	-----	----	---------------

BOLYAI MAGYAR NYELVI CSAPATVERENY

Paulovits Barnabás 8.B 3.
Reviczky Tamás
Zelenyánszky Lőrinc
Weisz Péter

Horváth Beáta

KIEMELKEDŐ SPORTTELJESÍTMÉNY

Ladányi Bálint 6.A Evezés: diákolimpián elért 1. hely és
egyéb hazai versenyeken elért 1. hely
Font Hanna, Takacs Fanni 6.B Modern tánc: EB 1. hely

KIEMELKEDŐ MŰVÉSZETI TELJESÍTMÉNY

Kozák-Sólyom Bónis 7.C Zongora: hazai és nemzetköz
zongoraversenyeken elért kimagasló
eredményeiért

PARALELEPIPEDON-DÍJ

8.C osztályszínpadok vetélkedőjén ifidíj;
RADÍR vetélkedőn 3. helyezett;
földrajzból filmkészítés: 1. hely;
Tarisznya kupa (foci): 1. és 2. helyezett
csapat

ARANY DÁNIEL MATEMATIKAVESENÝ

Májér Zsófia	9.C	dicséret	Paulovits Ferenc, Marcsek Gábor
--------------	-----	----------	------------------------------------

BOLYAI MATEMATIKA CSAPATVESENÝ

Benyovszki Lili Anna Hevesi Márton Benedek Jékely Boldizsár Lajos Szücs Leó Szilárd	11.B	3.	Hegyi Györgyné, Steller Gábor, Vad Szilvia
--	------	----	--

Diczházi András Hatfaludi Péter Timár Ármin Urbán Tamás Etele	10.B	7.	Marcsek Gábor
--	------	----	---------------

MIKOLA SÁNDOR FIZIKAVESENÝ

Racskó Bence Barnabás	9.C	30.	Török László
Földes András Ottó	10.B	16.	Zöld Péter

ÖVEGES JÓZSEF EMLÉKVESENÝ

Földes András Ottó	10.B	csapat 4.	Marcsek Gábor, Zöld Péter
--------------------	------	-----------	------------------------------

Kövér Blanka	9.B	csapat 4., egyéni összetett 3., matematika egyéni 1.	Paulovits Ferenc, Török László
--------------	-----	---	-----------------------------------

Nguyen Zsófia Ly	10.A	csapat 4., fizika egyéni 9.	Vad Szilvia, Szalóki Dezső
------------------	------	--------------------------------	-------------------------------

Pintér Barnabás	9.A	csapat 4.	Hegyi Györgyné, Zöld Péter
-----------------	-----	-----------	-------------------------------

Buzafalvi Dénes	10.C	csapat 6., egyéni összetett 3., fizika egyéni 3.	Török László, Szalóki Dezső
-----------------	------	--	--------------------------------

Fritsch László Erik	9.B	csapat 6., matematika egyéni 9.	Morvai Éva, Zöld Péter
---------------------	-----	---------------------------------------	------------------------

Gedeon Anna	9.A	csapat 6.	Hegyi Györgyné, Tomcsányi Péter
-------------	-----	-----------	------------------------------------

Timár Ármin	10.B	csapat 6., egyéni összetett 8., matematika egyéni 1.	Marcsek Gábor, Zöld Péter
-------------	------	--	---------------------------

IRINYI JÁNOS KÉMIAVERSENY

Buzafalvi Dénes	10.C	7.	Albert Viktor, Paulovits Ferenc
Kövér Blanka	9.C	12.	Paulovits Ferenc

PPKE BIONIKA AKADÁLYVERSENY

Iván Károly Kocsis Barnabás Lavró Péter András Vizkeleti Péter	11.C	2.	Mándics Dezső
---	------	----	---------------

ARANY JÁNOS IRODALOMVERSENY

Papp Balázs	9.C	Arany fokozat	Etédi Emőke
Bejczy Veronika Hanna	9.B	Ezüst fokozat	Törzsök Édua
Fauszt Klára	9.B	Bronz fokozat	Törzsök Édua
Sáránszki Anna Éva	9.B	Bronz fokozat	Törzsök Édua

'IRODALOM MÁSKÉPP' VERSENY

Bazsányi Simon	10.B	1.	Arató László
Szilágyi Lili Zsófia	12.B	3.	Fenyő D.György
Kovács Eszter Margit	10.C	Dicséret	Horváth Beáta

BOLYAI MAGYAR NYELVI CSAPATVERSENY

Kövér Blanka Májer Zsófia Molnár Júlia Serf Júlia Lili	9.C	1.	Etédi Emőke
Gintli Fuzsina Anna Ligeti Márton Nemes Anna Zsófia Varga Zsanett Lili	11.A	3.	Etédi Emőke

BÖLCS-ÉSZ MAGYAR VERSENY

Gintli Fruzsina Anna 11.A 2. Etédi Emőke

ARANY JÁNOS SZAVALÓVERSENY

Wolf Sára 10.B különdíj Arató László

HORVÁTH MIHÁLY TÖRTÉNELEMVERSENY

Turi Hanna Alma 9.B 9. Vég Éva
Buzafalvi Dénes 10.C 9. Nagy Piroska

SAVARIA TÖRTÉNELEMVERSENY

Buzafalvi Dénes 10.C 11. Nagy Piroska

HYPERION ÓKORTUDOMÁNYI CSAPATVERSENY

Kiszely Anna Eszter 10.B 9. Ispánovity Márta
Mayer Lili Georgina
Révész Zsuzsanna
Trencsényi Panna Sára

JÖVŐT ÉPÍTŐK GENERÁCIÓJA CSAPATVERSENY

Ligeti Márton 11.A 3. Ispánovity Márta
Petrik Áron Márton
Sipos Kornél

JÓZEF PILSUDSKI TÖRTÉNELMI CSAPATVERSENY

Asbóth Hanna Ágota	11.C	5.	Návai Péter
Bender Jonathan Andrzej			
Oláh Flóra			
Trencsényi Sára Réka			

FRANCIA TOLLBAMONDÁSVERSENY

Calis Stephano Mihály	9.C	1.	Rosenzweigné Pejtsik Júlia
Erbszt Dávid	9.B	3.	
Nguyen Eszter	9.B	8.	Rosenzweigné Pejtsik Júlia
Csefkó-Kis Veronika	9.B	9.	Rosenzweigné Pejtsik Júlia

MARDI GRAS FRANCIA SZÍNJÁTSZÓ VERSENY VERSMONDÁS

Lukács Réka	10.B	2.	Rosenzweigné Pejtsik Júlia
-------------	------	----	-------------------------------

ÁBEL JENŐ LATINVERSENY

Kövér Blanka	9.C	1.	Rosenzweigné Pejtsik Júlia
Nguyen Zsófia Ly	10.A	2.	Nagy Piroska

KIEMELKEDŐ SPORTTELJESÍTMÉNY

Komáromi Krisztina Panna	9.A	Sportlövészet: Diákolimpia Országos döntő 1. hely, számos hazai és nemzetközi verseny 1./2. hely
Urbán Tamás Etele	10.B	Kardvívás: EB csapat 1. hely, hazai bajnokságokon 1./2. hely

KIEMELKEDŐ MŰVÉSZETI TELJESÍTMÉNY

Nagy András Márton	11.B	Zongora: Nemzetközi Bartók Béla Zeneiskolai Zongoraverseny 3. hely
--------------------	------	---

KIMAGASLÓ TELJESÍTMÉNY AZ ISKOLAI KÖZÖSSÉGI SZOLGÁLTATBAN

Tarnai Zsófia Eszter	12.A	103 óra munka, melyet gyermekkorházban, ifjúsági centrumban, illetve az iskoláért végzett ifiként
Ormai Mihály Tamás	12.B	több mint 120 óra munkát végzett az iskoláért technikusként és ifiként
Nguyen Hoang Thu Van	13.C	az elszámolt 83 óra felett további 45-öt teljesített kulturális területen, illetve kisgyerekek programjának segítségével

TECHNIKUS-DÍJ

Calis Stephano Mihály	9.C
Elek Péter	9.A
Zsíros Tibor Márk	9.A
Hevesi Márton Benedek	11.B
Benyovszki Lili Anna	11.B

DODEKAÉDER-DÍJ

Nguyen Eszter	9.B	francia kultúrtörténeti csapat vetélkedő 2. hely; biológia prezentációs verseny 2. hely; fizika mérési feladat informatikai kiértékeléssel 3. hely; földrajzból makett készítésért dicséret
---------------	-----	---

BÉKÉS PÁL DÍJ

Nemes Anna Zsófia	11.A
-------------------	------

RADNÓTI PLAKETT – 2018

AZ ÉV DIÁKJA 2018

Lipcsei Bence (12.B)

TANULMÁNYI DÍJÁT KAPTA:

Fölsz Orsolya (12.B)

DÖK DÍJ 2018

Mayer Lili Georgina (10.B)

JELŐLT VOLT ÉS OKLEVEKET KAPOTT:

Nemes Borbála Dorottya (13.C)

KÖZÖSSÉGI DÍJÁT KAPTA:

Karakas Kolina Zorka (12.B)

JELŐLT VOLT ÉS OKLEVELET KAPOTT:

Lajti Renáta (12.A)

Nagy Iván László (12.B)

Ormay Mibály Tamás (12.B)

Salga Nóra (12.B)

Smátrola Eszter (12.B)

Stabb Hannab Natalie (12.B)

Kepes Kata Mária (13.C)

Virág Anna Zsófia (13.C)

Závecz Ferenc Dániel (13.C)

Radnóti versenyek legjobbjai 2017–2018. tanév

<i>I. díj</i>		<i>II. díj</i>		<i>III. díj</i>		<i>Dicséret</i>
ANGOL						
Akadályverseny – Játékos angol csapatverseny						
5. évfolyam						
Bui Phi Hung	5.A	Acsády Júlia	5.B			
Molnár Marcell	5.A	Hain Li Lan	5.B			
Stefáni Boldizsár Mihály	5.A	Kenyeres Léna	5.B			
		Kónya Eszter	5.B			
6. évfolyam						
Kővári Sára	6.B	Berencai Zsolt	6.A			
Schenk Flóra	6.B	Csapó Áron Soma	6.A			
Szekeres Panna	6.B	Ferencz Péter	6.A			
		Molnár Vince Pál	6.A			
PUB Quiz – Országismereti csapatverseny angolul – 7–8. évfolyam						
Békási Zsolt	8.A	Horváth Gábor Levente	7.Ny	Herskovits Dávid	8.A	
Mikóczy Bálint Péter	7.C	Kádi Márton Benedek	7.Ny	Phan Viet Dung	8.A	
Pápay Benedek	7.C	Rózsa Simon Péter	7.Ny	Varga Bence Martin	8.A	
Izsó András Márk	8.B					
Jagos Péter	8.B					
Reviczky Tamás	8.B					
Filmfeliratozás – Kreatív angol nyelvi verseny						
Jándi Margit Angéla	10.B					
Kohári Laura Kamilla	10.B					
Történetmesélés angolul						
Coelho Mateo Dániel	7.Ny	Hudák Dorka	7.C			
Dóczy Réka	7.B					
Mini Saga-író verseny						
Jándi Margit Angéla	10.B	Nguyen Le Huyen Anh	8.C	Barczy Ákos	13.C	
Kohári Laura Kamilla	10.B	Tóth Dorottya Berta	8.C	Soós Hanna Mirtill	13.C	

BIOLÓGIA**Az egészséges táplálkozás témakörben plakát vagy poszter készítése, írásbeli feladatok, döntő**

Bartos Laura Anna	7.A
Fritsch Zsuzsanna Lilla	7.A
Kósa Kitti Lilla	7.A
Németh Anikó	8.B
Taylor Sol Nadia Alina	8.B
Vajda Hanna Klára	8.B

Prezentáció és foglalkozásterv készítése bármely biológiai témában

Calis Stephano Mihály	9.C	Nguyen Eszter	9.B	Szabó Gyula Máté	9.A
Elek Péter	9.A	Nguyen Zsófia	9.B	Zsiros Tibor Márk	9.A
Killin Beáta	9.A	Sáránszki Anna Éva	9.B		

FIZIKA**Mérési feladat informatikai kiértékeléssel**

Farkas Izabella Fruzsina	8.B	Boór András	8.A	Bodgál Andor Károly	8.C
Horváth Milán	8.B	Herskovits Dávid	8.A	Dénes Gergely	8.C
Nagy Hanna Zsófia	8.B	Varga Bence Martin	8.A	Kovácsy Barnabás	8.C
Kövér Blanka	9.C	Dóczi Maja	9.B	Csefkó-Kis Veronika	9.B
Májner Zsófia	9.C	Nagy Tímea	9.B	Nguyen Eszter	9.B
Molnár Júlia	9.C	Nguyen Zsófia	9.B	Sáránszky Anna Éva	9.B
Fazekas Dániel István	10.B	Buzafalvi Dénes	10.C	Diczházi András	10.B
Földes András Ottó	10.B	Örkény Bence	10.C	Novák Benedek Bálint	10.B
Tímár Ármin	10.B	Siegenthaler Peter Vincent	10.C	Szabó Bendegúz	10.B

FÖLDRAJZ**Természetföldrajzi kvíz bajnokság – online verseny**

Hegyi Tamás	7.A	Schlachtovszky Liza	7.A	Balogh-Gönde Bence	7.C
Nguyen Dániel Cuong	7.A	Széll Kata	7.A	Kozári Norman	7.C
		Takács Lili	7.A		
		Dóczi Réka	7.B		
		Pankucsi Anna	7.B		
		Vrabély Ria Kata	7.B		

Egy tetszőlegesen választott európai ország rövid (3–5 perces) imázsfilmjének az elkészítése

Bach Ágoston	8.C	Farkas Izabella Fruzsina	8.B	Pásztor Bianka Dóra	8.B
Bartal Dávid	8.C	Nagy Hanna Zsófia	8.B	Pataki Lili	8.B
Detrovics Marcell János	8.C	Vajda Hanna Klára	8.B		

Malett készítése csillagászat, kőzetburok vagy meteorológia témakörben

Csefkó-Kis Veronika	9.B
Nguyen Eszter	9.B
Nguyen Zsófia	9.B

FRANCIA**A francia festészet a XIX–XX. században**

Berek Sára	11.B	Csefkó-Kis Veronika	9.B	Bazsányi Simon	10.B
Nagy András Márton	11.B	Kelemen Réka	9.B	Kincses Flóra	10.B
Tóth Fruzsina Kitti	11.B	Nguyen Eszter	9.B	Lukács Réka	10.B

INFORMATIKA**Scratch mesterek – Iskolai ismereteket feldolgozó játékot kell fejleszteni Scratch programmal**

Harkányi Ádám	7.Ny
Kevevári Keve Zoltán	7.Ny
Visontai Barnabás Péter	7.Ny

Informatika tantárgy honlapján online kvízzjáték havi fordulókkal

Tóth Gergely	5.A	Major Dóra Linda	5.A	Boór Bernát	5.B
--------------	-----	------------------	-----	-------------	-----

KÉMIA**Zárthelyi dolgozat**

7. osztály

Csima Tekla	7.A	Orvos-Nagy Hanna	7.B	Gönci Álmos	7.B
		Csendes Luca	7.A		

8. osztály

Farkas Izabella Fruzsina	8.B	Varga Bence Martin	8.A	Paulovits Barnabás	8.B
--------------------------	-----	--------------------	-----	--------------------	-----

LATIN**Csapatverseny azoknak, akik idén kezdtek el tanulni**

Gudra Georgina Anna	6.B	Berencei Zsolt	6.A	Gadányi Boldizsár	6.A
Kuba Nikoletta	6.B	Szabó Ádám Gergely	6.A	Knut Sára	6.A
Coelho Mateo Dániel	7.Ny	Doleschall Bence	7.Ny	Angelusz Ábel Tamás	7.Ny
Dávid Benjámin	7.Ny	Monostori Lili	7.Ny	Fábián Ádám	7.Ny
Gyimesi Petra	7.Ny	Sápi Dorottya Jázmin	7.Ny	Kevevári Keve	7.Ny
Mihály Blanka	7.Ny	Szabó Benedek	7.Ny	Kovács Hanna	7.Ny
Lehmann Milán	6.A				
Pap Tamás	6.A				
Barna Eszter	7.Ny				
Kocsis András Vince	7.Ny				
Parti-Nagy Elza Mária	7.Ny				
Rózsa Simon Péter	7.Ny				

MAGYAR**RADÍR**

Bene Zoltán	7.Ny	Borszukovszki Márton	7.C	Bach Ágoston	8.C
Gömbös Bálint	7.Ny	Mudrák Bence József	7.C	Kinyó Kolos	8.C
Kocsis András Vince	7.Ny	Borszukovszki Mirkó	9.C	Pokol Sára	8.C
Rózsa Simon Péter	7.Ny	Nagy Gábor Olivér	9.C	Tamás Boglárka	8.C
Karakas Kolina Zorka	12.B	Papp Balázs	9.C	Varga Szonja	8.C
Salga Nóra	12.B			Bender Jonathan Andrzej	11.C
Szilágyi Lili Zsófia	12.B			Kocsis Barnabás	11.C

<i>I. díj</i>	<i>II. díj</i>	<i>III. díj</i>	<i>Dicséret</i>
	Bárth Balázs	Hegyi Tamás	7.A
	Hegyi Erzsi	Kopper Borsa	7.A
	Kornai Júlia	Nguyen Dániel Cuong	7.A
	Lövey Éva	Nguyen Zsófia Ly	10.A
	Morvai Éva	Széles Borbála	10.A
	Pataki Henriette		

VERS- ÉS PRÓZAMONDÓ VERSENY

vers kategória

Beer Balázs	5.B	Arató Hanna Flóra	5.B	Golden Dorka	8.B	Taylor Sol Nadia Alina	8.B
						Takács Fanni	6.B

Próza kategória

Horváth Hanna Szabrina	7.A	Vajda Ádám	6.B	Széwald Márton József	8.B
------------------------	-----	------------	-----	-----------------------	-----

SZÉPIRODALMI ALKOTÁS KÉSZÍTÉSE

Nehéz-Posony Lea	5.B	Vajda Ádám	6.B	Djuric Alexander Patrik	6.B
Bartal Dávid	8.C	Bartal Csenge	8.A		
Nádasdy Anna	10.A	Nádai Hanga	10.A		

MATEMATIKA csapatverseny

KisMaCsEK

Horváth Léna	5.B	Acsády Júlia	5.B	Borszukovszki Márton	7.C
Kókai Emma	5.B	Kenyeres Léna	5.B	Kercsó-Molnár Anita	7.C
Farkas Izabella Fruzsina	8.B	Boór András	8.A	Mikóczy Bálint Péter	7.C
Golden Dorka	8.B	Herskovits Dávid	8.A	Mudrák Bence József	7.C
Nagy Hanna Zsófia	8.B	Phan Viet Dung	8.A	Pápay Benedek	7.C
Zakor Zsombor	8.B	Varga Bence Martin	8.A	Pintér Levente	7.C

NagyMaCsEK

Killin Beáta	9.A	Nguyen Zsófia Ly	10.A	Szabó Balázs	11.A
Calis Stephano Mihály	9.C	Do Hoang Anh	10.B	Lakner Virág Eszter	12.B
Gaál Adrián	12.B	Földes András Ottó	10.B	Murin Dániel	12.B
Ormay Mihály	12.B	Buzafalvi Dénes	10.C		

NÉMET

Műfordítási pályázat

Béres Máté Barnabás	10.C
Reviczky Marcell	11.B

OROSZ

Orosz műveltségi vetélkedő magyar nyelven

Buzafalvi Dénes	10.C	Gróf Dávid	11.B
Csatári Lilla	10.C	Maróti Zsombor	11.B
Surányi Tibor Máté	10.C	Valent Veronika	11.C

TERMÉSZETISMERET – „Kalandtúra”

Bui Phi Hung	5.A	Bolyós Barbara	6.A	Ökrös Huba	5.B
Gellér Mihály	5.A	Dobránsky Noémi	6.A	Matskási Péter	5.B
Molnár Marcell	5.A	Palugyai Sára	6.A	Sebestyén Balázs Ádám	5.B
Vidits Ádám Benedek	5.A	Káldi Zita	6.A	Uzseka Kristóf Zalán	5.B

TÖRTÉNELEM**A gasztronómia, a turizmus és a vendéglátás története Budapesten**

Berencai Zsolt	6.A	Gadányi Boldizsár	6.A	Bui Phi Hung	5.A
Fejes Bálint Ernő	6.A	Lehmann Milán	6.A	Molnár Marcell	5.A
Mach Igor	6.A	Mózer Anna Berta	6.A	Tóth Gergely	5.A
Schwarczkopf Marcell	6.A	Pap Tamás	6.A	Vidits Ádám Benedek	5.A

Történelmi Kaleidoszkóp

Gyüre Péter Benedek	7.Ny	Boór András	8.A	Hegyi Tamás	7.A
Harkányi Ádám	7.Ny	Böhm Dániel Jakab	8.A	Kopper Borsa	7.A
Nagy Hanna Zsófia	8.B	Herskovits Dávid	8.A	Nguyen Dániel Cuong	7.A
Reviczky Tamás	8.B	Wunderlich Ábris Devecser	8.A	Rónai Bendegúz	7.A
Jékely Boldizsár Lajos	11.B	Porubcsánszki Bence	12.B	Volk János	7.A
Király Márton	11.B			Weiss Csaba	11.B

FOTÓPÁLYÁZAT – Téma: a levegő

Erdei Hanna	8.B	Fritsch Zsuzsanna Lilla	7.A	Nguyen Phan Binh	9.B
-------------	-----	-------------------------	-----	------------------	-----

Nemes Zsófia,
a 2018. évi Békés Pál Díj győztese

Hétköznapi mese

A vezető halkán káromkodott, ahogy az eget borító sötét felhőkből eleredt az eső. Kedvetlenül bekapcsolta a fűtést, és miután begördült a temető előtti megállóba, kinyitotta a csuklós busz ajtaját.

A jármű hátuljában magas férfi szállt fel, szőke kisfiát maga előtt terelgetve. A gyerek rögtön lecsapott az utolsó szabad helyre, és az ablak mellé húzódva az esőcseppek táncát kezdte figyelni. Feltúrte apja zakójának ujját, és apró tenyerét az üveghez érintette.

– Ne fogdosd az ablakot – szólt rá a férfi halkán.

A gyerek ráemelte szép kék tekintetét, és lassan, mintha csak tétovázna, megszólaljon-e, kinyitotta a száját, de aztán gyorsan be is csukta.

A következő megállónál ellenőr szállt fel: egy különösen csúnya, festett vörös nő. Orrán nagy barna szemölcs ült, ami minden egyes belégzéskor megremegett.

– Jegyeket, bérleteket! – káromta.

A szőke kisfiú azonnal tudta, hogy boszorkánnyal van dolga. Ijedten közelebb húzódott az apjához, és bal kezének hüvelykujját a szájába dugta.

– Összegyűröd az ingemet – sziszegte a férfi, de nem tolta el magától a gyereket. Most az egyszer szemet hunyt afelett, hogy a már megint nyilvános helyen szopja az ujját.

Megérkezett melléjük a boszorkány, mire a kisfiú szorosan lehunyta a szemét.

– Parancsoljon – nyújtotta felé a férfi a már érvényesített jegyét.

– És ő? – bökött méteres műkörmével a szőke gyerekre a nő, mire az szabad kezével megmarkolta apja csuklóját.

– Még csak négy éves.

– Négy és fél – pontosított a kisfiú vékony kis hangján.

– Tudja bizonyítani? – méregette a családot ellenségesen a boszorkány.

Az apa égnék emelte a tekintetét. Már bánta, hogy nem autóval jöttek; de hát még most is úgy remegett a keze...

– Talán van nálam egy TAJ kártya – sóhajtott, és az iratai közt kezdett kotorászni.

A boszorkány türelmetlenül topogott a műbőr csizmájában, és igyekezett nem tudomást venni a kisfiú félig riadt, félig ellenséges pillantásairól. A férfi végre megtalálta a kártyát, és felé nyújtotta.

– Én ilyen sok éves vagyok – jelentette ki közben a gyerek komolyan, négy ujját feltartva. – És mindjárt ilyen leszek – tárta szét a tenyerét.

– Jól van, Danikám – biccentett felé a férfi szórakozottan.

– Apa...

– Maradj csöndben egy kicsit – intette le az apja.

– De apa...

– Mit mondtam?

– De...

– Zavarod az utasokat.

– Köszönöm – adta vissza a boszorkány a TAJ kártyát, miután minden egyes apró részletét végigvizsgálva megbizonyosodott arról, hogy az nem hamisítvány, és a gyerek tényleg négy éves. Elnézést; négy és fél.

– Én köszönöm – morogta az apa, és nézte, ahogy a nő eltípeg. – Nem tudom, miért nem bírsz egy pillanatra sem csendben maradni – mondta a kicsinek.

– Apa, a néni boszorkány volt, ugye? – kérdezte a kisfiú bizalmasan közelebb hajolva, de olyan hangosan, hogy a fél busz meghallotta. Dani nem értette a körülötte kitörő nevetést.

– Ne beszélj butaságokat – tiltakozott az apja, de úgy tűnt, nem is figyel a kicsire.

– De volt bibircsókja – erősködött Dani. – Az orrán, láttad?

– Igen, kisfiam – hagyta rá a férfi, és kibámult az ablakon. – Lehet, hogy igazad van.

A kisfiú ezután újabb elfoglaltságot talált magának: ujjával az ablakra kicsapódott párára kezdett rajzolgatni. Néhány perc alatt az ablak megtelt kusza, reszketeg csigavonalakkal.

– Szép lett? – nézett fel Dani.

– Nagyon szép.

– Ez a tenger – jelentette ki a gyerek. – Emlékszel, amikor ott voltunk és fürödtünk? Amikor... – hirtelen, mintha csak akkor jutott volna eszébe valami, elharapta a mondatot. A hullámok az üvegen összefolytak előtte, és már nem látott mást, csak a párás ablak mögött táncoló kivehetetlen árnyakat. Ijesztőbbek voltak a boszorkánynál is.

A férfi arca megrándult, de egy pillanat múlva már ugyanúgy, elmerengve bámult a távolba.

– Apa – nézett fel a kisfiú újra. – Nem ülsz le?

– Látod, hogy nincs hova.

A busz kátyúba hajtott, Dani nagyot zökkent a helyén.

– Ideülhetsz mellém. Vagy az öledbe vehetsz. Na, apu, vegyél az öledbe! – kezdett könnyörögni.

– Jó nekem így.

– Kérlek, vegyél az öledbe!

– Nagy vagy te már ahhoz.

– Apu, légy szíves! Nézd, milyen kicsi vagyok a széken – nyújtotta ki két oldalra a kezét. – Látod? A zakód is nagy rám. Na, vegyél az öledbe!

A férfi nagyot sóhajtott. Végül is miért ne? Ha ettől abbahagyja a nyavalygást...

– Gyere – egyezett bele, és az ölébe húzta a gyereket.

Dani az apja mellkasának hajtotta kerek, szőke fejét. A fekete ing alatt hallotta a szívdobogását; zengett a harci dal a páraárnyak ellen. Újra a szájába dugta bal hüvelykujját, de mielőtt még lecsukódhattak volna a szemei, hirtelen úgy érezte, muszáj megszólalnia.

– Apu... – kezdte rekedten.

– Mondjad.

– Apu, anyu... – fogott bele, de aztán elhallgatott. Tudta, hogy ki kell mondania valamit, de bárhogy is keresgélt a fejében, nem talált rá megfelelő szavakat.

– Aludj egy kicsit – tanácsolta a férfi, és összehúzta rajta a hatalmas zakót.

– De...

– Mindjárt hazaérünk.

Dani szípozott, és első könnyeit beletörölte apja élére vasalt, fekete ingébe. A busz újra zökkent, és vele ugrott ő is.

– Ne sírj – simította meg a hátát az apja. – Már ezerszer megbeszéltük. Nagy vagy. Ne sírj!

A gyerek megtörölte vörös szemeit, de azok pillanatok alatt újra megteltek könnyel.

– Gyere, leszállunk.

A gyerek ásított, és az apja térdéről a földre csusszant. A hatalmas zakó így a busz padlóját súrolta.

– El fogsz ázni – állapította meg Dani, végignézve apja öltözékén.

A férfi vállat vont, és jelzett. Persze, apát nem tépi a vihar. Fél kezével a gyereket támogatta, aki még így is alig bírta megállni.

– Kapaszkodj!

– Kapaszkodom – válaszolta a kisfiú lebiggyesztett szájjal.

– Majd segíték leszállni.

– Nem kell – rázta a fejét a gyerek. – Nagy vagyok. – Nem érezte magát olyan kicsinek legalább két és fél éves kora óta.

Az ajtó hangos csattanással kinyílt. A férfi ment előre, és ahogy leszállt, visszanyújtotta a kezét, de a fia tudomást sem vett róla. Páros lábbal leugrott az első lépcsőfokról, majd a másodikról is, a harmadikon viszont megcsúszott, és orra bukott volna, ha az apja nem kapja el.

– Nagy vagyok – ismételte makacsul.

– Tudom – bólintott a férfi, és lenyúlt, hogy megfogja a gyerek kezét.

Dani először engedelmeskedni akart, már emelte volna fel a kis tenyerét, de akkor vagy tíz méterrel előttük meglátta a járdán a legtokéletesebb pocso lyát, mit csak el tudott képzelni. A pocso lyák Óperenciás tengerét. Padkától padkáig húzódott, messziről lerítt róla, hogy több centi mély lehet, a tetején pedig száraz falevelek úszkáltak. Szinte könyörgött az esendő óvodásoknak, hogy ugorjanak bele páros lábbal.

A kisleány megindult, tudomást sem véve az apja tiltó szavairól. Közben szaladt, már el is képzelte, milyen lesz belecsoobbanni, hogy merül majd el a cipője talpa a zavaros lében. Talán többet is ugorhat, ha apa csak később ér oda, hogy megállítsa a játékot.

Annyira lekötötte a gondolatait a pocsolója, hogy csak akkor vette észre a közeledő bernáthegyit, mikor a nyolcvan kilós jószág a gazdájával együtt a pocsolója túoldalára ért. A gyerekbe belefagyott a hirtelen jött boldogság, be se bírt lépni a vízbe, pedig alig néhány centit kellett volna csak előrébb csúsztatnia fekete cipőit. Micsoda szörnyeteg!

– Apu!

A rém egyre csak közeledett, kimérten baktatott, hosszú farkát fenyegetően lengetve. Rózsaszín nyelve kinyúlt, fel akarta falni, gyerekhúst akart vacsorára. Dani meg se bírt mozdulni, már szinte érezte a leheletét, bármelyik pillanatban kitérhetett a száját, hogy egészben felfalja.

– Hányszor kell még elmondanom, hogy ne szaladgálj el!

Apa hátulról karolta át, és elvonta a kutya, a kutyus elől. A szigorúság, az Daninak szólt, de hát mit ért abból egy ilyen lény, a kisleány látta az állat tekintetében, hogyan törik meg, egyedül apa hangjától. A következő pillanatban a bernáthegyi odaért elé, és mielőtt még kitérhetett volna az útjából, az nyájasan végignyalta a hasától a nyakáig.

Apa a szolgájukká tette a világ összes szörnyetegét.

– Vegyél fel! – A kutya elhaladt mellettük, de bármelyik pillanatban felbukkanhatott egy újabb, sokkal nagyobb, élesebb fogú, hosszabb szőrű.

– Nagy vagy már, tudsz a saját lábadon jönni.

– Apa, kérlek, vedd fel! Fáradt vagyok nagyon! Apa, apa, kérlek! – nyafogott a kisleány, és nem volt hajlandó tovább menni.

– Dani, gyere már! – húzta a férfi. – Zuhog az eső, menjünk!

– Kérlek, kérlek, vedd fel!

A férfi elnézte az ázott kisgyereket, és mélyet sóhajtott. Ezt a kis örömet tagadja meg tőle?

– Gyere – nyújtotta ki a karjait.

A gyerek átfonta apja nyakát, aztán megdörzsölte a szeméit. Sokáig keresgélte a legkényelmesebb helyet a férfi vállán, de végül lassan megnyugodott. Elaludt, bal kezének hüvelykujja pedig fokozatosan kicsusszant a szájából.

Harcias nénik

Félig kábultan botorkáltak le az emberek a mélygarázsba. Operaház, Hattyúk tava, ezt az érzést képtelenség ennyi idő alatt hátrahagyni, a nézők fürdőztek még benne. Egymás arcát vizsgálták, vajon a másikat is legalább annyira megérintette? Persze, hisz már a járásukon látszott. A föld fölött fél méterrel lebegtek a gyönyörűségtől, miközben tömegesen megindultak a mélygarázs parkolóautomatájához.

Mi történik, ha az ezerkétszáz fős befogadóképességű Operaház minden nézője egyszerre árasztja el a nagyságos intézmény mélységes garázsát? Várni kell, és sorban állni. A kultúra magasiskolájában ez nem jelenthetett gondot.

– Elnézést, itt én álltam.

Az idős nénikéknek az a nagy előnyük, hogy apró termetüknél fogva tulajdonképpen észrevétlenül tudnak átpréselődni az embertömegben. Méte-
reket haladtak előre a sorban, mielőtt még egy testes fiatalember szóvá tette a tolakvást.

A nénik meg se fordultak, a férfi alig lehetett harminc éves, minek foglalkozzanak egy ilyen emberrel. A tömeg közben előttük áthatolhatatlan maszszává vált, nem segített itt már a nénifortély, megállapodtak hát a fiatalember előtt.

– Elnézést, itt én álltam – hangzott újra a férfi aggálya.

Az egyik néni lassan hátrafordult, vetett egy szigorú nagymamapillantást a kötözködőre, a körülöttük állók is oda-odapillogattak, minek bántja ez az ember a szegény öreg hölgyeket. Hát nem mindegy neki?

A sor lassan araszolt előre, az automata felé, természetesen pont akkor kellett az egyik gépnek meghibásodnia, a nénik már el is rendezték a nagy tolakodásban félrecsúszott ruhájukat, a megcsavarodott, hamis gyöngysort a nyakukban, meg a frissen festett, vörös hajkoronájukat, mikor a mögöttük álló fiatalember újra meg merészelt szólalni:

– Én már korábban itt álltam! – Ez a hangnem már egyenesen sértően hatott, a nagydarab ember szinte kiabált a vékony kis hölgyekkel, de azok igazán bátor, szívós nénik lehettek, mert erre a szemük se rebbent.

– Várja ki a sort! – fordult hátra az egyik, és még magázta is azt a taknyos gyereket, senki sem mondhatta, hogy nem adta meg a kellő tiszteletet.

– De én már hamarabb itt voltam. Álljanak már be a sor végére! – Érett felnőtt ember így magából nem kelhet ki. Hát hol van itt a tisztelet, a jó-modor?

– Kérem, uram! – szólt rá rosszállóan az egyik sortársuk.

– Megelőztek!

– Hogy merészel így beszélni?

– De ha egyszer beálltak eléem a sorba! Itt voltak, látták maguk is!

Mindenki megütközve nézett rá. Meg merészeli megvádolni ezeket a szegény néniket, akik ráadásul alig állnak a lábukon?

– Hagyja abba a kiabálást!

– De engem...

– Most minek kell balhézni?

– Mekkora paraszt!

Egy pillanatra csend állt be. A férfi feje már vöröslött, látszott, másodpercek kérdése, hogy olyat tegyen, amit maga is megbán, de mielőtt még erre a sajnálatos eseményre sor kerülhetett volna, az egyik néni (a vörösebbik hajú, ha egészen pontosak akarunk lenni) higgadtan hátrafordult.

– Nem kér egy kis cukrot, kedvesem?

Ilyen bután talán még senki sem nézett az Operaházban, még ha csak a parkolóban álltak is. Az olcsó tescós tejkarameklla szemmel láthatóan olvadozott a néni kezében. A férfi rühellte a tejkaramekllát. Ha esetleg málnás cukorka lett volna...

– Bűdös vén kurvák.

A férfi elviharzott, a felháborodott operakedvelők pedig még percekgig bámultak utána döbbsenten. Hihetetlen, hogy egyesek még a becsületüket is feláldozzák, csak hogy kicsivel korábban érjenek haza.

A mai fiatalság

Vajon ki találta ki azokat a gömb alakú, fém mászókákat, amik már ránézésre is életveszélyesnek tűnnek? Mintha csak azért rakták volna őket a játszótérre, hogy minél több gyerek szenvedjen nyolc napon túl gyógyuló sérüléseket. A rácsok közt pont akkora a hely, hogy egy óvodás vagy kisiskolás kényelmesen belezuhanhasson a lyukba, ha szerencséje van, minimum két méteres magasságból. El kéne bontani az összeset a fenébe.

Ahogy Bogi idáig ért a gondolatmenetben, a játszótér ajtaja megnyikorodult, és a régen várt, kapucnis alak belépett a térre. A lány felpattant az öszszegraffitizett padról, és elé sietett. Legszívesebben a széles vállú, magas fiú nyakába vetette volna magát, mégis inkább csípőre tette a kezét, és neheztelve megjegyezte:

– Késtél.

– Sajnálom. – Egészen őszintén hangzott ezt a lány sikerként könyvelte el.
– Anyámék nem engedtek.

– Nem? – lépett hátra Bogi a játszótér murváján. – Nem szeretnek engem?

– Az életet nem szeretik. – Bogi büszkén kihúzta magát. Nem sok fiú beszél ilyen szépen. Máté tiszta költő volt.

Csendben lépkedtek vissza a padhoz. A rohadt kavics mindig belement a cipőjükbe, szúrta a lábuk, de ki nem rázták volna a köveket a másik előtt. A lány gondolkodás nélkül beleült Máté ölébe, és nem csak azért, mert a deszkákat elborította a madárürülék.

– Találtam egy tök jó számot. Egész nap ez ment a fejemben. – Máté aztán nem totojázott, a lány kezébe nyomta a fülhallgatója egyik felét, és elindította a telefonján a zenét.

Legalább azt megkérdezhette volna, hogy van. Mindegy.

Bogi lehunyta a szemét, úgy hallgatta a felcsendülő elektroszvinget. A normális zenében legalább azt lehetett tudni, melyik hangszer bántja a fület, de itt, ebben meg se lehetett fogalmazni, mi idegesítette halálosan.

– Tök jó – bólogatott Bogi a szám végén olyan mosollyal, hogy ahhoz képezt a Sikoly maga volt a tömény öröm.

– Ugye? – A lány lemondóan elmosolyodott. – Lesz majd koncertjük a nyáron. Elmegyünk?

A fiút annyira felvillanyozta ez az ötlet, úgy örült neki már jó előre, hogy Bogi képtelen volt letörni.

– El – biccentett, és lélekben elkezdte felkészíteni magát egy hosszú és gyötrelmes estére. Máté kedvéért.

– Hol van már?

Krisztina már nem is csodálkozott, hogy Zoli nem felel. Túlságosan is lekötötte a focimeccs a tévében.

– Azt mondtuk neki, tizenegyre legyen itthon.

Csend. A pályán valaki sárga lapot kapott.

– Nem nézed? – pillantott hátra végre a férfi.

– Nem érdekel – válaszolta Krisztina mereven. – Máté már megint késik.

Hátha most meghallja.

– Régen annyi focimeccsre jártunk.

Már akkor sem érdekelte.

Krisztina nem reagált, helyette megkerülte a leharcolt kanapét, és elkezdte letakarítani a dohányzóasztalt. Már megszokta, hogy ebben a lakásban egyedül ő képes a helyére rakni a dolgokat. Zoli belehalna, ha csak egyszer az életben a mosogatóba tenné a használt tányérvját.

– Édesem, nem látok.

Zoli felpakolta a lábát az asztalra. Persze, Kriszta nem bír megülni a fenekén, mindig muszáj csinálnia valamit. Mire észbe kapott, a sörös doboz már el is tűnt mellőle.

– Abban még volt.

– Nem volt – válaszolta a nő mereven.

Hülye liba.

Bunkó paraszt.

A félidő véget ért, Zoli csapata a papírformának megfelelően vezetett. Hazai pályán játszottak, ő mégsem ment ki, helyette itthon maradt, csak azt nem tudta, miért. Mindegy, majd legközelebb.

– Máté? – fordult hátra, a konyha felé, ahol Kriszta nagy zajjal mosogatott.

Mintha nem három perccel ezelőtt hozta volna fel.

– Már itthon kéne lennie – válaszolta a nő.

Milyen merev, istenem!

– Biztos elvannak azzal a kislánnyal.

– Tizenegyet beszélünk meg.

– Majd jön, ha akar.

Persze, akkor minek is teremtünk szabályokat?

Kriszta visszaindult a nappaliba, hogy befejezze a rendrakást. Csak tudta volna, minek, ha holnap úgyis előlről fog kezdődni az egész. Vajon mit keres egy pár siléc a padló közepén? Ez egyszerűen hihetetlen. Tényleg csak őt zavarja, hogy egy szemétdombon élnek?

A gardróbban alig volt hely, mindent elfoglalt a sok lom, amiket elraktak, hogy majd jó lesz valamire, pedig már akkor tudták, hogy sose fogják használni. Ahhoz, hogy a sílécek beférjenek, arrébb kellett tolni a létrát, amit akadályozott három hatalmas doboz, egymásra tornyozva. Kriszta hatalmasat sóhajtott, mielőtt nekifeszült volna a kartonnak. Semmi pénzért nem kért volna segítséget.

A dobozok lassan mozdultak meg, és centiről centire haladtak csak előre, amíg a legfelső bele nem ütközött a fali polc szélébe. Kriszta felkapta a fejét a hangra, és egy végtelen pillanatig bámulta az ingó építményt. Nem ugrott el, nem lépett hátra, még a kezét se emelte fel. A legfelső doboz nagyjából fél centivel előtte ért földet, kartonja átszakadt, tartalma a padlóra ömlött. Mire feleszmélt, Kriszta már bokáig járt az ezer éves fényképekben. Szeme csak az egyikben akadt meg: fiatalon, Zolival egy játszótéri padon ültek rajta, miközben a hátuk mögötti gömb alakú, fém mászókaról egy kisgyerek bucskázott alá a mélybe.

Paralelepipedon kupa és Dodekaéder-díj

A Paralelepipedon kupát és a Dodekaéder-díjat Gács András volt radnóti diák és matematikus családja alapította azzal a céllal, hogy minden évben díjazzák az iskola legsokoldalúbb kisgimnáziumi osztályát, illetve nagygimnazista tanuló-ját. A díjazottakat évről évre a díj kuratóriuma (Schiller Mariann, Sziklai Gábor és – majd – az előző év Dodekaéder-díj nyertese) választja ki az éves versenyindulások és -eredmények alapján. Az átadására az iskolai évvárón kerül sor.

2018-ban először adta át a kuratórium egyik tagja a díjakat.

PARALELEPIPEDON KUPA

A kisgimnazista osztályok közül a (tavalyi) 8.C bizonyult a legsokoldalúbbnak:

- az osztályszínpadok vetélkedőjén ifidíjat nyertek
- a RADÍR vetélkedő 3. helyezett csapatába ebből az osztályból kerültek kisgimnazisták
- földrajzból a filmkészítés versenyen 1. helyen végeztek
- a Tarisznya nevű focikupa 1. és 2. helyezett csapata is ebből az osztályból került ki.

DODEKAÉDER-DÍJ

A radnóti versenyen sok tárgyból és sikerrel versenyzett sok-sok diák. Közülük emelkedik ki NGUYEN ESZTER (volt 9.B):

- francia kultúrtörténeti csapat vetélkedő 2. hely
- biológia prezentációs verseny 2. hely
- fizika mérési feladat informatikai kiértékeléssel 3. hely
- földrajzból makett készítésért dicséret.

Alice and Cinderella

Április 6–7–8-án rendezték meg Veszprémben a 10. Országos angol nyelvű színjátszó fesztivált (10th National English Language Drama Festival), amelyen iskolánkat két társulat is képviselte.

A Drama Llama radnóti angol nyelvű színjátszó kör idén először vett részt a rendezvényen, ahol nagyon ügyesen szerepeltek, és a szakmai zsűritől is pozitív visszajelzéseket kaptak. Egy Hamupipőke-átdolgozást adott elő az 5.A, 5.B és 6.B osztály tagjaiból álló 19 fős társulat.

A tavalyi 10.C-sek, néhány más osztályból való társukkal kiegészülve másodszor vettek részt a megmérettetésen. Az idén az *Alice in Somewhere* című, saját átdolgozású darabot adták elő Kovács Eszter (10.C) vezetésével. Az előadás mind a nézők, mind a szakmai zsűri körében nagy sikert aratott, elismerést kapott.

RADÍR 2018, Bálint nap

RADÍR, azaz RADnóti Irodalom: immár harmadszorra gyűlt össze közel 150 kis- és nagygyimnazista, (és egy csapat lelkes matematika-tanár), hogy egy délutánt közösen irodalommal töltsön. 2018-ban újra az iskola névadója volt a vetélkedő témája.

A változatos feladatok, a csapatonként használható tablet, a kicsik és nagyok együttléte jó hangulatú, pörgős délutánt hozott. A

kivetítőn végig követhető eredmények mindenkit motiváltak, mindenki lázasan olvasott, keresgélt, illusztrált, filmet nézett, eszperentére fordított, Valentin napi üzenetet rajzolt, kapcsolatokat keresett képek, életrajzok, anagrammák, intarziák és Radnóti között.

A képek a komoly munkából és a befejező állóképekből adnak ízelítőt.

J. Tóth Judit

Globális kompetencia a PISA-mérésen

Magyarországon még alig-alig hallani róla, hogy 2018-ban a PISA-felmérés újabb elemmel gazdagodott: több országban elkezdtek mérni a globális kompetenciát. Mit is jelent a fogalom, és miért kell mérni?

A PISA-tesztet életre hívó Gazdasági Együtműködési és Fejlesztési Szervezet (OECD) szerint a globális kompetencia *a helyi, globális és interkulturális ügyek vizsgálatának képességét jelenti azzal, hogy az egyén megérti és értékeli mások látásmódját és világnézetét; képessé válik nyílt, a helyzethez illő és hatékony interakciót folytatni különböző kulturális háttérrel rendelkező emberekkel, továbbá a kollektív jólét érdekében cselekszik.*

Ennek a kompetenciának tehát része egyfajta gondolkodásbeli képesség és tudás, amely lehetővé teszi, hogy felmérjük, megértsük a saját életünket éppúgy, mint a nagyvilágot, illetve a kultúrák találkozásakor felmerülő helyzeteket is. Része továbbá az a képesség, hogy mások látásmódjába helyezkedve több szemszögből is értelmezzünk egy-egy helyzetet, problémát. Emellett része egy olyan jártasság, mely lehetővé teszi, hogy hatékonyan kommunikáljunk olyanokkal is, akik a miénktől eltérő kulturális háttérrel rendelkeznek. És végül ez a kompetencia akkor teljes, ha a közjóért való cselekvésig is eljutunk.

Amikor más kulturális háttérről beszélünk, akkor fontos megjegyezni, hogy ez cseppet sem csak nemzetközi léptékben értelmezendő kategória: a saját közvetlen vagy tágabb környezetünkben is léteznek és napi problémákat okoznak a kulturális, világnézeti különbségek. A globális kompetencia tehát helyi szinten is nagy jelentőségű.

És hogy miért érdemes mérni? Ahogy dr. Andreas Schleicher, a PISA-felmérések „atyja” mondta az AFS szeptemberi budapesti Globális Konferenciáján: „amit mérünk, azt fontosnak kezdik tekinteni az oktatás résztvevői”. Nem titkolt szándéka tehát a szervezetnek, hogy a felmérések visszafelé hatva befolyásolják a döntéshozók és iskolák gondolkodásmódját, és ezáltal nagyobb hangsúlyt kapjanak ezek a készségek. Egy kérdésre válaszolva azt is elmondta: cseppet sem aggódnak amiatt, hogy egyes jelentős gazdasági erővel bíró országok, például az Egyesült Államok vagy Anglia még távol maradnak, hiszen az egész PISA-felmérés is lassan, fokozatosan terjedt el, és erre számítanak ezzel az új méréssel is. (Az *Anglia* szó itt nem pontatlanság, Skócia például már mérte idén a globális kompetenciát.)

Hogy egy kis betekintést nyerjünk, milyen is ez a felmérés, a következő oldalakon böngésszünk át pár jellemző kérdést a 2018-ban lezajlott mérésből. A fordítás nem hivatalos – hiszen ilyen még nem készült erről a kérdőívről.

Bár nem látszik még, hogy Magyarország mikor csatlakozik ehhez a méréshez, mégis érdemes elgondolkodnunk azon, mit mondanak nekünk ezek a kérdések. Mik azok, ahol úgy érezhetjük, hogy a mi diákjaink már most is igen magas pontszámot érnének el? Hiszen sok tanórának részei azok a társadalmi-természeti problémák, melyek tükröződnek a kérdéssorban, és vannak kiváló programjaink, mint például a külföldi önkéntesek rendszeres, szervezett részvétele az angolórákon, a különböző külföldi táborok és csereutak, egyes IKSZ-munkák és osztály- vagy iskolaszintű programok, melyek tapasztalati szinten, kézzelfoghatóan építik diákjainkban az interkulturális és szociális készségeket vagy éppen a környezetvédelem iránti elkötelezettséget, és ezzel erősítik a globális kompetencia bizonyos aspektusait. Természetesen fel kell tennünk magunknak azt a kérdést is: hol teljesítenének gyengébben? Hogyan tudjuk ezeket a területeket erősíteni? És végül, de semmiképpen nem utolsósorban: hogyan tudjuk a tanítási gyakorlatokon keresztül a jövő tanárait ezekre a kérdésekre érzékenyíteni, minél több jó gyakorlatot megmutatni tanárjelöltjeinknek?

Természetesen, bár a PISA-mérés kapcsán merülnek fel ezek a kérdések, szó nincs róla, hogy az esetleges mérési eredmények „feljavítása” érdekében kellene foglalkoznunk velük. A lényeg pont az: olyan kérdéseket feszeget a globális kompetencia mérésekor a PISA, amelyek meghatározók az emberiség jelene és jövője szempontjából. Az itt mért készségek a változó természeti és társadalmi környezettel való sikeres szembenézés alapvető eszközei.

Mint majd diákjaink, mi, tanárok is élethosszig tanulunk. Lássuk, ebből a leckéből mivel gazdagodhatunk!

A globális kompetenciákat mérő kérdéssor¹

Diákok globáliskompetencia-szintjét mérő kérdések

Milyen könnyen tudnád szerinted önállóan teljesíteni a következő feladatokat? (Nem tudnám elvégezni. / Nehezen tudnám elvégezni. / Egy kis erőfeszítéssel el tudnám végezni. / Könnyen el tudnám végezni.)

- Elmagyarázni, hogyan befolyásolja a szén-dioxid-kibocsátás a globális klímaváltozást.
- Megállapítani az összefüggést a textilárak ára és a gyártó országokban dolgozók munkakörülményei között.
- Megvitatni a különböző okokat, amelyek miatt emberek menekülteké válnak.

Mennyire vagy tájékozott a következő témákban? (Erről még nem hallottam. / Hallottam már róla, de nem igazán tudnám megmagyarázni, mi ez. / Tudok róla valamit, és általánosságban el tudnám magyarázni. / Tájékozott vagyok ebben a témában, és jól el tudnám magyarázni.)

- Éghajlatváltozás és globális felmelegedés
- Világméretű egészségügyi problémák, például járványok
- Éhezés és alultápláltság a világ különböző részein
- Migráció (emberek mozgása)
- Nemzetközi konfliktusok
- A szegénység okai
- Férfiak és nők egyenlő esélyei a világ különböző részein

Mennyire jól jellemeznek téged az alábbi állítások? (Nagyon ilyen vagyok. / Zömmel ilyen vagyok. / Részben ilyen vagyok. / Nem nagyon vagyok ilyen. / Egyáltalán nem vagyok ilyen.)

- Próbálok egy nézeteltéréskor mindenkinek a nézőpontjába belegondolni, mielőtt döntenék.
- Hiszem, hogy minden kérdésnek két oldala van, és igyekszem mindkettőbe belegondolni.
- Amikor valaki feldühít, megpróbálok az ő szemével is nézni a helyzetet.

¹ Forrás: PISA-2018-Global-Competence-Questionnaire ©OECD 2018, fordítás: Patrik-Pirk Zsolt és J. Tóth Judit.

Az emberek egyre többet mozognak egyik országból a másikba. Menyire értesz egyet az alábbi állításokkal a bevándorlókkal kapcsolatban? (Egyáltalán nem értek egyet. / Nem értek egyet. / Egyetértek. / Erősen egyetértek.)

- A bevándorló gyerekeknek ugyanolyan lehetőségei kell, hogy legyenek a tanulásra, mint más gyerekeknek az országban.
- Azoknak a bevándorlóknak, akik már több éve élnek az országban, lehetősége kellene, hogy legyen szavazni a választásokon.
- A bevándorlóknak lehetősége kellene, hogy legyen, hogy kövessék a saját hagyományait és életmódjukat.
- A bevándorlóknak ugyanolyan jogai kellene, hogy legyenek, mint bárki másnak az országban.

Tanulsz-e a következőkről az iskolában? (Igen. / Nem.)

- Tanulok a különböző országok gazdaságának összefonódásáról.
- Tanulom, hogyan oldják meg konfliktusokat másokkal a tanórákon.
- Tanulok különböző kultúrákról.
- Az órák keretében olvasunk újságokat, keresünk híreket az interneten, vagy nézünk híreket tévén.
- A tanév során rendszeresen részt veszek olyan iskolai eseményeken, amik a kulturális sokszínűséget helyezik a középpontba.

Ha az iskolában tanító tanárookra gondolsz, mekkora részükre igazak az alábbi állítások? (Senkire vagy majdnem senkire. / Néhányukra. / Sokukra. / Mindegyikükre vagy majdnem mindegyikükre.)

- Vannak téves elképzeléseik egyes kulturális csoportok történelméről.

- Mondanak negatív dolgokat egyes kulturális csoportokra.
- Hibáztatnak egyes kulturális csoportokból származó embereket a Magyarországot sújtó problémákért.
- Egyes kulturális csoportok tagjaival szemben alacsonyabbak a tanulással kapcsolatos elvárásaik.

Iskolai kérdőív az intézményben folyó globáliskompetencia-oktatásról

Jellemzők-e a következő állítások a multikulturalitásnak az intézményben történő oktatására? (Igen. / Nem.)

- Iskolánkban a diákok tanulnak az országban élő különböző kultúrájú népcsoportok történelméről.
- Iskolánkban a diákok tanulnak a más országokban élő különböző kultúrájú népcsoportok történelméről.
- Iskolánkban a diákok tanulnak a történelmi és társadalmi eseményekről különböző kulturális nézőpontokból.
- Iskolánk támogatja azokat a gyakorlatokat, amelyek a diákokat különböző identitásuk kifejezésére bátorítják (például nemzeti, vallási, etnikai vagy társadalmi identitások).
- Iskolánk szervez multikulturális eseményeket (például kulturális sokszínűség nap).

Mennyire tükrözik a következő állítások az iskola tanári karának véleményét? (Senki vagy szinte senki nem osztja. / Néhányan osztják. / Sokan osztják. / Mindenki, szinte mindenki osztja.)

- Fontos, hogy a diákok megtanulják, hogy más kulturális háttérű emberek különböző értékeket képviselhetnek.

- A diákoknak minél előbb meg kellene tanulniuk, hogy tiszteljék mások kultúráját.
- Fontos, hogy az osztályteremben a különböző származású diákok felismerjék az egymás közti hasonlóságokat.
- Eltérő származású diákok közötti konfliktus esetén bátorítani kell őket, hogy vitájukat közös pontok alapján oldják meg.

A tanári kérdőív globális kompetenciát érintő kérdései

Része volt-e a következő témák bármelyike tanulmányainak egyetemi képzése során vagy valamilyen szakmai továbbképzésen? (Az egyetemi tanárképzés vagy más szakmai képzés része volt. / Szakmai továbbképzéseim része volt az elmúlt 12 hónapban.)

- Tanítás multikulturális vagy többnyelvű közegben.
- Más országból vagy kultúrából érkező emberekkel való kommunikáció.
- Méltányosság és sokszínűség oktatása.

Tanította-e a következők közül bármelyiket az óráin? (Igen. / Nem.)

- Hogyan használjunk kulcsszavakat az olyan internetes keresőprogramokban, mint például a <Google©>, <Yahoo©> stb.?
- Hogyan döntsük el, hogy megbízható-e az internetről szerzett információ?
- Megértjük a következményeit személyes információk publikussá tételének az interneten (<Facebook©>, <Instagram©> stb.).
- Hogyan döntsük el, hogy az információ szubjektív és elfogult-e.

Óráin biztosít-e lehetőséget a következő készségek fejlesztésére? (Igen. / Nem.)

- Kommunikáció más kultúrából vagy országból érkező személyekkel.
- Különböző kultúrák ismerete.
- A kulturális sokszínűség tisztelete.

A szülői kérdőív globális kompetenciákat érintő kérdései

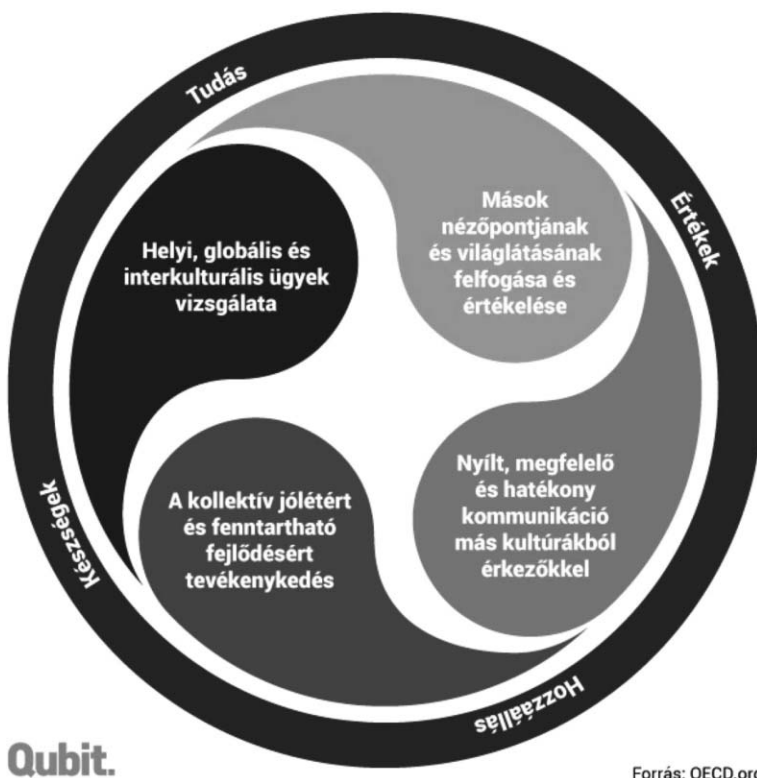
Mennyire érdeklik Önt a következő témák? (Egyáltalán nem érdekel. / Nem nagyon érdekel. / Némileg érdekel. / Nagyon érdekel.)

- Hazai politikai és társadalmi kérdések
- Nemzetközi politikai és társadalmi kérdések
- Hazai környezetvédelmi kérdések
- Nemzetközi környezetvédelmi kérdések
- Hazám történelme, kultúrája és művészete
- Nemzetközi történelem, kultúra és művészetek

Érintett-e Ön a következő kérdésekben? (Igen. / Nem.)

- Csökkentem az otthon felhasznált energiát (fűtés, légkondicionáló kikapcsolása, lámpák leoltása a szoba elhagyásakor), hogy védjem a környezetemet.
- Bizonyos termékeket választok etikai és környezetvédelmi okokból, még akkor is, ha azok némileg drágábbak.
- Aláírok online környezetvédelmi és társadalmi petíciókat.
- Azonnal tájékozodom a világ eseményeiről <Facebook@-on>, <Twitter@-en>.
- Politikai, etikai vagy környezetvédelmi okokból bojkottálok bizonyos vállalatok termékeit.
- Részt veszek a férfiak és nők közötti egyenlőséget segítő eseményeken.
- Részt veszek a környezetvédelmet támogató eseményeken.
- Rendszeresen olvasok nemzetközi társadalmi kérdésekről szóló internetes oldalakat (például szegénység, emberi jogok).

A globális kompetenciák az OECD szerint

Erasmus+ projektek¹ a Radnótiban

Lassan a végéhez közeleg az az uniós projekt, amelynek segítségével az iskola 13 tanára vett részt szakmai és nyelvi továbbképzéseken. Idén nyáron nyolc kolléga utazott és tanult, mégpedig ezúttal nem csak nyelvszakos tanárok. Voltak, akik nyelvtanfolyamon vettek részt, hogy a tanításukban és a további nemzetközi projektekben könnyebben használják a nyelvet, de olyanok is voltak, akik szakmai tovább-

képzésbe vágtak bele angolul. Összességében idén három tanár utazott Írországba, ketten Máltára, hárman Angliába. A továbbképzések témái között szerepelt színház-dráma, irodalom, tartalomalapú nyelvoktatás, testnevelőknek szánt tanfolyam és általános módszertani kurzus.

Közben megvalósult egy másik projekt is, melyben négy ország tanárai dolgoznak együtt egy olyan, diákokra szabott oktatási-nevelési program terjesztésén, amelynek célja, hogy filozófiai témájú beszélgetések segítségével alakítsa ki a tanulóknak a kritikai gondolkodás képességét, erősítse a médiatudatosságot és segítse a szélsőséges nézeteket kiváltó kérdések megbeszélését tanórai keretek között.

Az Unió számára fontos, hogy amit egy-egy tanár a pályázaton nyert pénzen tanul, az minél jobban hasznosuljon a szűkebb-tágabb környezetben. Büszkén

¹ A 2017-1-HU01-KA101-035280 és a 2017-1-UK01-KA201-036831 sz. Erasmus+ projekt második éve.

mondhatjuk el, hogy sokszíniően, sok fórumon adjuk tovább – szaknyelven: disszemináljuk – mindkét projektből nyert tudásunkat. Konferenciákon, különböző külső és belső szakmai összejöveteleken, és legutóbb az iskolánkban szervezett #ErasmusDays programon sok kollégával tudtuk már eddig is megosztani a tanultakat. Diákjaink számára pedig elindítottuk az e-FRIENDS programot, ahol az általunk megismert más országbeli tanárok segítségével keresünk levelezőtársakat a lelkes nyelvtanulóknak.

Bár a projektek végéig még van pár hónap, már most látható, hogy milyen sokrétű a hozzáadéuk az iskola számára. Nemcsak szakmai-módszertani megújulást hoznak ugyanis az életünkbe – bár persze ez is nagyon fontos eredmény –, hanem egy másfajta, munkaközösségeken átívelő, élő, tartalmas szakmai együttműködést is. És persze lelkesedést és megújult energiákat, kitekintést más országok iskoláiba, nemzetközi szakmai kapcsolatokat. Egy élő, tapintható Európai Uniót.

Nem könnyű egy ilyen program sikerességét mérni, mégis, talán van egy árulkodó jel. A most szeptemberben meghirdetett következő pályázati lehetőségre nemcsak az összes eddigi résztvevő iratkozott fel egy emberként, de számos újabb jelentkező is akad. Kérdés, vajon sikerül-e egy olyan nemzetközi együttműködést is kialakítani, amelyben diákcsoportok is részt tudnak venni.

J. Tóth Judit

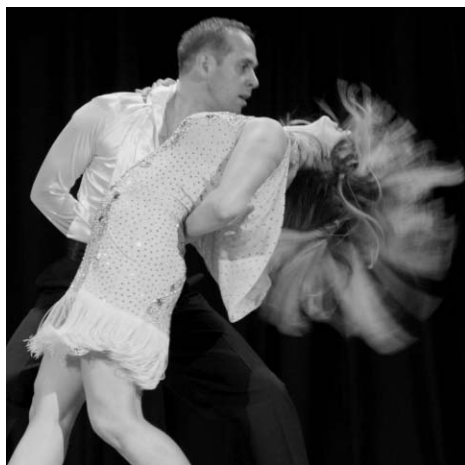
Ki Mit Tud?

2000–2018

2000-ben fogtunk hozzá egy olyan esemény megszervezéséhez, amiről a tizedik alkalom után is elmondható, hogy az iskolai rendezvények egyik kiemelkedő pontja. Az alapötlet az volt, hogy keressük meg, fedezzük föl a radnóti tehetségeket, adjunk lehetőséget azoknak, akik a tanulmányi eredményeiken túl valami más területen is kiemelkedőt, különlegeset tudnak. Arra gondoltunk, hogy egy olyan egyedülálló programot szervezünk, ahol a legkisebb alsós, első osztályos tanulótól a legnagyobb korosztályú, végzős diákig bárki megmutathatja tehetségét egy este alatt, ugyanazon közönség előtt. Feltételeztük, hogy sok diák szívesen lépne föl egy-egy műsorszám erejéig különböző képességeiket megcsillogtatva.

Már az első rendezvény is beváltotta reményeinket, és azóta is minden alkalommal, több kategóriában, legalább száz diák lép fel a kétévente megrendezett Ki Mit Tud?-on. A legnépszerűbb kategóriák a hangszeres zene, ének, vers és próza, tánc, de felléptek már bűvészek, rövid jelenetet előadó társulatok, tornászok és voltak karatebemutatók is. A diákok mellett – a közönséget is meglepve – tanárok is éltek a lehetőséggel, és versekkel, kórusművel, táncbemutatóval vagy zenekari számmal emelték az est fényét.

Az 50-60 produkciót egy, már az év elején kijelölt februári pénteken láthatja a közönség egy hosszúra nyúló délutánon. A nagy napig azonban sok minden történik. Az osztályfőnökök és az ifik meghirdetik a programot a gyerekeknek. Sokakat ők kérnek fel a szereplésre, mert tudják, hogy miben ügyesek, de természetesen mindig sok olyan diák is jelentkezik, akiknek a tehetségét az adott kategóriában eddig nem ismertük. Decembertől dísztermi meghallgatásokat tartunk, ahol egyrészt a diákok kipróbálhatják a színpadot, másrészt mi, a szervezők, lemérhetjük a műsorszám hosszát, megfigyelhetjük, hogy milyen előadásra számíthatunk, illetve igyekszünk tanácsokkal is ellátni a majdani fellépőket. Hivatalosan 3-4 ilyen alkalmat szervezünk, de néha egy-egy „késői” jelentkező miatt – főleg az előadás közeledtével – sok nagyszünetünket a díszteremben töltjük. Természetesen az a célunk, hogy aki fel szeretne lépni, annak biztosítsuk a lehetőséget, így előfordult már az is, hogy csak néhány nappal az est előtt alakult ki a végleges műsor.

A Ki Mit Tud? igazi értéke az, hogy mind a tizenkét évfolyam diákjai egyetlen estén lépnek fel produkciójukkal, így egymásnak, szüleiknek és a tanároknak, no meg a többi diáknak is megmutatják, milyen sokszínű is a radnóti közösség. Szervezőként valóra vált az álmunk: eddig minden egyes alkalommal mind a 12 évfolyamból voltak jelentkezők, az alig 7 évestől a 19 éves felnőttig. A közönség és a szereplők együtt élhetik át azt a fantasztikus érzést, hogy kortól függetlenül lehet sikere valakinek egy telt házú közösség előtt. Tapintani lehet azt a büszkeséget, hogy ennyi tehetség vesz körül minket nap mint nap, nagyon jó átélni a közös siker örömét.

A sikerhez természetesen sokan járulnak hozzá. Az előkészületekben, a felkészítésben nagy szerepe van a szülőknek, felkészítő tanároknak. A technikai háttérrel az iskola technikai gárdája biztosítja, a műsor zökkenőmentes lebonyolítását nagyszámú ificsapat segíti. A szereplőket két diák konferan-szié mutatja be a közönségnek és a zsűrinek.

Minden műsorszámot a fellépés után azonnal pontoz a hat főből – 4 tanár és 2 diák – álló zsűri. A pontok alapján hirdetésünk kategóriánként sorrendet, és osztjuk ki a nap végén a díjakat. Mindenki kap emléklapot, a díjazottak pedig oklevelet, tortát, egyedi pólót vehetnek át. A közönség is kiveszi a részét az értékelésből, hiszen szavazhat a legjobban tetsző műsorszámra. A közönségszavazás egy értékes, külön erre az alkalomra készített mázas csupor, amelynek már a kezdetek óta eszmei értéke van.

A jövőről csak annyit, hogy 2020-ban is lesz Ki Mit Tud? Már most biztosak vagyunk benne, hogy nagyon sok új és régi tehetséggel fogunk találkozni egy fergeteges estén. Mi ott leszünk!

Vég Éva és Sziklai Gábor

Eredmények

VERS

- I. Papp Balázs 9.C
- II. Csányi Ambrus 1. o.
Epres Márton 3. o.
Wolf Sára 10.B

ÉNEK

- I. Fórizs Virág 12.B
- II. Marx Júlia 4. o.
- III. Takács Fanni 6.B

TÁNC

- I. Sziklai Nóra 8.B
Turós Eszter 4. o.
- II. Takács Fanni 6.B

III. Hain Li Lan 5.B
Bua Hoa Lan 5.A

ZENE

I. Besztercey Dalma 5.A
II. Világi Áron és Világi Dávid 7.B
III. Szilassi Bálint 6.A

SHOW

I. A Pál utcai fiúk 3. o.
II. Kőhegyi Balázs 4. o.
Nguyen Flo, Kuklis Hanna és Kaló Zsófi 10.A

KÖZÖNSÉGDÍJ

A Pál utcai fiúk 3. o.

Semmi nélkül semmi sincs

Ezzel a címmel futott a 31. Radnóti Tudományos Diáknap. A víz és a tűz után idén a levegő témája köré szerveződtek az előadások. Volt előadás többek közt repülésről – madáréről és repülőgépről, légzésről, közgazdasági buborékról, vitorláról – hajón és költészetben, a semmi megfestéséről, a szférák zenéjéről, hegymászásról; és volt légtornász bemutató meg kosárlabdás levegő-show.

Nagy sikerrel szerepeltek 11.-es diákok is választott témájukból.

Több tucat tanár és diák dolgozott Kiss Zsuzsa tanárnő szellemében Hegyi Erzsébet tanárnő vezetésével, hogy újból egy sikeres, maradandó élményekkel szolgáló nap emelkedjék ki a megszokott hétköznapiak közül.

2019-ben jön a negyedik őselem.

Radnóti Tudományos Diáknap

2018. március 9.

TUDOMÁNYOS DIÁKNAP
AZ ELTE RADNÓTI MIKLÓS GYAKORLÓISKOLÁBAN
2018. MÁRCIUS 9. PÉNTEK

SEMMI NÉLKÜL SEMMI SINCS

– a harmadik őselem: a levegő

Szinyei Merse Pál: Léghajó

„ ... A levegő, tudjuk, ha nem tanították is, tanultuk:
színtelen, szagtalan, szúrós szagú gáz.
Mindazonáltal, légtornász testvérem, te hiú, neveltséges
nímand, ne feledd: ura te vagy.”

ESTERHÁZY PÉTER

Kiállítás a díszteremben
a fotópályázatra érkezett alkotásokból

Semmi nélkül semmi sincs
– a levegőhöz kapcsolódó legsikeresebb felvételek

Megnyitó:

2018. március 5-én, hétfőn 13 órakor

A földszinti és az első emeleti aulát

Nagy Albert tanár úr
madárfotói díszítik.

2018. március 9. ♦ 8.00

Nyitóelőadás a díszteremben

Veres Zoltán

repülőmérnök, magyar műrepülő Európa-bajnok

**KI GÉPEN SZÁLL FÖLÉBE,
ANNAK SEM TÉRKÉP E TÁJ...**

2018. március 9. ♦ 9.00

Détári László, Dsc
neurobiológus, egyetemi tanár, ELTE TTK
OXIGÉN: NE VEDD LEVEGŐNEK!

Gál József
hajóépítő, vitorlázó és oktató
SZELEK SZÁRNYÁN A FÖLD KÖRÜL

Dr. Halmos Gergő
biológus, a Magyar Madártani
és Természetvédelmi Egyesület ügyvezető igazgatója
KIEMELTEN VESZÉLYEZTETETT
MADÁRFAJOK VÉDELME ITTHON
ÉS HATÁRAINKON TÚL

Dr. Hartmann Bálint
villamosmérnök, egyetemi adjunktus, BME VIK
SZÉLLEL SZEMBEN

Dr. Pavlík Gábor
sportorvos, a MTA tagja, a Testnevelési Egyetem
professor emeritusa

„ELFOGYOTT A LEVEGŐM”
- MIÉRT FÁRADUNK?

Dr. Tasnádi Péter
léggörfizikus, egyetemi tanár, ELTE TTK
A ZIVATARFELHŐ ÉS A VILLÁMOK

2018. március 9. ♦ 10.00

Dr. Bárány István
filozófus, egyetemi adjunktus, ELTE BTK
TŰZ, VÍZ, FÖLD – ÉS A LEVEGŐ:
A KLASSZIKUS ELEMNTAN

Dr. Bobek Ilona
osztályvezető főorvos,
Egyesített Szent István és Szent László Kórház
A LEVEGŐ SZEREPE
AZ ORVOSLÁSBAN

Hűvösvölgyi Csaba
műszaki menedzser, ELTE Radnóti
KALANDOK A SEMMI SZÁRNYÁN –
REPÜLÉS, AHOGYAN ÉN LÁTOM

Mácsai János
zenetörténész, kritikus és hangszer-restaurátor,
a Színház- és Filmművészeti Egyetem tanára
VAN-E A SZFÉRÁKNAK ZENÉJE –
A ZENE ÉS A LEVEGŐ

Dr. Madarász Aladár
közgazdász, tudományos főmunkatárs,
MTA Közgazdaságtudományi Intézet
BUBORÉKOK A GAZDASÁGBAN:
A TULIPÁNTÓL A BITCOINIG

Dr. Róka András
fizikai kémikus, főiskolai docens, ELTE TTK
SEMMI (= LEVEGŐ) NÉLKÜL
SEMMI SINCS

Szabó Péter
klímakutató, Országos Meteorológiai Szolgálat
KLÍMAMODELLEZÉS –
A JÖVŐ ÉGHAJLATÁNAK
TUDOMÁNYOS VIZSGÁLATA

2018. március 9. ♦ 11.00

Ágoston Béla

„zeneközrelítő”, zeneszerző, előadóművész, tanár

LÉGZSÁK ÉS EGYÉB EXTRÁK

Dr. Ferenczi Attila

klasszika-filológus, egyetemi docens, ELTE BTK

A KÖLTŐ ÉS A LÉG: HORATIUS ESETE
A KÖLTŐI KÉPEKKEL

Horváth Beáta

vezetőtanár, ELTE Radnóti

LEVEGŐBEN, REPTÉREN –
A REPÜLNI VÁGYÓ EMBER
VISELKEDÉSÉNEK ÁBRÁZOLÁSA

Ludmann Mihály

festőművész, tanár, ELTE Radnóti

FÖLD ÉS MENNY KÖZÖTT

Szendrő Szabolcs

hegymászó, az első magyar Mount Everest expedíció tagja

ÉLETÚT –
A BÖRZSÖNYTŐL A HIMALÁJÁIG

Vincze Tünde

légtorna tanár, a Baross Imre Artistaképző munkatársa
és a Magyar Légtornász Egyesület alapító elnöke

„NEM SEMMI”

2018. március 9. ♦ 12.00

Barczy Milán ♦ 11. A

A MAGASSÁG IGÉZETE –
A FELHŐKARCOLÓK VILÁGA

Belai Alex 11. A ♦ Benyovszki Lili 11. B
HANGRÖGZÍTÉS:

A FONOGRAFONTÓL AZ ITUNES-IG

Gintli Fruzsina ♦ 11. A

A BORGIA-MASZK MÖGÖTT

J. Tóth Edit ♦ 11. B

POSZTTTRAUMÁS STRESSZ-SZINDRÓMA

Jékely Boldizsár ♦ 11. B

ÉRDEKES ÉLŐHELYEK,
ÉRDEKES ÉLŐLÉNYEK: KUBA

Kelényi Bálint 11. C ♦ Ligeti Márton 11. A

TOVÁBBTANULÁS KÜLFÖLDÖN

Ördög Domonkos ♦ 11. A

MENTÁLIS ÉS FIZIKAI ÁLLAPOTOK
KAPCSOLATA

Schein Adél ♦ 11. B

TANÁR-DIÁK KOMMUNIKÁCIÓ
ÉS EGYÜTTÉLÉS AZ ISKOLÁBAN

Szabó Rozina 12. A ♦ Szücs Leó 11. B

A KÖZLEGLŐK TRAGÉDIÁJA
(ÖNZÉS VS. KÖZÉRDEK)

Szénásy Zsófia ♦ 11. C

A NYELV DIVATJA, A DIVAT NYELVE

Tószegi Ádám ♦ 11. A

AZ ANIMÁCIÓ FEJLŐDÉSE
A DISNEY-FILMEKBEN

Urbancsek Balázs ♦ 11. B

A DIZÁJNER DROGOK

Vajda Máté ♦ 11. A

GOETHE: GÖTZ VON BERLICHINGEN

2018. március 9. ♦ 12.45

Bejczy Péter ♦ 11. B

KURDOK A KÖZEL-KELETEN

Bundula Klára ♦ 11. B

AZ ANTISZOCIÁLIS SZEMÉLYISÉGZAVAR

Hajnal Borbála ♦ 11. C

A BÁNTALMAZÁS: HARCBAN A KÖTŐDÉSSSEL

Kántor Csenge ♦ 11. A

A TITKOSÍRÁS

Kövér Bence 11. C ♦ Králik Miklós 11. B

FORRADALOM A GÉNSZERKESZTÉSBEN?

Magyar Balázs ♦ 11. A

ZENÉS IDEGTUDOMÁNY

Maróti Zsombor ♦ 11. B

EMBERMENTÉS A RADNÓTIBAN:

OSKAY LÁSZLÓ

Márton Áron ♦ 11. C

TERMÉSZETTUDOMÁNY-E A NYELVÉSZET?

Miró Anna ♦ 11. C

VEGYÉL FEL EGY FESTMÉNYT!

Papp Borbála ♦ 11. B

FANTASY - KALANDOZÁS
A KÉPZELET (B)IRODALMÁBAN

Szabó Balázs ♦ 11. A

A REPÜLÉSTŐL AZ ŰRUTAZÁSIG
(A SUGÁRHAJTÓMŰVEK)

Valent Veronika ♦ 11. C

EXOLOGY-KUTATÁS

2018. március 9. ♦ 13.30

TUDOMÁNYOS DIÁKNAP

Akrobatikus kosárlabda show
a lány tornateremben

előadja a

FACE TEAM

Akrobatikus Sport Színház csapata

Face Team

Rendezvényünk támogatói:

1956-os emlékműsor 2018

a 10.B osztály előadásában

Forgatókönyv

1. Illyés Gyula: *Egy mondat a zsarnokságról* című vers (Sinkovits Imre hangja felvételről)
2. A 10.B osztály lassan kiemelkedik a nézőtér soraiból és elindul a színpadra, illetve a lépcsőkre
3. Egyszerre fordulnak a közönség felé, és mondják a szöveg befejezését kórusban
4. Felcsendül Beethoven *Egmont nyitánya*, lassan elindul a vetítővászonon a dokumentumfilmek sora, a diákok csöndben elindulnak a vetítővászon mögé, Erbszt Dávid és Schön Márk a színpad szélén leülnek, ők idézik fel a naplórészleteket
5. Szavaltatok szerzők és címek nélkül (a vászon mögött állva vagy lassan mozogva)
 - Jobbágy Károly: *Felkelt a nép* (Belényesi Bernadett és Szilágyi Márton)
 - Képes Géza: *Novemberi éj* (Prokics Hanna)
 - Képes Géza: *Tank-parádé* (Csefkó-Kis Veronika és Jurenka Csenge)
 - Jobbágy Károly: *A rádió mellett* (Dömötör Hanna, Schlachtovszky Bora és Turi Hanna)
 - Zelk Zoltán: *Feltámadás* (Dóczi Maja és Vitai Simon)
6. Márai Sándor: *Mennyből az angyal*, 1956, New York (Berek András)
7. Albert Camus, Nobel-díjas francia író: *Magyarok vére*, 1957, Párizs (Győrfi Bálint)
8. Faludy György: *1956, te csillag*, 1986, Torontó (Sáránszky Anna)
9. Elhangzik a teljes Faludy-vers felvételről, közben a képanyag még nem változik, a diákok ezalatt csöndben elhelyezkednek a színpad két oldalán
10. Folytatódik a vetítés az emléktáblákról és szobrokról, és eközben soronként elszavalja a 10.B osztály a *Szózatot*, a legvégén Gérecz Attila, a forradalom mártír költőjének síremléke látható
11. Felcsendül a *Szózat* felvételről, közben Nagy Imre mondata a vászonon: „Idezarándokoltunk, hogy megfogadjuk: függetlenségünkre úgy vigyázunk, mint a szemünk világára, és ha kell, utolsó csepp vérünkig védelmezzük!”

A kép- és hanganyagot Erbszt Dávid és Nguyen Bálint válogatta, és Nguyen Bálint állította össze.

Jobbágy Károly

A rádió mellett

Rólunk beszélnek minden nyelven
sikong az éter és csodál:
„Dávid harcol Góliát ellen.”

Népmilliók aggódva nézik,
hányan indulnak halni még?
S küldi a nép ifjú vitézeit.

Fiatalok, még alig éltek
s füttyöngő golyók hangja közt
támadnak neki a pribéknek.

Nem akartunk híresek lenni,
ilyen áron meg semmiképp,
hisz' bánatunk már végtelennyi,

de nekünk mindig az jutott,
hogy a világ minket csodáljon
s fiaink kapják a golyót:

Kint ágyú szól, gyors lövés pattan,
a falról Petőfi figyel,
ahogy járkálok egymagamban.

Így járkált ő is átkozódva
„Európa újra csendes...”
csak minket húz a sors karóba,

csak minket öl száz év után is
ugyanaz, aki hajdan ölt;
hogy hányan hullunk? – sose számít.

M á s o k csodálják bátorságunk
mi meg naponta meghalunk,
dzsida, s golyó veri át hátunk,

de megmutatjuk a világnak,
hogy mikor mindenki lapul
s csak a „rádiók kiabálnak”,

mint akinek már mindenképpen
minden mindegy, hát Életet
adunk Szabadságért cserébe.

És ha a Sors minket így büntet,
mert hogy túrtünk tíz éven át,
felmutatjuk véres fejünket,

s tudjuk, hogy mindent megbocsát.

Budapest, 1956. október 29.

Irodalmi Újság, 1956. november 2.

A Radnóti és az Igazgyöngy Alapítvány

Az Igazgyöngy Alapítvány javára gyűjtöttek a 10. és 11.C irányításával az iskola diákjai, szülei és a tanárok és dolgozók. December 2-án az iskola kisbusza jócskán megpakolva indult Berettyóújfaluba. Sokéves, szép hagyomány ez.

De 2018 tavasza újdonságot is hozott e kapcsolatba: a ballagó diákok igazgyöngyös tarisznyával a vállukon hagyták el az iskolát. Talán ez sem egyszeri alkalom volt.

A *Választék* című Örkeny-egyperccsel kezdődött a *Messzeringó* 2018. március 23-án.

Epres Attila és Debreczeny Csaba színészi-énekesi szereplése mellett a díszterem közönsége abban a szerencsében is részesült, hogy hallhatta zongorázni – és énekelni – Darvas Ferencet.

A kétrészes műsorba vers, próza, hangszeres zene és ének is belefért. Az elmúlt száz év magyar költészetének legnagyobb, legismertebb szövegeiből

kapott a közönség egy csokorra valót: a század eleji Ady Endre, József Attila, Tóth Árpád, Heltai Jenő, Radnóti Miklós mellett Weöres Sándor, Nagy László, Orbán Ottó, Petri György képviselte a század második felét. Összekötőként és biztonsgként Örkeny-egypercesek és Darvas Ferenc zongorája szólt. Hogy miért nem esett szét ez a sokféleség? Hogyan fér meg egymás mellett egy francia chanson és a *Hetedik ecloga*, a *Dunánál*, a *Lélektől lélekig* és Presser vagy Johnny Cash? A váltások, a gyors fordulatok adták az est erejét. A hosszú és borzasztó XX. századot talán ez a sokféle, sokhangú, keserédes kevercs mutatja meg leginkább. A nézőtíren sokan ültek, akik még nem vagy alig éltek az előző században. De értették az *Egypercesek* ma is (ma újra?) élő groteszkségét, Orbán Ottó focicsapat-Hamlet-politika versét, a sok nemzetről beszélő, közös dolgokat rendezni vágyó József Attilát, a dévaj Heltai-verset.

Darvas Ferenc magánszámait egészen kiemelkedő pillanatait voltak a műsornak. Zenei stílusparódiáján a legbotfűlűbb is teli szájjal nevetett; a Romhányi-versből készült nóta után szem nem maradt szárazon. Pedig előtte-utána *A muszáj-Herkules* szólt, és Babits megrendítő *Szózat*-magyarázata.

A búcsúdalt Cseh Tamástól és Másik Jánostól ismeri immár több nemzedék. Az estet, mely 1 kalap közti választással kezdődött, Bereményi Géza sora zárta: *maradunk itt, neve is van: Budapest*.

A három főszereplő nagyvonalú ajándéka (a teljes bevétel felajánlása) mellett az est sikeréhez nagyon sok segítő járult hozzá: az elektronikus jegyvásárlás lehetőségétől a süteményekig minden elem szülőknak köszönhető. A fény és hangtechnika a Colossal ajándéka.

Az est információban gazdag és bensőséges felkonferálása Egressy Kata műve volt. A *Messzeringó* sorozat megálmodója és kivitelezője ezúttal szerencsére nem csak a háttérben látszódott.

Nem lettek hűtlen a szavak

Messzeringó, 2018. október 24.

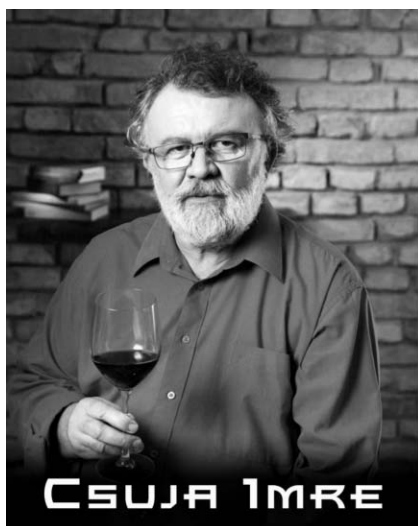
Ez az az este, amivel mindenki jól járt. Az iskola alapítványa támogatáshoz jutott, a fellépők értő és lelkes közönséghez a dugig telt díszteremben, a nézők pedig – nos, ők jártak legjobban Csuja Imre és a Felevad duó műsorával.

CSUJA IMRE a klasszikus magyar irodalom legszebb verseiből hozott egy csokornyit, és nyújtotta át őket összetéveszthetetlen orgánumán egy gazdag versmondó hagyomány folytatójaként és megújítójaként. Az *Anyám tyúkjától* a *Nem tudhatomig* vezető útról maga számolt be a szünet nélkül elmondott négy vers után. Aztán következett egy Ady-blokk, benne egy kivételesen erős *Az Ős Kaján*nal. József Attila *Eszmélet* című versfüzére a verset jól ismerőknek éppúgy tudott újat mondani, mint azoknak, akik először hallották ezt a nehéz szöveget. És ezúttal sok fiatal ült a nézőtérre: szerencsések ők, hogy először ilyen értő előadásban hallottak a törvény felfeslő szövedékéről, a halom hasított fáról vagy a fülkefényről.

Az első rész a színész szívének kedves elbeszélő költeménnyel, Babits *Jónás könyve* című művével és a *Jónás imájával* fejeződött be. Itt – is – félre nem érthetően lehetett hallani Csuja Imre fogékonyságát a groteszkre, örömet a szavakkal-sorokkal-mondatokkal való játékban, pátoszmentes bizonyosságát.

Hogy mennyire mélyen hatott minden jelenlévőre Jónás története, talán az igazolja leginkább, hogy a szünet után fellépő MÜLLER PÉTER SZIÁMI egy

Jónás-versezménnyel lépett a színpadra. És egy szűk órával később is előke-
rült néhány Babits–Jónás-sor az ágyban töltött telefonról szóló dalban. A
KIRSCHNER PÉTERREL előadott számok egy része a friss albumukból való – bár
ott az egy szál gitárnál és a két hangnál több szerepel –; míg volt dal, amire a
jelenlévők közül csak igen kevesen emlékezhetek eredeti idejükből, a '80-as
évekből (URH). De nem volt kisebb a siker, mint a frissebb számok hallatán.
A 30-nál is több éves underground keményebb hangja, kevesebb melódiája
talán épp szokatlanságával hatott azokra a hallgatókra, akik a '80-as évekre
nem emlékezhetnek; akik meg igen, hát nosztalgiázhattak is egyet.

Kirschner Péter gitárjátéka kíséretként is, szólóként is magával ragadó.
Müller Péter Sziámi szövegei állandó regiszter-, hangulat- és gondolatkevere-
désben szólnak. Ahogy a szerző a ráadásként előadott *Halleluja* (L. Cohen)
szám kapcsán mondta: a szent és a profán ugyanoda tart. Irodalom ez a
javából. Nem feledhető az éjszakás nővér képe, a fejben ülő kopasz cenzor
vagy a másik nőnek szóló dal.

A *Ne vess Magadra!* című új albumot helyben, dedikálással meg is lehetett
venni. Február 16-i koncertjükre is invitálták a megjelenteket.

A három szereplő nagyvonalú ajándéka (a teljes bevétel felajánlása) mel-
lett az est sikeréhez nagyon sok segítő járult hozzá: az elektronikus jegyvá-
sárlás lehetőségétől a süteményekig minden elem a szülőknek köszönhető. A
fény és hangtechnika a Colossal ajándéka. A szervezés (ötlettől az utolsó
szegig pogácsáig és a ráadás számokig) Egressy Katáé.

Bemutatkozik az 5.B

A mi osztályunk az 5.B. Még csak 1 hónapja ismerjük egymást, de már egész jól összerázódtunk. Ez alatt az idő alatt már sok élményünk volt együtt: osztálykirándulás, társasparti és persze az együtt töltött szünetek, udvari játékok. A tanárok is sokat segítenek nekünk, hogy még jobban megismerjük egymást. Eleinte furcsa volt, hogy vannak régi és új diákok, de most már az újak is megismerték az iskolát, a szokásokat és persze egymást. A mi közösségünk azért szuper, mert mindenki barátja lett. Közben próbáljuk megszokni azt is, hogy szünetben teremről teremre kell járni, de már mindenki eligazodik, még egy kis játékra is marad időnk. Az ifik is sok mindenben segítenek, ők szervezték az izgalmas feladatokat az osztálykiránduláson, sokaknak a kalózkincs megkeresése tetszett, másoknak a kosárba-célba dobás. Reméljük, hogy még sok ilyen szuper programot tartogattok szá-

munkra! A kiránduláson a közös piknik isteni volt, de másokat sem hagytunk éhezni! Mindenki hozott +1 szendvicset a rászorulóknak. Segíteni jó! Egyszóval: remekül indult az év! Mindenki nagyon jól érzi magát az osztályban és reméljük, hogy ez sokáig így marad!

Szentiványi-Nagy Zsófia, Szemán Tamara, Balássy Fruzsina

Az osztálykirándulásunk

Idén ősszel a gánti Fecskepalotába (www.fecskepalota.hu) mentünk, ami egy akadálymentesített szálláshely.

Elsétáltunk a helyi bauxitbányába, ahol egy osztálytársunk majdnem lezuhant egy körülbelül 10 méter mély szakadékba, de ezen kívül is izgalmas és érdekes volt.

Este játszottunk a kertben, aminek nagy nevetés lett a vége.

Másnap reggel Boróka csacsi hangjára és nem kakasszóra keltünk (és persze a fiúk kiabálására).

Egy helyi túravezetővel átkirándultunk a buszállomásra és közben útba ejtettünk egy bezárt bányát, kristálylelőhelyeket és egy fossziliákkal teli krátert.

Az i-re a pontot a csákvári Csuta Cukrászda tette föl, ahol mindenki választhatott (ez nehéz volt) magának 2 gombóc fagyit a pazar kínálatból.

A hazaút is nagyon jól telt.

Arató Hanna és Kenyeres Léna

Czvikovszky Ágnes: Játsszótér

A KÁVA Színház azonos című tanítási drámaórája ihletésére

Hétfő volt. Suli előtt. Otthon ültem az ágyamon és gondolkoztam. Biztos akarom én ezt?

Véget ért az iskola. Kiballagtam a teremből, elköszöntem a „barátaimtól” és a villamos felé vettem az irányt. Felszálltam és körbenéztem. Nincs ismerős. Egyedül szenvedhetek.

Leültem egy ülésre és kibámultam az ablakon. Miért pont én?

Egy órával később már megint a szobámban ültem és gondolkodtam. Az órámat néztem.

Háromnegyed 2. Indulnom kéne.

A cipőmet kezdtem felvenni, de néha meg... hmjjjjkj mj lpl...

Hirtelen megálltam. Utána eldöntöttem. Nem. Nem megyek le. De a tetem nem így gondolta.

Már a lépcsőn szaladtam lefelé.

A következő pillanatban már a játszótéren voltam. Ők is ott voltak. Mind a hárman.

– Helló, lúzer! – mondták.

– Szi... sziasztok...

– Cipőt le!

Nem tiltakoztam. Levettem a cipőmet és beléptem az izzó homokba.

– Figyelj, átgondoltuk ezt az egész dolgot, és arra gondoltunk, hogy mi lenne, ha bevinnénk a csapatba? – szólt Sanyi.

– Hát, tudod, izé..

– Na?

– Nem szeretnék.

– Nem lepődöm meg. Amilyen lúzer vagy, nem is engednék be. Lúzer!

A szívem hangosan vert. Legszívesebben sírva fakadtam volna, mert már túl sokáig tartogattam magamban ezt a titkot róluk.

– Hazamehetnék?

– Hm? Mondtál valamit?

– Ha... hazamehetnék?

– Heh. Menj csak.

Megragadtam a cipőm. Nem is kötöttem be, inkább csak felvettem és szaladtam. Csak minél gyorsabban érjek haza...!

Kedd. Miután befejeztem az iskolát, már siettem haza, hogy gyorsan le tudjam.

Felvettem a cipőm és szaladtam volna, de...

– Hová-hová, fiatalúr?

– Apa, nincs időm...

– Mi az, hogy nincs?!

– Apa, tényleg...

– Rendben. Erről még beszélgetünk, ha visszajössz.

Futottam, ahogy tudtam.

– Késtél.

– Sajnálom. Apa nem engedett.

– Blabla. Elég a kifogásokból. Menj a homokba! – mondta Boti.

– Rendben...

Levettem a cipőm. Belementem a homokba.

– Fáj.

– Tudjuk. Azért csinálod.

Boti megfogott egy homokozójátékot és egy tortát formázott vele.

– Edd meg!

– Mi?! Miért?

– Ha nem eszed meg, kiderül a kis titkod Bogi barátnőjéről.

Mi? De hát nincs is ilyen titkom!

– Hajrá!

Megfogtam a kis homokdarabot. Rosszakat fognak rólam terjeszteni. Ezt... ezt nem hagyhatom!

A számba dobtam. Éreztem a homok kis darabkáit a számban.

– Nem gondoltam, hogy ezt is megcsinálja... – suttogták.

– Kiköpheted – mondta Bogi.

Köhögve öklendeztem fel a homokot a torkomból.

Hazamentem. Beszélgettem apával. Kérdezgetett a játszótérről. De nem tudhatta meg az igazat.

Szerda. Nem akartam menni. Különböző érzelmek kavarogtak bennem, de a szüleim nem hagyhattak otthon.

Délután újra a játszótérre siettem.

Kivételesen nem csak mi voltunk ott. Egy kis család is ott volt. Két felnőtt, három gyerek. Előttük csak nem fognak beégetni!

– Cipőt le!

– Rendben...

– És még késtél is!

– Sajnálom, de a szüleim...

– Jaaaj, anyuci kedvence nem ért ide időben? De sajnáljuk!

Erre a cipőmmel kezdtek el játszani. Az egyik egyszer csak kiröpült, és az egyik gyereket fejbe találta.

– Anyuu!!! Az a fiú nekem dobta a cipőjét!

– Hé, mit csinálsz? Hagyd békén a gyerekeimet! Hogy merészeled őket bántani?!

Ekkor ismeretlen hang szólalt meg. Egy villanyszerelő?

– Én láttam! Az a lány dobta el a cipőjét!

– Kussolsz!– vágott vissza Bogi.

– Mit mondtál?!

Túl sok volt. Mindenki... üvöltött...

– Én voltam!

– Nem! Te semmit sem csináltál! – mondta a villanyszerelő

– De igen, én voltam. Biztos rosszul tetszett látni. Sajnálom, csak játszótunk, és véletlenül elrepült.

– De te...

Elvettem a gyerekektől a cipőm, és sietve távoztam a játszótérről.

Miközben hazafelé baktattam, elgondolkoztam. Miért csinálom én ezt? Miért megyek ki mindig hozzájuk? Nem kaptam választ önmagamtól. Hazaértem, megírtam a leckém, és miután elvégeztem az egyéb teendőimet, korán lefeküdtem, és sokáig csak feküdtem és gondolkoztam az ágyamban. Igen... abba fogják hagyni. Csak idő kérdése.

Csütörtök van. Nemsokára vége a hétnek. Vége.

Elmentem az iskolába, és furcsa dolgokat láttam. Boti, Bogi és Sanyi egyre többet lógtak más gyerekekkel az évfolyamból. Érdekes...

Vége volt a sulinak aznap. Mentem hazafelé. Nem történt semmi különleges.

Aztán játszótér. Már ott vártak mind a... kilencen? Azt hittem, hárman vannak!

– Cipőt le, lúzerkém! Ideje sétálni egyet a homokban.

Beálltam a homokozó közepére. A többiek körbevettek. Égette a homok a talpam, de nem foglalkoztam vele.

– Menj csak négykézláb körbe párszor!

Letérdeltem. Ez olyan megalázó! Elkezdtem körbe járkálni. Erre az egyik új bandatag megszólalt.

– FigyeljeteK, nem sok ez egy kicsit?

– Talán azt akarod csinálni, mint ő?

– Nem! Dehogy!

– Akkor fogd be a szád.

A cipőmbe homokot tettek és beleköptek. De közben nem hagyták, hogy befejezzem a járkálást.

Pár perccel később megszólaltam.

– Hazamehetnék?

– Menj. Ez már úgy is unalmas.

Kiöntöttem a homokot a cipőmből és felvettem. Mentem haza, ahogy csak tudtam. Péntek. Már csak egy nap, és elszabadulok!

El is jött a péntek. Az iskolában csak 5 órám volt, tehát előbb hazamehettem.

Otthon Samuval, az egyetlen barátommal beszélgettem telefonon.

– Szia, Samu!

– Helló! Van valami programod?

Eszembe jutott a játszótér. Nem. Nem tudhat róla.

– Nincs. Miért?

Samu pár másodpercig hallgatott, majd ezt válaszolta:

– Mindegy... öö... úgy hallom, anyukám hív! Mennem kell! Szia!

– Szia!...

Leraktam a telefont és elindultam a megszokott helyre.

Már nyitottam volna a kaput, mikor egy ismerős hangot hallottam. Samu.

– Nincs programod, mi?

– Samu! Mit keresel itt?

– Elfelejtetted, hogy a játszótér mellett lakom?

– Ó, tényleg...

– Láttam, mit csináltak veled. És nem engedhetem, hogy ezt folytassák.

Úgyhogy most nem mész be a játszótérre.

Igaza volt. Nem kellett volna egyszer se elmennem. De ez csak akkor esett le.

– Akkor most nem megyek?

– Nem.

Visszanéztem. A játszótéren láttam a három gyereket. Nem minket figyeltek.

– Rendben. Nem megyek el.

– Ez a beszéd! Menj haza inkább. Sok a leckénk.

– Köszönöm, Samu!

Szaladni kezdtem az utcánk felé.

– Szívesen! Várj, mit is?

Elnyomtam egy mosolyt, majd odamentem a házukhoz.

Azóta nem szívatnak. Rám se néznek, mint azelőtt. Ha Samu nem lett volna, még mindig az elnyomásuk alatt lennék.

Viszont erre vannak a barátok, nincs igazam?

Bemutatkozik a 7.A

„Ide milyen jó emberek járnak...!”

Ez év novemberében a 7.A volt a +1 szendvicsért felelős osztály. Nem is volt kérdés, hogy vállalják.

Az előkészületeket ugyan megakasztotta kicsit a szünet, a folyosók falain mégis megjelentek az első tanítási napon plakátjaik: kicsik és nem mindig színesek, és a vicceket sem biztos, hogy más is értette rajtuk kívül – de mégiscsak azt hirdették, hogy nekik ez fontos.

Osztályfőnökeiket ámulatba ejtette az önállóságuk, összefogásuk, lelkesedésük, őket meg a rengeteg szendvics, ami összegyűlt.

Hozták a szülők, a diákok, a tanárok, a hallgatók – és elvitte a Budapest Bike Maffia.

Nem is kérdés, hogy legközelebb is vállalják.

Berta Anikó osztályfőnök

A rajz idén jóval népszerűbb lett az osztály körében, köszönhetően tanárainknak is (Ágoston Lóránt és Gantner Dániel). A történelem és a földrajz is erős, bár nem volt honnan javulnia.

Itt is elég megosztottak voltak a válaszok, a legtöbben nem járnak a büfé-

nek, akik általában el vannak látva ételmiszerrel, de néha kiruccannak egyet a büfé felé.

A tapasztalatok alapján a legtöbbször nem hiányzik, hogy heti egyszer ellátogassunk a KSI intézményébe. Ez volt az a kérdés, ahol a válaszadók legnagyobb százaléka értett egyet valamiben. Amikor megkér-

be, de az osztály nagy része minimum heti egyszer lelátogat. Akadnak olyan egyedek is, akik a büfét életük értelmének tartják. Olyanok is akad-

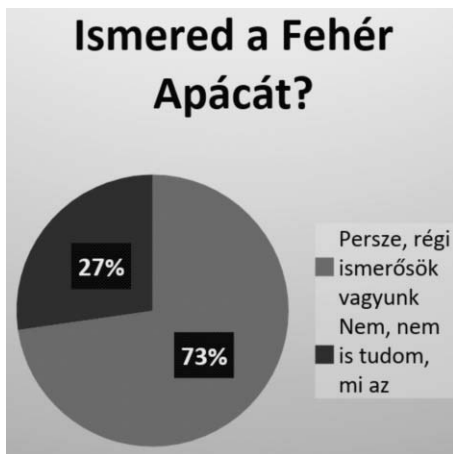
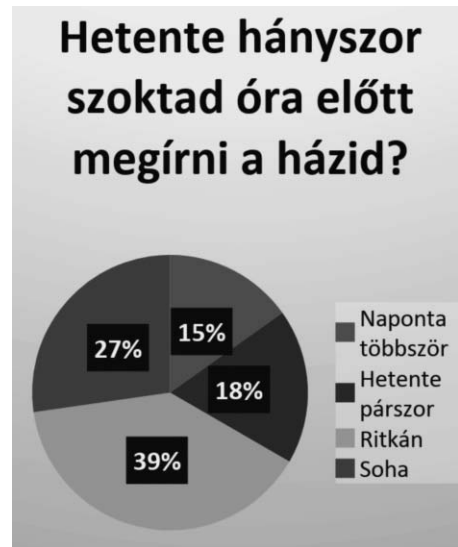

deztük osztálytársainkat, sokan felháborodva mondták, hogy nem, nekik nem hiányzik, ez miért kérdés egyáltalán. Bár a nagy többség nem szeretett járni, be kell hogy valljuk, javított az úszástudásunkon. Egyébként pedig olyanok is akadtak, akik idén is szívesen járnának úszni.

Tapasztalataink alapján a sor a menzánál és a mikróhoz is változó szokott lenni, olyan napok is vannak, amikor nagyszünetben az alagsorban arra kanyarodunk, és vissza is fordulunk, mert nem érné meg beállni a sorba. Ebédelni viszont hasznos dolog, ezért olyanok is akadnak osztályunkban, akik szerint érdemes kiállni a sort.

Vajon van, aki tényleg soha, egyetlenegyszer se írta meg a háziját óra előtt? Hm...

Szeptember közepén volt az A és B osztály közösen osztálykirándulni. Főleg a B osztályban közismertté vált „Fehér Apáca” volt este a beszélgetések témája. De még az ő híre sem jutott el mindenkihez, így a mai napig akadnak olyanok, akik nem ismerik a hölgyet.

Djuric Alexander és Kővári Sára

Fiumei úti sírkert, június 1.
Radnóti-sír gondozás

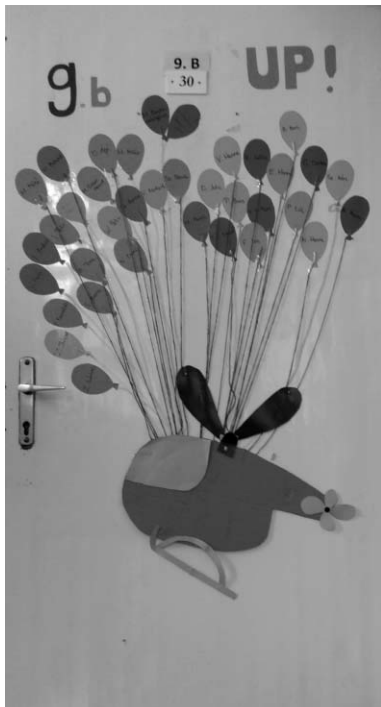
2017
8A
2018

Osztályszínpadok, április 27.
ÁLLATFARM

Milyen nagygimnazistának lenni?

Vannak dolgok, amelyekbe sokszor kell belegondolnunk, hogy ténylegesen felfogjuk azokat. Így van ez az elmúlt négy évvel is. Legtöbbünk csak ötödikben érkezett, és már „túl vagyunk” a Radnóti évek felén. Nem is beszélve a nyolc éve idejártó társainkról. De hogy repülhetett el ilyen gyorsan az idő? És a második négy év is ilyen rövid lesz?

Azt mondják, ha jól érezzük magunkat, akkor szalad az idő. De mi kell ehhez? Jó társaság, sok program, jó tanárok. Ennyi a recept? Szerintem mindig szükség van új kihívásokra, egyre nagyobbakra, hiszen így fejlődünk, mert – mint tudjuk – teher alatt nő a pálma. És a „teher” mellett ott a „státusz”. Eddig ifjjeink rólunk gondoskodtak, programokat szerveztek nekünk, terelgettek minket a nagygimnáziumi élet

felé. De most fordult a kocka: ifik lettünk! Felelősséget vállalunk nemcsak a kisdgimnazisták irányában, hanem a társadalom felé is: önkéntes munkát végzünk. Ezzel új céljaink lettek. Az eddigi táborok mellett (TermKut, Nomád) már a vízitúra szabályaival és hangulatával is megismerkedhettünk. Jövő nyáron már ott sem mi leszünk a legkisebbek.

Szeptembertől egy helikopter repül a termünk ajtaján. Vele is így fog majd repülni az idő? Lehet. Együtt repülünk az érettségi felé.

Reviczky Tamás és a 9.B

Bemutatkozik a 10.A

Képzeld magad elé a galaxist!
Nem-nem, az túl sok...
Elég lesz csak Napot és a nyolc bolygót, ami kering körülötte!
Elhagyjuk a Neptunuszt...
utána az Uránuszt is...
és a Szaturnuszt...
majd a Jupitert...
meg a Marsot...
végül pedig megérkezünk a Kék Bolygóhoz.

Átrepesztjük a légkört...
fejest ugrunk a felhőkbe...
Európa felett szállunk...
és ráközelítünk Magyarországra.

Becélozzuk Budapestet...
és a kertvárosi övezetben...
kiválasztunk egy csinos, szimpatikus kis utcát.

Ha ez megvan, megkeressük az utca leghangosabb házát.

Az ajtó nyitva van, menjünk be a nappaliba, onnan jön a zene!
Vannak benn jó harmincan... talán inkább harmincöt-hatan...
Na, azok vagyunk mi.

Ja, várj...

Szöveg: *Fóti Neszta*
Kép: *Le Viet Dung*

Osztályparty

Az előkészületek az osztálykarácsonyra már novemberben aktívan folytak, hiszen az ajándék nem fán terem. Az osztályfőnöki intés ellenére gyorsan elterjedt, ki kit húzott. Idén az ajándékokra nem volt megszabva költsési limit, de azzal sem volt baj, hiszen senki sem akart sokat költeni a másokra. Ennek természetesen az az oka, hogy mindenki tudja, az ajándékot készíteni illik. Rendhagyó módon idén megszavaztuk, hogy az enivalót a fiúk, az italokat a lányok hozzák. Ennek eredménye természetesen tömérdek mennyiségű bolti keksz lett.

A party első szakaszában mindenki, aki készült, bemutatta az előadását. Volt, aki hagyományá váló szokása szerint hegedült, fuvolázott, sőt még verset is mondtak. És persze volt a többség, akik sóvárogva nézték az asztalokon felhalmozott édességeket, várva a közelgő étkezés pillanatát. Ezeknek az embereknek a balszerencséjére azonban előbb az ajándékok átadása volt a soros. Ez teljesen zökkenőmentesen zajlott, egyedül Éva néni lepott meg két embert, hiszen ő Tamás bácsinak is adott. Az ajándékok között fellelhető volt például ásó, zacskós leves, a többi meg a szokásos. Ezután következett a délután fénypontja, a várva várt pillanat, a kaja. Az eufória azonban nem tartott sokáig, hiszen a szervezett programok következtek, amelyeket négy lelkes leány állított össze. Először különböző testrészek vagy tárgyak tulajdonosait kellett kitalálni képről. Ez természetesen csapatokra oszolva történt. Ezt követte az a fenomenális program, hogy a hetekkel előtte kihelyezett dobozból személyre szóló kérdéseket húztunk ki. Ez zseniálisan zajlott le, mivel mindenki a lehető legkínosabb kérdéseket intézte a másikhoz, esetenként tízszer, melyre az adott személy osztályfőnöke jelenlétében nyilvánvalóan szívesen válaszolt.

Sajnos ezt a programot hamarabb kellett befejezni, az idő hiánya miatt. A pakolásban természetesen kivétel nélkül mindenki lelkesen segített, ahogy az elvárható, ezért hatékonyan sikerült lebonyolítani. Összetartó osztályközösségünk azonban nem szomorkodott, hiszen fiatal volt még az éjszaka, ezért a party az iskolán kívül még folytatódhatott. Az iskola előtt újabb kérdések feltételére került sor, egészen addig, míg az aggódó szülők telefonhívásai be nem szüntették a mulatságot.

Német Konrád, Vitai Simon, Várkonyi Zalán

Végtelen utazás...

Június 9-én kora reggel a Nyugati pályaudvaron várakoztunk arra, hogy mindenki megérkezzen, és megkereshessük a vonatunkat. Kivételesen senkinek nem kellett a vonat után futnia, ezért zavartalanul indulhattunk el Hajdúszoboszló felé. A vonatút fenomenálisan telt, mindenki beszélgetett, játszott, evett és szórakozott. Semmi nem szeghette kedvünket. Talán egyvalami mégis... Az idő!!! Mintha a végtelenségig utaztunk volna a forróságban...

Azt hittük, célba értünk a többórás vonatút után, de utunk még nem ért véget, hisz szállásunkig sétálnunk kellett még egy „keveset”. Így hát továbbindultunk a vasútállomásról megpakolva, mint a málhás szamarak. Sétáltunk és sétáltunk, közben pedig azokról a történelmi személyekről beszélgettünk, akikről az utcák a nevüket kapták, amikor hirtelen megjelent Lajos (a szállásadónk) a kocsijával, és szívélyesen felajánlotta, hogy néhányunk csomagját el tudja vinni helyettünk. A fiúk úriemberek módjára a lányoknak hagyták ezt a lehetőséget. „Nem sokkal” később csodák csodájára megérkeztünk. Rögtön mindenki kereste azt a helyet, ahol árnyék van, és végre lepakolhatja a cuccát. Röpké várakozás után kiderült, hogy a fiúk a nagy házban kaptak helyet Tamás bácsival. A lányok nem voltak ilyen szerencsések, három különböző helyre kellett beosztaniuk magukat. Elfoglaltuk szobáinkat, és örömmel konstatáltuk, hogy a házakban saját fürdő és konyha is van. Kaptunk egy rövid pihenőt, hogy berendezkedjünk és átöltözzünk. Később már fürdőruhában és törülközővel indultunk el az utca végén lévő halastóhoz, ahol örömeinkre fürödhettünk is.

A tó bejáratával szemben egy hidat pillantottunk meg, és a legvállalkozószelleműbb és legbátrabb lányok elindultak felfedezni a környéket. Nagyon izgalmas volt. Kicsit rozoga stégen sétálva értünk el a tó közepére, ahol nyugodtan le tudtunk ülni, hogy beelógassuk a lábunkat a vízbe. Nagyon jól éreztük magunkat, de Éva néni hiányolni kezdett minket, ezért visszamentünk a többiekhez. Épp ekkor kezdődött egy röpimeccs az izgalmat keresők számára. A többiek inkább fürödtek vagy nézték a játékot. Három lelkes szurkoló osztálytársunk még hihetetlenül jó pomponcsapatot is alakított a játékosoknak. Egészen vacsoráig a tó mellett töltöttük az időt.

Vacsora után gyűlést szerveztünk a tűzrakó hely mellé. Itt összegeztük az évünket, és megbeszéltük a következő nap menetrendjét. Ezután következett egy hihetetlen csapatjáték. Három önkéntes a tábor előtt mindenkitől begyűjtött gyerekkori képeket, és a játékban meg kellett állapítani, hogy melyiken ki szerepel. Nagyon meglepő és vicces képeket láttunk, és sokan történeteket is meséltek egy-egy képhez. Majd az a szuper ötletünk támadt, hogy egy esti közös jógázás mindenkinek jólesne. Így történt, hogy fél tízkor a 9.B Hajdúszoboszló közepén jógázott.

A következő reggelt tornával kezdtük (igazán sportos osztály vagyunk). A kellemes reggeli után összeszedtük holmijainkat, és elindultunk felfedezni a várost. Először kicsit eltévedtünk, de eljutottunk a Harangházhoz, a Szerelem kútjához, a Hajdúszoboszló felirathoz, ahol egy osztályfotót is készítettünk. A nagy meleg miatt mindenki megkívánt egy hideg édességet, de sehol sem találtunk fagyizót. Így betértünk egy boltba, és felvásároltunk mindent, amit lehetett.

Ebéd után két csoportra bomlott az osztály. Voltak, akik visszavágytak a tóra, mások pedig a csúszdaparkot szerették volna kipróbálni. A vízpark felejthetetlen élmény volt. Szinte mindent kipróbáltuk Tamás bácsi felügyelete mellett. Miután eléggé elfáradtunk, egy termálmedencébe vezetett utunk, és ott pihentünk még pár órát. Mikor mindenki megunta a fürdözést, elindultunk, és a naplementében sétáltunk vissza vacsorázni.

Az utolsó napunk egy szuper kvízzátékkal zárult, amit hárman állítottak össze az osztályból. Sok-sok kérdésre kellett válaszolni a csodás főnyereményért, ami egy kicsit olvadt, de annál finomabb bonbon volt. Kisebbségekkel, de jól éreztük magunkat a hőség ellenére is. Ezért szomorúan indultunk vissza Budapestre. Az út ugyanolyan hosszan, de sokkal lehangoltabban telt, mint odafelé. Viszont szuper osztálytábort hagytunk magunk mögött megannyi élménnyel és emlékekkel!

Sáránszki Anna és Belényesi Bernadett

Bemutatkozik a 10.C

Van egy nagyon fontos középiskolai rangsor az országban, ahol szeretünk dobogós helyezéseket elérni (általában sikerül is), idén viszont abban a szerencsés helyzetben vagyunk, hogy a mi iskolánk végzett a dobogó legfelső fokán. Ennek alkalmából nekünk is megjött a kedvünk a rangsoroláshoz, és 17 éves, komoly, véleményalkotó majdnem-felnőttekként úgy döntöttünk, hogy összegyűjtjük az Top Hármainkat.

Fontos tudni, hogy ezzel a kis rangsorolással senkit és semmit nem állt szándékunkban más(ok) alá helyezni és egyben megbántani. Ha ez mégis így történt volna, akkor a sértett fél szíves elnézését és bocsánatát kérjük.

Vágjunk is bele. Íme, az Iskolai Top Hármaink:

ÓRÁK:

1. Történelem
2. Ének
3. Fizika

TANÁROK:

A tanárainkat rangsorolni lehetetlen feladat, hiszen mind egyformán szuperek.

EDDIGI ÉVEINK:

1. 7.Ny
2. 9.C
3. 8.C

TÁBOROK:

1. Sítábor < 3
2. Osztálykirándulások
3. Radnóti Vízitúra

TERMEK:

1. 72-es terem
2. Kézműveterem, mert ott mindig tabletezzünk (és képeket készíthetünk az iskolai tabletekkel; de ezt ugye nem tesszük, mert szabályellenes...)
3. a, Díszterem
3. b, Énekterem
3. c, EU-terem

BÜFÉ:

1. Igazából bármi, amit Schmehl János büfévezető javasol
2. Hot dog (természetesen)
3. a, Nógrádi Ropogós
3. b, Rántott húsos szendvics (de csak mustárral)
3. c, Nagytea

TANÍTÁSI SZÜNET:

1. Nyári szünet
2. Téli szünet
3. Nagyszünet (hahhaa, vicces egy osztály vagyunk)

WC:

1. III. emeleti koedukált
2. Földszinti lány
3. II. emeleti, fizika melletti lány

LÉPCSŐ:

1. Kis, szűkös, szürke lépcső az alagsorból a kémiáig
2. Nagy, tágas, márványlépcső
3. Tesi-ének vártorony csigalépcső

OSZTÁLYFŐNÖKÜNK ÁLTAL GYAKRAN HASZNÁLT KIFEJEZÉS:

1. „Jaaaaaaajj” (széles mosollyal és enyhén oldalra döntött fejfel fűszerezve)
2. „Pizza” / „Pizzázó” / „Pizzéria” (szigorúan 'z'-vel ejtve, hiszen „nem 'dz'-vel van írva”)

3. a, „Mazsolázgassunk ízlés szerint”
 3. b, „Foglaljatok helyet” (a riói Megváltó Krisztus szobrát megszegyenítő, ikonikus karkitárással)

A 2017/18-as tanévben az a megtiszteltetés ért bennünket, hogy mi rendezhettük az évnyitót és az évzárót is. Az évzáróban elrejtettünk egy kis játékot a tanulók részére, amiben a mögöttük lévő tanév eseményeivel és az iskola épületével kapcsolatos kérdésekkel teszteltük őket. A kérdésekre a helyes válaszok az alábbiakban olvashatók:

1. Melyik osztályból kerültek ki a KiMitTud közönségdíjasai?
 Helyes válasz: 3. osztály
2. Mikor volt az Osztályszínpadok Fesztiválja?
 Helyes válasz: április 26–27.
3. Az alábbiak közül melyik nem ifis program?
 Helyes válasz: Számháború
4. Melyik osztály tanulói nyerték a tavaszi Nagygyimnazista Focikupát?
 Helyes válasz: 10.B
5. Melyik szinten van a legtöbb növény az iskolában?
 Helyes válasz: a földszinten
6. Jelenleg mennyibe kerül a Nagytea (5 dl) a büfében?
 Helyes válasz: 130 Ft
7. A Túró Rudi-automatában mi a számkódja a nagy mogyorós Túró Rudinak?
 Helyes válasz: 29
8. Melyik évfolyamnak NEM volt egyáltalán vizsgája idén?
 Helyes válasz: 9. évfolyam

Bemutatkozik a 11.A

eve (III. 5. – IV. 2.)

Az élet minden tekintetében szárazság vár rád. A jegyeid elromlanak, a barátságok elporladnak, és beteg teveként poroszkálhatsz az utadon, mindaddig, ameddig bírod.

WC-papír (IV. 3. – V. 2.)

Nem vagy. Ez elég gáz.

Alapmatek (V. 3. – VI. 23.)

Hiába próbálkozol minden erőddel, a kocka, ami a tudásodat és érdeklődésedet jelképezi, nincs elvetve. Ellenben ha tanulsz, lehet, hogy több mindent fogsz tudni.

Kretén (VI. 24. – VIII. 1.)

Hacsak nem irodalomórán vagy, állandóan rosszat mondasz. A csillagok tanácsa szerint könnyíthetsz a lelkeseden, ha meg se szólalsz.

Röfi (VIII. 2. – IX. 29.)

Most, hogy kaptál új szemüveget, lehetnél kicsit kevésbé nyomi. Hetente keleti meki enyhe túlzás, ami meg is látszik. Fordítsd a figyelmed az egészséged felé! Pattintsd ki magad a lépcsőzések során!

Kínai (IX. 30. – XII. 3.)

Ha kínaiul kérnéd a kaját, olcsóbban odaadnák. Tanulság? Tanuld csak nyugodtan a második idegen nyelved. A butaság se nem mentség, se nem magyarázat.

10 óra (XII. 4. – I. 6.)

Na, ez szívás. Az életed egyetlen mókuserékké olvad össze. Egyik óráról a másikra jársz, és fel sem tűnik, ha holnap van. Mégis, érezd magad szerencsésnek, ha nem kell egyszerre két helyen lenned.

Biológus (I. 7. – II. 18.)

Te leszel a zseni, aki megbukik. Ennek elkerülése érdekében tétesd át a születésnapod, vagy lógd el a vizsgádat. Egyéb opció nincsen.

Projektor (II. 19. – III. 4.)

Ismerd be magadnak, még őszi szünetben sem álltál sehogy az egyéni projekttel. Azért az öröm mellett, hogy túl vagy rajta, jegyezd fel, hogy ha hamarabb elkezdted, egy sokkal jobb dolgot is leadhattál volna.

Széles Borbála

Bemutatkozik a 11.B

Egy újabb év eltelt. És ez nemcsak azt jelenti, hogy irodalomtanárunknak újra ki kell találnia, melyik osztályba járunk, hanem azt is, hogy az idei évet már fakultációkkal kezdtük, valamint az osztály többsége a vizsgák letétele után megszabadult a fizika- és kémiaórák terhéától. És hogy ez mind mivel is jár?

A tavalyi év szeptemberében ismét aktiválódott az osztálycsoport, félóránként kaptuk az értesítést az új posztról, miszerint a dolgozatjegy be van írva az e-naplóba. Következhetett az osztálytábor és a szokásos, tizedikesek által készített program: október 23-a.

Majd egyszer csak kémiavizsga és a jó kis vizsgaszüneti beszélge-

tések: „Hali. Hogy állsz? Már csak 2 nap. – Ó, még csak bele se néztem. – Imádlak.” Az persze más kérdés, hogy ezek után beszélgetőpartnerünk felelése eredményesebb, mint a miénk. Lényeg a lényeg, mindannyian túltettük magunkat az év első nagy megpróbáltatásán, és ennek eredményeképp a C_4H_{10} képlet tudása nélkül

is nyugodtan halhatunk meg, még ha bután is.

Év közben tevékenykedés a DÖK-ben, termkut és nomád ifi-programokon. Focikupák: Zugló kupa második hely. Vajon mennyire köszönhető ez „a tesis állóképesség fejlesztésnek”?

„Álmaim is voltak, voltak... Óh, én ifju álmaim, rég eltűntek, szétfoszoltak, mint köd a szél szárnyain”, amikor érkezett a

fakultációs tantárgyak leadásának határideje. Lehet 4 faktra menni? Nem? Hogy nincs olyan tantárgy, ami felkészít minket arra az eshetőségre, ha a következő békakirályfit megcsókolván királykisasszonyok leszünk? És mi a helyzet a hollywoodi filmiparral? Nekünk nincsen drámaóránk... Habár az is igaz, hogy manapság egy futballmeccs végignézésével lehet, minden fortélyba beavatódunk. Különösen, ha egy brazil nemzetközit nézünk. Azt hiszem, végül meg lehet elégedni a töri-irodalom kombinációval is.

Miután eldől, hogy valószínűleg egyikőnkől sem lesz étte-remkritikus, annál inkább büfés, a sulis folytatódott, jött a németcserediák-program, és szembesülnünk kellett a ténnyel, hogy az év hátralevő részében, amennyiben nem rajzolunk olyan szépen, mint a Tanár úr, igenis hordanunk kell a körzőnk-vonalzóink a matekokra, és annál is inkább oda kell

figyelnünk, hogy az újabb vizsgán hasznosíthassuk a tudásunk. Merthogy érkezett az újabb háború. A számok és kifejezések ismeretlen és veszélyes dzsungeléből kellett kivágnunk magunkat. És sikerült! Nem halljuk többé „a mai órán mazsoláztunk” mondatot, és fizikusösztöneink keresését is feladhatjuk.

Infoprojekt után következhetett a jól megérdemelt pihenés,

bulizás, egyszóval nyár. Én személy szerint a headbanget már az osztálytáborban elkezdtem, mert hát gyakorolni kell a fesztiválszezonra. Egy szó, mint száz: lezártuk a 2017/2018-as tanévet, és idén újult erővel, egy friss osztálytárssal – Vivivel – vágunk neki az iskolának.

Wolf Sára

Bemutatkozik a 12.A

Kedves 12.A! Bogárkáim!

Na nem a katica... Kedves Kristóf, légy szíves, amíg beszélek, manifesztáld a prefrontális kortexedet ide!

Ha ebben a pillanatban helyrelohatnám a kizökkent időt, ma, azt hiszem, hozzánk mennék vissza. No kappa.

Ha belegondoltok, már bocsánat, de rengetegen mentünk át közösen: 8 éven, pár alsóson és megannyi háborún; legyenek azok a terápiás jellegű szendő-alma dobáló csaták, a szenvedélyes osztályon belüli debate trónok harca, vagy hogy Balassi kételkedik-e. Ez még mindig nehéz kérdés. Attila. De akárhogy is, az erkölcsi győzelem mindig a miénk volt.

Különösen igaz ez az osztályszínpadokra, iskolai előadásokra, fesztiválfel lépésekre, mikor is a kiábrándulás filozófiája már majdnem utolért, de amik végén izzadó kézzel, büszke tekintettel együtt voltunk. Tényleg együtt. Min-

denféle Ligeti-féle társadalmi piramist figyelmen kívül hagyva. Nem is beszélve a Shakespeare lives-ről, ahol, virágaim – na nem a tulipán, rózsza –, a gim-pelés művészetét egy új szintre emeltétek.

Saját nyelvet és univerzumot teremtettünk, igaz, drága feketelyuk? Agrár-csemetékből Dzsószer fáraó piramisának szakértőivé értünk. Nem semmi új ezt bejárni.

Nem is volt könnyű menet. Az egyik legjobb dolog az osztályunkban, hogy örületesen különbözünk egymástól. Pont ezt a sokszínűséget tartott sokáig elfogadni és megszeretni. De azt gondolom, megtörtént. Hiszem, hogy ez a tapasztalat és ezek a barátságok nem nyolc évre szólnak. Társai vagyunk egymásnak. Nem „csak” osztálytársai.

Annyit lehetne még írni erről a nyolc évről! De az idő véges, marad száz el nem mondott szó (és Jimmy).

Lényeg: Carpe diem! Menjetez és éljetez! Nem kell félnünk a ránk váró jövőtől. Elvégre Mizzzzz és a Tihanyi Etkő gyermekei, a Nyerő csapat vagyunk.

Gintli Fruzsina

Melegséggel tölt el, ha ebben a furcsa, téglavörös boltíves elitgimnáziumban (ami felvállalja a diákjait), ahová szeretek bemenni hajnalok hajnalán már 12 éve, a focipályán meg az osztályteremben az izgalmas-monoton órákon, akár Boncz tanár úrral, akár (az ifi) Kollár Kristóffal, illetve bárkivel, akitől annyi értéket kaptam, **együtt nevetünk** például a HVG-s első helyünkön, **vagy** szorongva, alváshiányosan a Radnóti-illatban, a fene nagy liberális gondolkodásunkkal az osztályszínpadokon, kiránduláson vagy szalagavatón **tépjük egymást** – hiszen amit titokban akarunk tartani, úgyis az derül ki a leghamarabb –, **mert mégiscsak egyként tesszük.**

Nemes Zsófi

Bemutatkozik a 12.B

Sokan kérdezik tőlünk nap mint nap a szülők, tanárok, ismerősök, fiatalabb diákok, hogy mégis milyen érzés végzősnek lenni. Nehéz erre választ adni, így leginkább azt szoktuk mondani, időnk sincs ilyesmiken gondolkodni, vagy inkább nem is akarunk, esetleg unott közömbösséggel reagálunk. Mi viszont tudjuk, hogy ez nem egészen így van. Az érettségi felé közeledve egyre többet és egyre erőteljesebben gondolunk vissza mindannyian azokra az évekre, amit együtt töltöttünk, mert tudjuk, hamarosan az egész világot el fogjuk árasztani egyetemistákkal. Elgondolkodunk azon, hogyan fogunk évekkel később visszanézni egymásra, és hogy mások hogyan gondolnak majd vissza ránk. Ezért úgy határoztunk, hogy a gyakran végelethatalatlan mennyiségű házi feladatok, projektmunkák, beadandók és egyéb általunk elvégzendő teendők után végre fordítunk a kockán, és ezúttal tanárainktól várunk esszét, természetesen határidőre. A feladat? Csupán írjanak pár sort az osztályról. Amit szeretnének. Anekdotát, kedves történetet, véleményt, egy emlékezetes pillanatot, vagy akármit, ami erről a 12.B-ről jut eszükbe. Össze- gyűjtve tanáraink gondolatát, az a „pár sor” több oldallá nőtt, aminek sajnos csak egy töredékét tudjuk most bemutatni. De a regénynyi gyűjtemény nálunk mindig meglesz.

Loyola Elio és a 12.B

„Szóval tanári pályám során először kaptam olyan feladatot, hogy tízéveseket kell tanítanom. Egyszer egy hónapig helyettesítettem (egy másik, korábbi 12.B-ben, csak akkor még 5.B volt), emlékszem a jeges, értetlen pánikra. Úgyhogy elmentem tanácsokat kérni, mi a francot kell csinálni egy rakás kis pindurral, akiket legszívesebben a játszótérre vinnék ahelyett, hogy leültessem, és 45 percig a magyar társadalomról tanítsam őket. A következő tanácsokat kaptam:

- Ne ironizáljak (nem értik).
- Világosan tisztázzam velük az elvárásaimat.

Ennek mi lett az eredménye? Bemegyek. Jó napot kívánok! (Fészkelődnek meg ilyenek.) Engem Szőcs Máténak hívnak (akkor még nem Diószegi-Szőcs voltam, csak sima Szőcs). Megszólításom *Tanár úr*, nem pedig *Máté bácsi*. Köszönés: *Jó napot kívánok!*, nem pedig *Csókolom!*. Ennek megfelelően még

12-es korukban is sokan *Máté bácsi*-nak hívnak és *Csókolom!*-ot üvöltének utánam a folyosón (vagy a menzán). (Az már a sors tragédiája, hogy azóta jócskán megbácsisodtam, így végül is hosszú távon nekik lett igazuk.)”

Diószegi-Szőcs Máté

„Eddigi tanári pályám során az egyik legszemélyesebb ajándékot tőlük kaptam a 2016-os tanév végén. Az ajándék egy bekeretezett „matematikai tétel” és annak bizonyítása volt, ami formailag pontosan úgy néz ki, mint a táblavázlataim a matematikaórákon. A gyerekek a tételben felidéztek az elmúlt öt év számos szép emlékét. Néhányra csak egy-egy rövid utalást tettek, amelyeket csak mi értünk. Az ajándékot azóta is büszkén őrzöm otthon, és mindig jó szívvel fogok gondolni a 12.B osztályra!”

Török László

„A 12.B egyike annak a 3 osztálynak, akiket először kezdtem el tanítani a pályám elején. Akkor még 8.B voltak. Emlékszem, az első kérdés az volt hozzám, hogy melyiknek nagyobb a marmagassága: a vörös vagy a sarki rókának? Aztán elhívtak magukkal osztálykirándulásra Egerbe. Biztos jól válaszoltam a kérdésre... Ott készítettem az első képet róluk, a Líceum tetején. Majd miután megtanítottak kezelni a fényképezőt, több közös selfie is készült az évek során. Mindet én készítettem! Remélem, szeretettel gondolnak majd vissza a közös élményekre. Én biztosan.”

Toldy Emese

„Csak Titeket tudlak idézni arról a ppt-ről, amit búcsúzóba adtatok: »Élmény volt. Kellene még...« Emlékeztek még rá, milyen adathordozón volt ez a bemutató? Sosem volt még csillámpónis penndrive-om, és szerintem nem is lesz több. De ezt megtartom...”

Pálinkó Dániel

„Kedves B-sek! Bennetek egy jóindulatú, becsületes és szerethető társaságot ismertem meg. Első osztályaim egyike voltatok, jó volt veletek együtt dolgozni. Örök élmény marad a sok kacagás például az öndukción... akarom mondani öndindukció... nem! Az önindukció jelenségén! Vagy éppen a sok életvezetési tanácson: hogyan lehet a fizika világában elmélyülni roncsstelepi emelősként vagy éppen »vízimalmászként«.”

Zöld Péter

„Van egy kis kosárkám, amit mindig minden órára beviszek, mert abban vannak a legfontosabb dolgaim: kréta, pluszpontok (amelyek, ugyebár, kémiai elemek atomkártái, és mindig az kap belőle, aki valami jót mond az órán), toll, osztályozófüzet, teremkulcs... és egy boríték! A borítékban fura kis kártyák lapulnak. A kis kártyákon különleges »elemek« nevei. Az elemek neve alatt ezekről az elemekről készített fotók: mosolygós, vicces, mélabús, mérges (?) stb. fiúk és lányok fényképei – ezeket kaptam tőletek ajándékba, mint EXTRAPONTOKAT! És ezekből az extrapontokból ezentúl csak az kaphat, aki nagyon okosat, eredetit és fontosat mond az órákon, az utánaatok következő korosztályból.”

Balázs Katalin

„Sosem tudtam jól anekdotát mesélni... Egy csoportról – 9, 10, 11, 12.B és néhányan a C-ből is –, amelyik a szívemhez nőtt, nem is anekdoták jutnak eszembe. Az együtt töltött órák sora hosszú kalandfolyam, s benne egyre tágul az idő. Az első hetekben megismert hamvas, szelíd tekintetű, derűsen figyelő diákok fokozatosan öltik fel egy párizsi bérház különösnél különösebb lakóinak személyiségét. Van köztük író, újságíró, milliomos különc, időutazónő, zenész, táncos, színésznő, görög származású filozófus, vállalkozó, nyugdíjas, diáklányok, akik katonai és politikai karrierre készülnek. Elosztják egymás közt a lakásokat, átugranak egymáshoz sóért és jó szóért. Pályáznak a ház ügyeiben. Megtalálják egymás táskáját és belekukkantanak, hogy megnézzék, milyen titokzatos tárgyakat őrizgetnek benne ismerőseik. Megtudjuk, hol végezték tanulmányaikat. Ismerjük életútjukat, eseménydús hétköznapjaikat. Elmesélik egymásnak egy pokoli napjukat, és arról is valának bizalmasan, hogyan ismerkednek. Amikor francia nyelvű szereplőjük bőrébe kell bújniuk, mindig felcsillan a szemük. Tekintetükben ott szikrázik a sok kibontásra váró ötlet, szájukon mosoly bujkál, alig várják, hogy belefoghassanak a játékba. Lelki szemeikkel már látják, mivé válnak. Játsszanak és mások játékára is kíváncsiak, az is az övék... közös. Ha elballagtok, nagyon fogtok hiányozni Papas, Annette, Dominique, Flossy, Bia, Sébastien, Hubert, Jane, Sammy, Louise, Sophie, Céline, Jules Vert, Jules Rennes, Héline és te is, távolba szakadt Eva! Azt kívánom, hogy játékos lényetek felnőttként is megőrizditek! Remélem, hogy szereplőitek szellemei új életre kelnek majdani tanítványaimban, és a kaland folytatódik!”

Nyakas Tünde

„Hiányos leltárt készítettem az együtt töltött (6 vagy 10) évekről.

5. osztály: cselló, klarinét, zongora, furulya, fuvola, gitár, kürt, hárfá, altfurulya... Vidám, érdeklődő kedves csapat, sok muzsikussal. Emelt szintű énekeskönyv. Szépen énekeltek, a zeneiskolások türelme és a kevesebb zenei képzettséggel érkezettek szorgalma eredményeként hamarosan tudtunk közösen muzsikálni. Minden éneklésünk szóló furulyakíséretet kapott, népzene és műzene egyaránt. Ez minden óráknak egyéniséget adott: díszítések ízléssel, stílusosan.

Hatodikban udvarias kérdést kaptam: mikor fogunk mai, modern zenét tanulni? (A kérdező nem Schönbergre gondolt.) Azt válaszoltam: szabadidejében mindenki a neki tetsző mai zenét hallgatja, az énekórán az a feladatunk, hogy mindenkire eljussanak azok az emberiség közös kincsét alkotó művek, amelyek ritkábban hallhatók a rádiókban: Mozart, Bach, Beethoven és még sokan mások. Szerencsére elfogadtátok ezt a magyarázatot.

Hetedikben útjára indult az Egyszólam szakkör! Éneklés közben gyakran igazi kukoricafosztásos hangulatba kerültünk, sok mindenről szó esett (Kis szemesi utca derekán), felvilágosultak lettünk. Megszületett az iskola eddigi legjobb népdalverseny eredménye: országos népdalversenyen arany oklevél. Már nyolcadikban Kiskórus Táboroztató Ifik kerültek ki az osztályból. Kilencedikben az Egyszólam Szakkör a kerületi népdalversenyen arany minősítést kapott.

Az egyéni és csoportos prezik korszaka következett: zenefelismerésben megszügyenültem (a Queent és a Beatlest még felismertem). A mexikói népzene-től az erdélyi kódexek zenéin keresztül filmzenékről, Nirvanáról, popról, rockról és a jazzről, Schumannról sok mindent megtudtunk. Az utolsó együtt töltött évben megtudtam tőletek, hogy nincs »tipikus férfi és nő«, csak egyéniségek vannak (Bartók kapcsán).

És az utolsó utáni években közös terveket szőttünk a Radnóti Nap előadásairól, ezek nagy sikerrel meg is valósultak, egy tanár-diák fórumon megtudhattam, hogy van, akinek a zeneelmélet mennyisége kevés volt. Csak az érettségi évében adtuk fel teljesen az Egyszólamúságot, de összejárunk beszélgetni, és még énekelgetünk is együtt. Köszönöm, hogy az utolsó órán elmondtátok: volt olyan mű, amit megszerettetek, és elviseltétek, ami nem tetszett, mert elhittétek, hogy értéket kaptok. És előbb-utóbb megveszem azt a gitárt! Sokat tanultam tőletek, sok mindent tanultunk együtt. Mi volt a legmaradandóbb? Az együtt töltött évek. Most majd külön folytatjuk, de tudom, hogy majd időnként fel fogunk bukkanni egymás életében, legalább egy-egy mosoly erejéig.”

Szabó Katalin

„Egyszer úgyis kiderül, hogy kandi kamera áldozata lettem. Mert az teljesen kizárt, hogy egy csoportnyi diák ilyen kedvesen fogadjon, sőt elfogadjon egy új tanárt! Ja, és dolgoznak az órán. Lelkesen. Énekelnek is. Imádják, ha újra párosítom őket, szemvillanás alatt teljesül minden feladat. Szárnyalunk. Néhány nevet persze itt is keverek, ezt nem szeretik. Meg nem szeretik az órakezdés üzemmódot sem. Ezt rossz néven veszem (feldühödök), de nem izgatják magukat. Viszont aztán ha belelendülnek, meg minden, mint a karikacsapás. És mindenben segítenek. Bekapcsolják, beállítják. Ide-oda cipelik, amit kell. Elnéző mosollyal elmagyarázzák, amit nem tudok. És én élvezem, hogy okosakat mondanak. Angolul, szépen.”

Drozd Zsuzsa

„Hogy mi jut eszünkbe az osztályunkról? Bemutatásképp, 12-ben, amikor éppen elballagnak már? Először is az, hogy nekünk olyan természetes lett az

elmúlt 9 év alatt, hogy egymáshoz tartozunk, az osztály diákjai és mi, mint ahogy természetes, hogy levegőt veszünk és dobog a szívünk. Hogy miért 9 évről beszélünk, miközben egy nyolc évfolyamos gimnáziumi osztályról van szó? Azért, mert mi már 4. elemista korukban is sokat tudtunk róluk és foglalkoztunk velük, hiszen az alsós radnótisokról sok információt kaptunk a tanítóiktól, és megfigyelhettük a gyerekeket órákon is, a külsős diákokat pedig a felvételijükön keresztül ismertük meg. És sokat-sokat töprengtünk, hogy azok közül, akik továbbtanulhattak a Radnótiban, kiket és miért éppen őket válasszuk ki a saját osztályunk számára. Mi ma úgy látjuk, hogy jól döntötünk – és az az érzésünk, hogy az osztály nagy része mai napig is egyetért a döntésünkkel.

Mert milyenek is ők?

Először is: nagyon sokat és odafigyelően tanulnak. A legtöbbjük számára még a nehéz élethelyzeteikben is nagyon fontos volt, hogy megértsenek dolgokat, és alkalmazni tudják azokat – és minderről a dolgozatok, feleletek, beszámolók esetében is tanúbizonytságot adjanak. Ötödiktől kezdve most, az érettségijük évével bezárólag is mindig jó tanulók voltak – amire többek között az is bizonyítás, hogy az osztály évről évre a legeredményesebb radnótis tanulócsoporthoz tartozni. Ezzel összhangban: a munkamórájuk szinte kivétel nélkül mindenki esetében és mindig nagyon jó volt. Akárhányszor helyettes tanár lépett az osztályba, másnap úgy tájékoztatott minket, hogy remekül dolgoztak a gyerekek, nem kellett ösztökélni őket, elvégezték, amiket kértek, és így tovább. Mi osztályfőnökként ezt nagyon fontos és értékes jellemzőnek gondoltuk mindig is és most is. Nem baj, ha az iskola az iskoláról, tanulásról szól. Pontosabban arról is.

Mert miről is még? Természetesen a közösségről. Hogy minden más helyzetben is jól tudjunk együtt lenni. Hogy élményt jelentsünk egymásnak és gazdagítani tudjuk egymást. Bár nem hisszük, hogy az osztály valamennyi diákja pont így érezte a 8 év minden pontján, de mi osztályfőnökként úgy éreztük, hogy közösen többek vagyunk, és jobban tudunk növekedni emberileg, élményekben, munkában, mint egymás nélkül. Így éreztük a diákszínpadai előadásokra készülve, az osztálytáborokban ősszel és nyáron, az iskolai ünnepek rendezésekor és még sok más helyzetben.

Fontosnak tartjuk, hogy jókat tudtunk egymással beszélgetni is ilyenkor, főleg az osztálytáborokban, mert az osztályunk legtöbb tanulója szívesen kommunikált velünk és mi is velük. Persze el kell ismernünk, ebből sokkal-sokkal-sokkal több sokkal-sokkal jobb lett volna, de így alakultak az osztálytáboraink és egyéb közös programjaink is. De például a nagy, gitáros együtténeklések a tábortűz mellett vagy anélkül nyilván mindenkiben egyaránt egész életre szóló emlék marad.

És még? Az osztályból nagyon sokan nagyon sok közösségi munkát végeztek, méghozzá nemcsak a mi osztályunkon, hanem az egész iskolán belül. Mi osztályfőnökök ezt is sokra tartjuk, és szeretjük, hogy ők ilyenek voltak az iskolában.

Hogy voltak-e konfliktusaink egymással? Igen, azok is voltak. Néha élesek, nem egyszer oda-vissza kellemetlenek is voltak ezek. De mindannyiszor úgy jöttünk ki belőlük, hogy növekedtek, fejlődtek az osztály tanulói is, mi is, emberileg és pedagógiaileg-szakmailag, és közösségként is. És mi ezt is fontosnak látjuk, mind az osztály tanulóira, mind pedig magunkra nézve.

Na és azért valami anekdotikus kalandról is be kellene számolnunk most, legalább az írásunk végén – hiszen ezt kérték azok a diákjaink, akik szerkesztik a 12.B évkönyvbeli bemutatkozását. Hát, sok-sok apró, anekdotikus kalandunk volt, de a legemlékezetesebbek egyike az, amikor az első osztálykirándulásunkon, Salgótarján mellett egy kis erdőben eltévedtünk. Ez tényleg egy kicsi erdős rész volt, mondjuk zsebkendőnyi, de a mi tanári vezényletünkkel nem tudtunk kijutni ebből a számunkra dzsungelnek tűnő sűrűből. Kénytelenek voltunk telefonos gyorssegélyt kérni a szállásadónktól, aki nagy nehezen el is magyarázta nekünk, hogy merre menjünk-forduljunk ahhoz, hogy vagy 20 méter múlva kijussunk ebből a végtelen vadonból. Mindez azért volt fontos, mert egyértelmű volt, hogy a diákjaink megértették: a két osztályfőnöktől mire számíthatnak – ha kivezető utat kell találniuk... Persze fontos leszögezni, hogy mindez csakis és kizárólag az osztályfőnökök erdei térbeli tájékozódásra vonatkozó következtetés lehetett – nem az élet és az iskola mindennapjaira vagy éppen nehezebb, akár emberpróbáló helyzeteire. Mi úgy gondoljuk, hogy az osztályban sok diák tapasztalhatta meg, hogy az ilyen szituációkban mi nem veszítettük el soha a fonalat, mellettük tudtunk lenni, és hozzá tudtunk járulni, hogy a nehézségeikből is jól kitaláljanak, s ezzel talán abban is társuk tudtunk lenni, hogy tapasztalataikat majd az élet más helyzetekben is kamatoztatni tudják.

Akárhogy is: hiányozni fognak nekünk!”

Berkiné Bőhm Zsuzsa és Győri János
osztályfőnökök

Kedves Évkönyv!

Ez az utolsó alkalom, hogy az osztályunk bemutatkozik. 2012 óta kismillió képünk jelent meg már lapjaidon, kismillió emlékünket osztottuk meg veled. Néhány oldalban nem lehet átadni mindazt, amit mi egy osztályként átéltünk. A mindennapok felhőtlen jókedvét, a vizsgaidőszakok stresszes szenvedését, a táborok, programok, projektek közösen megélt pillanatait nehéz szavakba önteni. Az 5 évvel ezelőtti példányodban, kevés emlékből dolgozva, megpróbáltuk az osztályunkat egy versben összefoglalni. Néhányan összeültünk, és gyermeki elhatározással, minden ötletünket felhasználva kiokádtunk magunkból mindent, amire találtunk rímet. Ez a vers így hangzott:

*Első nap mikor bejöttünk, azt se tudtuk, hol a termünk
Matyi el akart tévedni az iskolában, de nem sikerült, mert megtaláltam
A második nap sem ismertük egymást, de tudtuk egymás főbb jellemvonását
Helka hippi, Petya kocka, Bence pedig Steve Jobsért van oda,
Karesz már csak Iván Károly, év végén a gitár tarol
Pór Dani behozta a sajátját erősítővel
Az osztály padon ülve Green Dayt énekel.
Vicces volt a pillanat, mikor Áron rájött, sokat kell még dolgoznia
hogy meglegyen a kocka basa
Iván Károlynak van fanklubja, legfontosabb tagja Bori és Borka
Steevey nagyon közel lakik, nála lehet enni fagyit
Jonathan, a történész, kezd zülleni, de semmi vész
Fori Dani művészlélek, de nem megy neki jól az ének
Dodó vívóvilágbajnok lesz egyszer, ha sokat pattog
Lauró csak a Lidlben vásárol, bár a Pápával való pacsi óta kicsit sznob
Dóri nagyon cukimuki, hajlik, mint egy gumimaci
Kelényi az applefan, így Iphone-ja több is van
Zsófi divatdiktátor ruháival mindig tarol
Flóra is volt nomádban cseres tölgyes társaságban
Vera a Yale-re megy, Panni az Oxfordra
Vince pedig rajtuk röhög mióta
Panni Panka Anita Lord Jonathan kíséri őket moziba
Adél Fruzszi szinkron úszik külön-külön, de nagyon tutik*

*Tamás egy egytagú ménés
Nem úgy, mint Zsolt, aki Battlefielddel ébred
Simon Zsófi a hegedűművész
Sápi Lili a kidobóban nagy ész
Bálint neve Bombay lett, mióta angolon azt mondta: No in Bombay!
Eszter nagyot nevetett rajta
Ez lett Bombay beceneve, Eszter pedig elvan vele
Csimi a kajáját egy kádban hozza
A 7.C a kajáját tőle lopja
Barnabás egy kicsit csendes, de az esze nagyon éles
Kristóf messziről jár suliba, de mindig benne van a muriba'
Zsófi kalapját már mindenki hordta, ettől kilapult, többet sem hozta
Hanna szereti a Sabtont, koncertre menne szombaton
Saci néha nagyon laza, de még nem esik szét, nem lesz baja.*

Idén, 5 évvel később, 5 évvel több közösen eltöltött idő után, újra megpróbáltunk valami hasonlót készíteni. Sajnos, csak a nyelv változik, a versíróképességünk nem, de legalább próbálkoztunk, így utoljára is. Nem a gimnazista éveink legmeghatározóbb történéseit vetjük most lapjaidra, hanem azokat a pillanatoakat, amik, ha 10-15 év múlva a tavaszi nagytakarítás közepette a kezünkbe kerülsz, és a verset elolvassuk, számtalan történettöredéket fognak eszünkbe juttatni. Másoknak (a fejlődésen kívül) lehet, nem mond ez a vers túl sokat, de a 28, 58, 108 éves Énünk, reméljük, sok kedves emléket idéz majd fel.

Téged kérnénk meg, Kedves Évkönyv, hogy eljuttasd ezt a „lírikus költeményt” hozzánk, amikor úgy érzed, szükségünk van rá.

*A 12.C még mindig jófej
Táncpróbákra korán kel fel
Osztálytáborba májusban jár
Most az egyszer ez a nyárra vár
Látott minket Krakko, Prága
Elmentünk az operába.
Szombathely, Kecskemét, egy kis Szögöd
Stewie táncától a plafon is römög.
Évzárót is vállaltunk
HSM-re táncoltunk
Karácsonykor együtt a csapat
Dobogókőn szórtuk a havat
Bögre festés és forralt bor
Nem is lehetett volna jobb-kor.
Először 7 éve láttuk egymást
Azóta kiismertük ezt a rakást.
Petya vicces, lelkes fazon
Ismeri őt az összes atom.
Bence órán csinál meleg teát,
Helka jól használja a kamerát
Iván Károly A Mazsola,
Mindenki más csak mazsola,
A gitár még mindig tarol
Pór Dani lesz, kit a kikeltető felkarol.
Áronnak megnőtt a haja,
De még mindig hiányzik a kocka hasa.
Matyi tudja, merre menjen,
táncos lába segít ebben
Dóri Dodó Bori Borka
A Dorbálák kis csoportja
Dodó annyit pattogott,
hogy egy világbajnoki címet összehozott.
Dóri most már nem csak édes,
de továbbtanulásra is képes.
Bori rajzol szépeket,
Borka csinál édességeket
Stevens Dani kerek százas
Fori Dani izomlázás
Jonathan az Elnök Úr
Annának Lavró az igazi kandúr*

*Tamás már nem egytagú ménes
Kelényivel a barátságuk sem kétséges.
Zsófi órán balkan beszél
Flóra most már időben beér.
Vera külföldre pályázik,
Panni még nem jutott el idáig.
Vince nem jár csak egy faktra,
mégbozzá a cigifaktra.
Pankából még rocksztár lehet
Anita Tommy Cash kenyereből evett.
Adél még tapossa az uszodák vizét,
Fruzszi pasija jobb, mint a tiéd
Zsolt az iciri-piciri óriás,
Simon Zsófi lova nem középkategóriás.
Lili szenvedélyes táncos
Bombay matekja táltos
Kristóf elhagyott minket Párizsért
Eszter eggyel lejjebb, de visszatért
Csimi a szeretetbomba
Nyikos könnyen esik álomba
Barnabás szereti a metált,
Hannát a falon csodáld,
Sacit már Sárinak hívjuk,
lazaságát nagyon bírjuk.
A végére marad az osztály feje
Schiller Mariann, a csoport mestere.
Osztályszínpadokon csak egyszer indultunk,
Megállapodtunk: a csúcson kell otthagynunk.
Ha az órán megszólalunk, de nagy kegy!
Legjobban a szfinxpóz megy...
Egy kis munka, egy kis játék,
A foca nem gyerekjáték!
Az osztály most már egy nagy csapat
A sok emlék összetapaszt.*

Reméljük, nemsokára találkozunk!

Szeretettel:
Az idei 12.C osztály

Nem tudhatom, hogy másnak e tábor mit jelent,
nekem mesevilágom itt ez ifiktől ölelt
kis ország, messzeringó gyerekkorom otthona.
Belőle nőttem én, mint Adorjából szakálla
s remélem, vége nem is lesz majd soha.
Itthon vagyok. S ha néha lábamhoz térdepel
egy-egy Lencsi, etetésének szabályát is tudom,
tudom, hogy mikor, hol és hogyan simogatható,
s tudom, hogy élheti túl, ha játszom vele.
Ki sosem volt Termkutban, annak ez csak egy tábor,
közösségi munka, s azt se tudja,
ki a papucsok ravasz tolvaja; annak mit rejt e közösség?
Ikszet s no meg pár gyereket,
de nékem Véneket, szakmait, esős túrákat, saroknézőket;

az Ifit lát, ki munkába feledkeznek s fáradság felhőket,
míg én a gyerek mosolyokat, kidolgozott programokat,
Maffiákat, hősokeket, vadakat, tömeget,
ki boldogan zengi a tábortúzi dalokat,
s mi kívülről unalmas túra, vagy éjféli gyűlés,
az esti mellékszál, petíciók, jelmezek, plakátok,
Melyeket másnap érdeklődve néz sok gyerek,
s a házak udvarában rackajuh hempereg;
és ott az induló, a régi táborok lábnyoma,
a hely pedig hol Parád, hol meg Szanda,
s termkutba menvén a táskám tetején
Táborpóló, szúnyogirtó, esetleg egy pótágy vészesetre,
de főként boldogság, lám kívülről ez sem látható,
sem pedig az ezernyi emlék, mellyel hazajön a kókadt
táborlakó.

Hisz bűnözők voltunk mind, akár a többi utcanép,
s tudtuk miben utazunk, mikor, hol és miképp,
Éltek itt oroszok, hackerek, gangszták, dizájnerok, japánok is,
és a szövetség persze,
kik versengtek szüntelen, majd jött a régi gang kik harcba
fognak, s megnőtt a félelem,
Uralni akarták, mi régen övék volt,
Csak hogy összefognak az utca gangjai,
hamar nem hallatszódttak már az olaszok hangjai.

Azóta is így él az összes csapat békében egymás mellett.

Metrovis Marcell

Az évváróval csupán a tanév zárul le, az iskolai programok, a barátokkal való találkozások nem. Erre tökéletes példa a már sokadjára, Sziklai Gábor tanár úr által megrendezett kisgimnazista Nomád tábor, ahol a gyerekek diáktársaikkal, ifivezetőikkel és tanáraikkal (ezúttal Szarvas Szilvia, Szél Zsófia, Pataki Henriette tanárnőkkel) élvezhetnek 10 napnyi játékot és kikapcsolódást. Idén Nagyvisnyó adott otthont az óriási múlttal rendelkező „Nomád”-nak (már csak a tábor neve nomád, a jellege nem), mely sok régi klasszikus és új elemmel ékeskedett. A téma – mely minden évben más, ezzel egyedivé és megunhatatlanná téve a táborokat – idén Kína volt, illetve az itt uralkodó 5 őselemmel kapcsolatos zavar megoldása. Beköltözés után a táborozók meg is nézhették a már tradícióvá vált sorozat első részét, mely átívelt a 10 napon, és kapcsolatban állt a programokkal. A sorozat idén Nagy Iván által íródott, és mint mindig, az ifik szerepeltek benne. Ezek után elhangzott az első induló, mely később minden programot indított, majd a közel 130 gyerek 10 különböző – egy-egy kínai csillagképpel rendelkező – rajba került, melyeket

az ifik felügyeltek, vezettek. Ezeknek a rajoknak az összetétele vegyes, többféle korosztályból áll össze, így lehetővé téve azt, hogy a gyerekek ne csak a saját évfolyamtársaikkal tanuljanak meg együttműködni és dolgozni egy közös célért.

Az első napon sor került az első rajgyűlésre, ahol mindenki megismerkedhetett a rajtársaival, rajvezetőivel, majd izgalmas és kreatív

nevet találtak ki a rajuknak. Délután pedig a rajok megtekintették egymás előadásait, ahol a tartományok bemutathatták állatuk jelentőségét, a nevükkel ellátott, saját kezűleg díszített lampiont, és még egy harci mozdulatot is (melyet szerencsére nem kellett használni). A gyerekek kreativitása már itt megnyilvánult, olyan nevek születtek, mint például RatCash (az ő állatuk a patkány volt) vagy a McKínálunk! KFT (az övéké pedig a kecske). Az első estét a hagyományokhoz híven közös tábortüzes éneklés zárta, melyet már csak az ifik vezette altatás követett. A másik jellegzetes esti program a körtánc volt, ahol az egész tábor együtt, egy hatalmas körben táncol és énekel. Erre idén egészen a 3. estéig kellett várni, pedig a gyerekek már a táborba érkezéstől kezdve folyamatosan kérdezték az ifiket, hogy mikor lesz már ez a népszerű program.

Reggel a jól megszokott ébresztő zene keltette a táborozókat, amit a reggeli torna követett, melyet csak azok hagyhattak ki, akik vállalták az éjjeli őrseget, azaz az éjszaka folyamán 1-2 óráig felügyeltek a táborra és vigyáztak diáktársaik nyugalma. Reggelente hirdették ki a napi játékok (lottó, napi kérdés – ez általában az ifikkel volt kapcsolatos, vagy az egyszám játék) nyertesait.

A reggeli rutintól eltekintve a tábor minden nap különböző, izgalmasabbnál izgalmasabb programokat kínált. Legyen ez akár egy adott magyar számrakoreográfia tervezése, egy árnyjáték a tűz elem megszerzéséről, állomásos program, mint például a tőzsde, vagy egy Catanon alapuló játék. És mivel, mint tudjuk, egy tábor nem tábor túra nélkül, a 6. napon egy gyönyörű kirándulásra is elmentünk. De amiatt sem kell aggódni, hogy esetleg nem marad idő focizni, röplabdázni vagy beszélgetni a barátokkal, mivel minden nap a két program között van a csendes pihenő, ahol kipihenheted a programok fáradalmait – vagy ahol kötetlenül szórakozhatsz táborozótársaiddal.

A 7. napon megrendezésre került a Nomád talán legjellegzetesebb és legizgalmasabb programja, a bál. Az eseményre való érkezés módját – azaz hogy ez párban történik – csupán az esemény napján mondták el, de az előző évekből tanulva a gyerekek sejtették, hogy idén sem marad el, és egyesek már

hónapokkal a tábor előtt elhívták szívük választottját. Miután a párokról készült egy fotó, következett a táncok előadása, amit az ifik tanítottak be a délután folyamán. Ezután tombola vette kezdetét, ahol minden ifi és tanár egy-egy számukra fontos dolgot sorsolt ki, miután elmesélték annak a tárgynak a történetét. Itt előkerültek régóta hordott karkötők, napszemüvegek, több nomádot átvészelt bögrék és egyéb ereklyék. (Bátran állíthatjuk, hogy aligha van felemelőbb érzés, mint egy általad csodált és a szórakozásodért oly sokat dolgozó ifi egyik személyes tárgyát megkapni, adott esetben hordani.)

A tábor során a nyolcadikosok „szupertitkos gyűlés”-t tartottak minden ebéd utáni csendes pihenőben. Ennek a célját a rutinosabb táborozók az elejétől fogva sejtették, ami idén sem volt más, mint a hatalomátvétel, azaz a tábor irányításának, szervezésének, a felelősség átvállalásának kipróbálása, mivel ez az évfolyam jövőre csupán – mint minden nagygyimnazista – táboroztató ifiként jöhet le Nomádba. Idén az ifik kerettörténetének találó ellentémája a Disney volt, amely arra épült, hogy a meséket betiltották Kínában, és ez ellen tennünk kell, valamint meg kell keresnünk a gyerekkorunk kedvenc meséit képviselő Mickey egeret, akinek elrablásával az ifiket gyanúsították. A hatalom sikeresen átkerült az évfolyam kezébe, ők is rajokba osztották fiatalabb társaikat, és egy napra kipróbálhatták az ifiséggel járó törődés rejtjelmeit, trükkjeit, büszkeségét és fáradalmait. Ezen a napon került megrendezésre a híres Nyolcadikosok–Ifik-focimeccs is, ahol rendhagyó módon a nyolcadikosok győzedelmeskedtek 3-1-re.

A tábornak az utolsó esti tábortüzes éneklés adott keretet, ahol kicsik-nagyok, fiúk-lányok vállalták érzéseiket, így nem kevés könnyet láthattunk a gyerekek (legtöbbet a nyolcadikosok és a végzősök) szemében, amivel a tábort búcsúztatták. Továbbá lelepleződtek a TB-k, azaz titkos barátok, akik a tábor alatt titokban ajándékokat, üzeneteket vagy akár öleléseket küldtek annak, akit húztak.

De akármennyire is megható 130 diák közös éneklése és elérzékenyülése, a legnagyobb kisgyimnazistákra, a fentebb említett nyolcadikosokra még egy

beavatási rítus, megpróbáltatás várt: az elmaradhatatlan bátorságpróba, amely végleg felavatja őket, és gyerekekből – ha felnőttek még nem is, de – nagyobb gyerekek lesznek, készen arra, hogy szeptembertől ifikké válhassanak. Ezután őket finomságok várták, melyet Sziklai tanár úrnak az ifiségre buzdító beszéde követett, bár ez már e nélkül is a legtöbbek álma volt.

Utolsó nap befejeződött a sorozat, elhangzott az utolsó induló a tábor keretein belül, a várva várt eredményhirdetés (a tábor során a rajok pontokat kapnak a feladatokra) végén pedig a Chintaraj állhatott a dobogó legfelső fokára, Lipcsei Bence és Wolf Sára vezetésével, de a többi raj sem volt csalódott, mivel ez a 10 nap nem a versenyre van kihegyezve. Ezeket követte egy utolsó rajgyűlés, ahol a gyerekek megkapták a vezetőik által készített, személyre szóló „szuvenírokat”, illetve mindenki aláíratta az egyenpólót újdonsült és régi barátaival egyaránt. Ez után következett a busz- és vonatút vissza Budapestre. A pályaudvaron teleírt pólókban ácsorgó gyerekeket furcsán méregetik az emberek, de ők is így vannak ezzel, amikor visszaérnek a nagyvárosba: ha lehet így mondani, még a Nomád hatása alatt állnak. A tábort véglegesen a másnapi közös mekizés zárta a szokott helyen, a Blaha Lujza téri étteremben. Itt tudták a diákok pótolni az esetleges elmaradt pólóírásokat, és beszélgethettek egy jót, elköszönhettek a nyárra.

Ám a tanév közben is adódik alkalom a nosztalgizásra: rögtön a második tanítási napon a nagyszünetben közös énekléssel, ha tábortűz nélkül is, de ugyanazokkal az emberekkel, nomádos pólókban sikerül becsempészni a tábor hangulatát az iskola kapuin belülre. Októberben pedig a minden évben várva várt *Nomád movie* vetítésén pattanhatunk be egy időgépbe, amely visszarepít bennünket a nyár legjobb pillanataihoz.

Végezetül annyit tennénk még hozzá, hogy csak ajánlani tudjuk a tábort. Nincsenek szavak, amikkel igazán jól le lehetne írni azt a hangulatot és érzést, ami az egész Nomádot átjárja, fantasztikusan van megszervezve az egész, és elképesztő, ahogy az ifik a gyerekekkel bánnak és dolgoznak értük. Ez a sikeresség meglátszik mind a gyerekek túljelentkezésén (idén is vagy 150-en jelentkeztek a 130 helyre), mind az ifik küzdésén is: közülük csak a legjobbak, legszívósabbak jöhetnek le Nomádba. A tematikus tábor a lehető legjobbat hozza ki mindenkiből, a gyerekek együtt ötletelhetnek és élhetik ki a kreativitásukat, miközben felejthetetlen élményekkel és új barátokkal lesznek gazdagabbak. Viszont tényleg csak az tudhatja igazán, mi az, hogy NOMÁD, aki eljön és kipróbálja.

Gőgh Vince és Golden Dorka

Egy csángó, egy kárpátaljai és egy budapesti együtt sétál a Balaton partján...

Beszámoló a Balatonakaliban megrendezett
2018-as Anyanyelvi táborról

És ez nem egy vicc! Bármennyire is hihetetlen, hogy a három helyszínről érkező gyerekek megférnek egymás mellett, hogy egyáltalán hallanak egymásról, hogy nemcsak hallanak, hanem a tábor végén nem győzik elengedni egymás ölelését, nem tudják elégszer azt mondani egymásnak azt, hogy: „Szeretlek!” Magyarul. Az anyanyelvükön.

Hozzák az elején a kis csomagjukat Csángóföldről, Kárpátaljáról, húzzák be a bőröndöket a Radnóti Gimibe, benne a kétheti ruha mellett (amit nagy nehezen szedtek össze) a félelem, hogy először vannak távol a szerető szülőktől, a biztos otthontól, máshol az öröm, hogy a félelem távolodott, az alkoholista szülők, a szegénység, az életveszélyes játszótér, a 11 évesen dohányzó társak, a családi tragédiák... Nem vicc! Az arcukon a lelkesedés, a lelkükben a sok igazságtalanság, amit át kellett élniük már ötödikes korukra. És a bőröndön ott a bélyeg, hogy ukrán vagy román vagy épp hogy magyar, hogy csángó... Hogy ott hon csak a szívükben vannak, mert máshol jobb híján idegenek maradnak.

És elkezdődik egy kéthetes tábor, önkéntes radnóti tanárok és diákok szervezésében, akik ez idáig azért harcoltak, hogy megszülethessen ez a találkozás. Akik pályázatokat írtak, ajtókon kopogtattak, ruhákat gyűjtöttek és árulták azokat, sütivásárt rendeztek, hogy ez az osztálynyi gyerek itt lehessen velük Budapesten és Balatonakaliban. Radnóti szülők, akik vendégül látták a gyerekeket. Akik ráadásul mindezt élvezték is. Nem vicc!

Őszintén, sokszor kérdezem meg magamtól azt, hogy miért is szervezzük ezt a tábort. A sok bezáródó ajtó ellenére miért próbálunk újakat nyitni? Kinyílik a világ? Nem mindig... Tarthatnánk csilli-villi nyelvtanfolyamot helyette, utazhatnánk, nyaralhatnánk, karkötőt kötözhetnénk, wellnessezhetnénk... Ez persze csak vicc!

És a tábor közepe felé ott a válasz. A cseresznyében, amit egy tálból eszik kárpátaljai kisfiú és csángó kislány, a pillanatban, amikor a „hé te román” helyett a nevükön szólítják meg egymást, a közös éneklésben, amikor megszűnik a félelem, a figyelmes tekintetben, ahogy épp egy rózsza szirmait ragasztgatja egy 12 éves fiú, a sok kérdésben, mely arra irányul, hogy hogyan is mondják ezt vagy azt magyarul...

Mert sokan nem beszélnek a nyelvet. Anyanyelvi tábor vagyunk, de nem nyelvtanfolyam. Keretet biztosítunk, amiben a gyerekek akarnak és tudnak magyarul kommunikálni úgy, hogy a saját kultúrájukat és beszélt nyelvüket is tiszteletben tartjuk. Miért ne tanulhatna egy budapesti diák románul vagy ukránul? Annyival több bizalommal fordul a kárpátaljai és csángó is hozzá „magyaros” kérdésekben. Miért ne tanulnánk meg egymástól csángó népdalokat, viski kifejezéseket, nyelvjárásbéli eltéréseket? A végén nem a tanult szavak kerülnek a mérlegre, hanem az, hogy hogyan viszonyulnak a magyar nyelvhez.

Idén János vitéz kalandjait kísérték végig a gyerekek a budapesti diákok vezényletében, segítettek az árva Jancsinak és Iluskának egymásra találni, Tündérországból, ahol ők is otthonra lelhetek, ahol vitézségükért jutalmat kaphattak és szabadon viccelődhetnek, nevetettek, majd sírhattak a bűcsű pillanatában.

Ha mást nem, hát ezt biztosan hazavihették abban a bőröndben, hogy létezik egy Tündérorság, ahol a nyelv közös... ♥

És ennek fele sem vicc!

Szabó Emese

A klézsei anyanyelvi tábor

2018 július–augusztus

Radnóti hagyományokhoz hűen 2018 nyarán is megvalósulhatott a Kinyílik a Világ Alapítvány immár sokéves múlttal büszkélkedő moldvai anyanyelvi tábora, melynek keretein belül négy pedagógus és nyolc radnóti diák töltött egy izgalmas júliusi hetet a Bákó megyei Klézse községben.

Az idei táborban részt vevő tanárok: Dávid Anna, Fábián Márton, Lövey Éva, illetve Marosi Zsuzsa külsős tanárnő. A diákok csapatát pedig a 10.C osztály kezdő, ámde lelkes tanulóival kiegészülve: Borszukovszki Mirkó, Nagy Gábor, Ujházy Noémi és Schnábel Gergely a már szélesebb tapasztalattal rendelkező 12.A osztályos Gintli Fruzsina, Nemes Zsófia és Solt Eszter erősítették.

Az oda-vissza út (Budapest–Bacau) mindkét alkalommal körülbelül 15 órára sikeredett, így a tábor a két napunkat felemésztő utazásokkal együtt kilenc napot foglalt magába.

A Klézsen töltött héten a falu magyar közösségi házában (Szeret-Klészse Alapítvány székház) voltunk elszállásolva, illetve ide szerveztük a helyi gyerekek napközis táborát.

Délelőttönként első körben komoly tanítás folyt, a tanárok tartottak magyarnyelv-órákat a gyerekeknek, négy csoportra osztva a társaságot, nyelvtudás és életkor alapján, mely órák rendszeresen jó hangulatban és produktívan teltek.

Tanítás után főleg mi, ifik tartottunk a kicsiknek és nagyobbaknak egyaránt játékos és kézműves-foglalkozásokat, ilyenek voltak a festés, gyöngyfűzés, hajtogatás, anyagozás és hasonlók, amiket az ifik és a gyerekek egyaránt élveztek.

A délutánokat főleg kirándulással töltöttük Moldva festői vidékein, vagy éppen meglátogattunk néhány közeli falvat, ahol ismerkedhettünk a csángó hagyományokkal, népdalokkal, részt vehettünk táncházban, láthattunk autentikus népviseletet és hallhattunk különleges ünnepi szokásokról is.

Schnábel Gergő

14 óra buszozás. Még látjuk az elsuhanó fenyőfákat, felkacsaringózunk hegyekre, majd le, dimbes-dombos tájakon átrobogunk, és közben egyre csak sötétedik. Már koromfekete minden, csak sejtelmes árnyak körvonalai nézelődnek felénk. Végül csak megérkezünk. Valahol, nem messze, falusi mulatozás hangjai törik meg az éjszaka csendjét. Azt mondják, lagzi.

Másnap arra ébredünk, hogy ott vagyunk a világ végén egy falucskában, a kert végéből már a szántóföldeket látni, a ház előtti úton két kisgyerek sétál el, kezükben egy kötél, azon visznek maguk után egy kecskét. Elhajtanak néhány tehenet is, azok még itt-ott megállnak lomhán legelészni az úton.

Aztán jönnek a gyerekek. Először csak páran lézengenek a ház udvarán, majd egyre többen lesznek szép lassan. Néhányan otthonosan mozognak már ott, míg mások tétovábbak. Hiperaktív kislányok rohángálnak, minden lehetséges helyre fölmásznak, alig lehet őket leimádkozni a kerítés tetejéről. Egy aprócska csoporton viszont mindenkinek megakad a tekintete. A ház előtti lépcsőn 7 pöttöm gyerekecske ül szorosan a másik mellé bújva egy sorban. Félszegen, lesütött szemmel néznek maguk elé, mint egy csapat megszeppent madárfióka, akik kipottyantak a fészekből, és most az út szélén árválkodnak. Egy kopott, szivárványszínű esernyőt szorongat a közepén csücsülő gyerek, abba kapaszkodik kitaratóan. Aprócska, piszkos kezekkel egy palack vizet adogatnak egymás között oda-vissza, mindenkinek egy korty. Mind a heten testvérek. Alig szólalnak meg, magyarul meg még kevesebbet. Így láttuk meg őket az első napon. De lassacskán együtt mindegyiküknek sikerült mosolyt csalnunk az arcára.

Napról napra egyre felszabadultabban játszanak, rohángálnak körbe-körbe. Nevetnek, kinyílnak, beszélnek. És mikor, egy foglalkozás alatt az ember ölében ülnek, vagy reggel mikor meglátnak, odarohannak egyből, hogy megöleljenek, úgy érzed, mintha a te gyerekeid lennének, már hozzád is tartoznak, és felelősséget érzel értük. Amikor látod, hogy te is a részese vagy annak, hogy mosolyognak és vidámak, hogy körbenéznek és elégedett boldogsággal azt mondják: „most jó”, akkor tudod, hogy volt értelme leutazni 1000 kilométert ide, Csángóföldre. Azt is tudod, hogy ha csak az a 7 kis testvére jönne el ebbe a táborba, akkor is zötykölődnél értük 14 órát a buszon, és ott lennél velük egy hetet.

Ujbázy Noémi

I.

Majdnem egy teljes nap oda és ugyanennyi visszaút egy kényelmetlen buszon. Fizikai munka. Tíz nap egy falu közepén. Micsodaaa? Székelyzsombor ennél sokkal több. És azt kell mondanom, hogy addig nem érzi át az ember, amíg meg nem tapasztalta. Hiába a plakátok, a beelkesült élménybeszámolók és egy furcsára sikeredett iroda-

lom helyettesítés, ami azzal a mondattal kezdődött, hogy *Panka, kérlek, mesélj egy kicsit Székelyzsomborról...* A legelső dolog, ami megmaradt, az egy megjegyzés volt az erdélyi konyha szépségét illetően. Végül úgy döntöttem, hogy lesz, ami lesz, elmegyek. És nem bántam meg.

Első nap félelemmel vegyes izgalommal gyülekeztünk a Berzsényi gimnázium előtt. Fura dobozokkal és a rejtély övezte épületből kihordott zsákokkal felszerelve vette kezdetét az út. Az elején még csak radnótisok és berzsényisek voltunk, akik talán még eddigi évfolyamtársainkat sem ismertük igazán, a végére viszont igazi közösséggé formálódtunk, ellentétek és kirekesztések nélkül. A faluba beérve már vártak minket a helyiek és a brassói Áprily gimnáziumból érkező táborozók és tanáraik.

Eleinte furcsa volt, hogy egyetlen házban laktunk, összesen két hálóteremmel, és hogy az alacsony ajtó szemöldökfájába minduntalan bevartam a fejem. De

ami a legfurcsább volt, az az, hogy mennyire meghitt, szeretetteljes és idilli hangulat uralkodott egész végig. Volt részünk macskamentésben, paradicsomszeletelésben és esti mesékben, amikben néha egy-egy betonkeverő is felbukkant. A hét közepén vendégek és házigazdák voltunk egyszerre: a tábor történetében másodszer került megrendezésre a falunap.

Szinte észrevétlenül telt az idő. Kirándulással, kreatívkodással és barátkozással. Amit pedig a szavak nem mondanak el, az benne volt az utolsó napi könnyes búcsúölelésekben.

Lukács Réka, 11.B

II.

Székelyzsombor. A többségnek, ha ezt a nevet hallja, látja (teszem azt egy plakáton), nem jelent többet egy tábornál. Ha esetleg rákeres, azt is megtudhatja, hogy ez egy erdélyi falu, amit románul Jimbornak neveznek.

Viszont ha valaki olyat kérdezel, aki járt már Székelyzsomborban, elmondhatja neked, hogy ez a szó sokkal többet jelent egy kis falu nevénel.

Jelent először is egy 14 órás buszutat, hisz Erdély nem a sarkon túl van. Ez azonban nem jelent problémát, a buszút ugyanis remek lehetőség az ismerkedés megkezdéséhez. Új arcok pedig mindig garantáltak: a fedélzeten ott vannak a radnótisok mellett a berzsenyisek is. (Tudni kell, hogy a tábor

három iskola szervezésében jön létre, a Berzsényi és a Radnóti mellett még a brassói Áprily Lajos gimnázium tanulói is képviseltetik magukat.)

Jelent remek, originál székely ételeket, amiket meg is kóstolhatunk nem sokkal érkezés után le Chef Sanyi bácsi, ismertebb nevén „Marika bácsi” menüjéről.

Jelent munkát, még hozzá nem szellemit. Minden reggeli közben Fenyő tanár úr csilingelésére szó megszakad, falat fennakad, lehelet megszegik. Délelőtti munkát kell választani. Persze vannak kelendőbbek: játék gyerekekkel, festés, konyhaszolgálat stb. Aztán ott van a feketeleves, az igazi erőpróba: favágás, árokpucolás, takarítás. A reggeli végeztével pedig mindenki elindulhat, hogy végrehajtsa az aznapi nagy tettet. Ebédidőre a kellemes éhség és fáradtság garantált.

Jelent délutáni programokat, amikbe egy kiadós ebéd és egy rövid szieszta után az egyszeri táborozó kipihenten vághat. Legyen romantikus lélek, aki

Návai tanár úr irodalomóráiban leli örömét, vagy gyakorlatiasabb, aki kézműveskedéssel töltené az idejét, mindenki megtalálja a számítását.

Jelent esti programokat, amelyek vacsora utáni kvíz-től kezdve filmnézésen és táncházon az esti meséig tartanak.

Jelent kirándulásokat: Vargyas- és Zsombor-túra, biciklizés, amelyek során

megcsodálhatod a mesékbe illő erdélyi tájat, szerencsés estben pedig közelebbi barátságba kerülhetsz esővel, sárral, köddel vagy épp a megáradt patakkal. De egy biztos: közelebbi barátságba kerülsz a veled együtt caplató sorstársaiddal.

Jelent postát, focibajnokságot, tábortüzet, gyilkosozást, fingfocit, lovaglást, hegymászást a térerőért, 1 lejes jégkrémet, állatkeretet, sakkbajnokságot és falunapot.

Jelent egy olyan rendkívüli kalandot, ahol nem mennyiségben, hanem minőségben mérik az élményeket, és ahol ennek ellenére se unatkozol egy másodpercig sem.

Jelent egy olyan történetet, amiről legendák szólnak, és ahol örök érvényű barátságok nyugszanak a mesékből kilépő erdélyi táj ölén.

Mindezt jelenti egy szó: Székelysombor.

Kerékgyártó Márton, 9.C

Summary

- ❖ The present Yearbook of the school gives *data* and *information* of the previous school year and that of the first months of the current one. On the other hand, it presents *articles* and *pieces of art* by students.
- ❖ Among them you can find the opening page by headmistress Dr. Katalin Molnár.
- ❖ It is our sad duty to commemorate those colleagues who passed away.
- ❖ It is our happy duty to celebrate those who got awards from the staff.
- ❖ A list of *illustrious days* contains cultural events, charity events, contests and stage productions.
- ❖ International teachers' program is also introduced, as well as an article about Hungary's results in PISA.
- ❖ A prize in *literature* (named after alumna and writer Pál Békés) was given for the 4th time; the winner published some of her works here.
- ❖ A newly founded prize commemorating an alumna and mathematician, András Gács who passed away young is given to a younger class that took part successfully in numerous contests ('Paralelelpipedon') and an elder student who took part successfully in various contests ('Dodekaéder').
- ❖ Different *charts* show our students' awards in local, national and international competitions.
- ❖ The *school day* was dedicated to air; this year the lecturers were not all well-known professionals but talented students from the 11th grade.
- ❖ Many *classes* used the opportunity to introduce themselves in text and picture.
- ❖ A great number of summer *camps* characterize our life. The reports clearly prove their results and need for them. Among the many we mention here the ones that are connected to neighbouring countries with Hungarian minorities.

ELTE Radnóti Miklós School

The school was built in 1931 and served as a boys' and girls' grammar school for the Jewish community in Pest. It is a listed building which was designed by Lajta Béla, the famous architect, very few buildings of whom survived the Second World War. After its renovation and nationalisation, the building housed a number of institutions including a teacher training college, a primary and various grammar schools. In 1959 the school was named after Radnóti Miklós, one of the greatest Hungarian poets of the 20th century. In 1961 other changes followed. Joined with the primary school which was located in one of the

wings of the building at the time, the grammar school became the teacher training school of the Eötvös Loránd University (ELTE), Budapest. As a result, apart from the teaching of primary and secondary school pupils from Year 1 to Year 12, the school has also been providing mentoring for university students both from the Faculty of Arts and the Faculty of Sciences. Today our school is one of the largest and most prestigious state schools in Budapest.

Mentoring services and the fact that the teaching staff are engaged in teacher training entails that the school can consistently meet the high academic and educational standards of our time. A major breakthrough in the history of the school was the unique idea of teaching options. It means that apart from the compulsory subjects, students can choose to study subjects which are useful for their future careers. The introduction of optional subjects was part of the reforms proposed by the then Headteacher, Lukács Sándor. The new system made it possible for students to select two subjects they wished to study in an increased number of lessons from the age of 14.

The success of this innovation and the impressive results achieved by the students resulted in an ever increasing number of applicants. In the eighties the huge number of applications made the introduction of entrance exams necessary.

In order to meet the requirements of the twentieth century, the number of foreign language lessons was increased and the teaching of IT began. The students' growing workload and other pedagogic considerations made it clear that changes had to be made if the school wanted to maintain the high standards of education it had achieved. Under the direction of Mrs Réz, the Headteacher, in two years the staff of the school designed the structure and the curriculum of the six- and eight-year secondary grammar school programme and incorporated it within the framework of the school's 12-year system. The two new programmes were gradually introduced from 1990 and 1992. Today, the school provides an initial period of four years of primary education (from age 6 to 10), which is followed by 8 years of secondary education. There also exists a class of students who join the school at the age of 12 and enjoy 6 years of secondary education.

The 6 and 8-year education programmes are based on each other and are closely aligned. The main principle of the school's pedagogic programme applies to both types of secondary education: the objective of the school is to ensure that its students develop balanced, tolerant and creative personalities who have the necessary general, foreign language and IT knowledge and can effectively process new information.

The eight-year secondary education begins with a preparatory period when the foundations are laid in Years 5 and 6. Between Years 7 and 10, for four years, in both types of secondary education, the focus is on general education. It means that the teaching of various subjects is based on the compulsory core curricula whose content can be acquired by any student showing average interest in a subject.

The final two years represent a completely new phase. Apart from preparing students for the school leaving exam, Years 11 and 12 put the emphasis on providing specialist training and the support of gifted students. This is the

time when students can choose options which they study in more depth and intensity. The advantages of the introduction of optional subjects are as follows:

- Students make their choices after they have covered most of the curriculum of secondary education.

- At the age of 16 students face the responsibility of

choice and decision making. However, the choice is not final and can be altered later.

– The system of options makes it possible for teachers to adopt an individual approach to the teaching of students. In this way, those more able can be stretched so that they fulfil their full potential.

– Since the curriculum is tailored to suit the specific needs of the students, it is the students' interest in a subject and motivation that stimulates their development.

– Teaching options ensures that students are prepared for advanced level school leaving exams, the provision of which is one of the main tasks of a grammar school.

The school places great emphasis on the teaching of foreign languages. The teaching of English begins at the age of 9–10. The first foreign language is taught for eight/six years whereas the teaching of the second foreign language spans four years (with 4 lessons a week).

For the six and eight-year secondary schools a set of examinations is organised internally. All students are obliged to take exams either when they have covered a certain area in a subject or when the teaching of a subject has finished. The aim of these written and/or oral examinations is revision, the development of study skills and the practice of presentation.

The staff of the school make every effort to maintain high standards of education. Our students do consistently well at highly competitive university examinations, as well as local, national and international competitions. The average number of foreign language exam passes is 1.5 per school-leaver.

The fact that more than 50 schools have adopted the 6 and 8-year curricula shows the success of the innovation. The popularity of the curricula has been further increased by the fact that the designers have also written the textbooks.

The school offers a wide range of extra-curricular activities for the students. We have an excellent, well-stocked library, and the pupils have access to the computer room all afternoon. There are about 10–15 student groups

and clubs which include arts and crafts, IT, competition practice as well as an environmental group. The school's sports clubs invite students to compete in various sports and games.

Every year the Student Union offers a huge variety of leisure activities which serve the students' special interests and strengthen the school community. The teachers of the school also take their share of these activities. Every spring the Radnóti Day is organised where students can listen to talks and lectures given by renowned scholars and scientists. Every summer 20–22 summer camps provide the students of all ages with the opportunity to relax and enjoy themselves. There are camps for bookworms, cyclists, hikers, rowers and athletes etc.

In 1986 a group of students with the help of their teachers contacted Nobel Prize winners and asked them to send articles, signed photos and letters to the school. The collection was then exhibited in the school to commemorate the International Year of Peace. In 1987 the school received the Peace Messenger Prize from the Secretary General of the UN for this exhibition.

For many years a group of enthusiastic teachers has organised a fortnight's holiday for children of Hungarian origin from Ukraine whose programme includes Hungarian language and history lessons, a trip to Lake Balaton and sightseeing in Budapest. Every year the students of the school take an active part in the organisation of this scheme. The cooperation with teachers and children from a different background helps our students to develop a sense of community and also to learn how to help the needy.

These endeavours are in line with the overall aim of the school which is to encourage all pupils to become independent learners and thinkers, to develop their abilities to the full and to enable them to enjoy a successful and happy adult life.

Brève présentation de l'école

Le bâtiment a été construit en 1931 pour le lycée de garçons et le lycée de filles de la Communauté Israélite de Pest, par l'ingénieur architecte Lajta Béla dont seulement quelques oeuvres sont restées après la deuxième guerre mondiale à Budapest. C'est pour cette raison que l'école est sous la protection de l'Office National des Monuments Historiques.

Après la reconstruction de la guerre, puis la nationalisation, le bâtiment a donné place à plusieurs institutions pendant des périodes différentes dont l'école normale d'instituteurs, une école primaire, des lycées divers. Le lycée qui s'y trouvait en 1959 a pris le nom de Radnóti Miklós, grand poète hongrois du XXe siècle.

En 1961 le lycée a reçu une nouvelle tâche. En fusionnant avec l'école primaire fonctionnant dans une aile du bâtiment il est devenu l'École-Pilote Radnóti Miklós de l'Université Eötvös Loránd (ELTE) de Budapest. Depuis, à part l'enseignement primaire et secondaire de 12 ans, l'établissement a pour tâche la formation pratique pédagogique des étudiants de la Faculté des Lettres et de la Faculté des Sciences. L'école est l'une des plus grandes écoles publiques et aussi l'une des plus prestigieuses de Budapest.

Son profil d'école d'application, la compétence des professeurs formateurs ont donné la possibilité dès les débuts de réaliser un enseignement de haut niveau. Un pas en avant décisif a été fait par l'ancien directeur Lukács Sándor qui avait introduit un système d'options, unique dans le pays. Dans le cadre de ce système les élèves apprenaient deux matières en horaire renforcé à partir de 14 ans. La réputation de ce système d'options, les données statistiques des résultats ont beaucoup contribué à l'augmentation forte des candidats ce qui a rendu nécessaire l'introduction d'un concours. Aussi l'établissement se charge-t-il de l'éducation et

des soins de jeunes talents et de la préparations de ses élèves pour des études supérieures.

Entre-temps conformément aux défis sociaux le nombre de cours des langues étrangères a de plus en plus augmenté et l'enseignement de l'informatique a également apparu. La charge des élèves accroissait sans cesse et d'autres raisons professionnelles exigeaient aussi des changements urgents. D'après les conceptions et sous la direction du proviseur Madame Réz le corps enseignant a élaboré en deux ans la structure des lycées de huit et de six ans, leurs programmes et les a insérés dans le système scolaire de 12 ans. Ces deux nouvelles formes ont été introduites progressivement à partir de 1990 et 1992. Actuellement dans l'école fonctionnent une école primaire de 4 ans, un lycée de 8 ans qui admet des élèves de 10 ans et un lycée de 6 ans où les élèves commencent leurs études à l'âge de 12 ans. Le programme de l'école primaire se conforme aux programmes des lycées de 8 et de 6 ans.

Les programmes des lycées de 8 ans et de 6 ans sont coordonnés. La conception rédigée dans le programme pédagogique de l'école est valable pour toutes les deux formes scolaires : son but c'est de former des personnalités ayant une formation répondant aux exigences de notre époque, une bonne connaissance de langues, des connaissances en informatique, de former des personnalités créatives, capables d'utiliser de nouvelles informations, communicatives, humaines, équilibrés.

L'enseignement de 8 ans débute avec une préparation de 2 ans, en 5e et 6e années. Dans les programmes de 8 ans et de 6 ans on met l'accent sur la formation générale au cours de 4 années, de la 7e à la fin de la 10e. L'enseignement des matières se déroule conformément aux programmes obligatoires. Ces programmes s'adressent aux élèves moyens, capables de suivre des études secondaires sans posséder un niveau ou intérêt exceptionnels.

La thématique des deux dernières années en diffère complètement, quand la dominante c'est la formation différenciée qui en dehors de la préparation au baccalauréat donne des connaissances spécialisées et prend en charge les soins des enfants surdoués. Dans cette période les élèves choisissent des matières qu'ils étudient en horaire renforcé dont les avantages sont les suivants :

- Les élèves font leur choix après avoir étudié une grande part de la matière au programme.

- À l'âge de 16 ans ils sont confrontés à la responsabilité de la décision, du choix. Cependant ce choix n'est pas définitif, ils peuvent le modifier plus tard s'ils le désirent.

- L'horaire renforcé donne un cadre naturel pour la différenciation, l'enfant doué pour la matière acquiert un plus grand savoir.

- Le programme différencié supprime l'obligation, la contrainte et il exploite l'intérêt des élèves, la plus grande force motrice et ses énergies qui en proviennent.

- L'enseignement en horaire renforcé assure au maximum la préparation des études universitaires ce qui est la tâche primordiale du lycée.

– En langue étrangère il prépare les élèves à l'examen de niveau supérieur.

L'école attribue une grande importance à l'enseignement des langues étrangères. L'enseignement de l'anglais débute à l'âge de 9–10 ans. Dans les deux formes du lycée la première langue étrangère est enseignée pendant 8 ou 6 ans, la deuxième pendant 4 ans, en 4 heures par semaine. Les élèves appliqués réussissent à passer l'examen de niveau moyen de deux langues que les cours préparatoires, des cours de communication aident également.

Dans les systèmes de 8 et de 6 ans l'établissement a des examens intérieurs. A la fin de certaines unités, pour clore l'étude de certaines matières, dans des années et formes déterminées, les élèves passent des examens de fin d'études. Grâce à ces examens les élèves s'habituent à réviser, à structurer leurs connaissances et à s'exprimer aussi bien à l'oral qu'à l'écrit.

Le corps enseignant de l'école fait de tout son mieux pour sauvegarder le haut niveau de l'enseignement. Depuis des années les élèves participent avec beaucoup de succès aux concours locaux, nationaux et internationaux. Les élèves des terminales réussissent bien aux concours d'entrée des universités. Le nombre des diplômés de langues des élèves est une fois et demie supérieur au nombre des élèves.

Les programmes des lycées de 8 et 6 ans ont été pris et appliqués par une cinquantaine d'écoles, ce qui prouve l'adoption et leur reconnaissance professionnelles. Les professeurs de l'école ont rédigé également des manuels pour les programmes ce qui a favorisé leur propagation.

Dans l'établissement en dehors des cours les élèves ont la possibilité de participer à des activités diverses. L'école possède une bibliothèque de 53 000 exemplaires, deux salles d'informatique dont l'une est à la disposition des élèves même les après-midi. Une quinzaine de clubs leur proposent des programmes variés, de l'artisanat à l'informatique, de la préparation aux concours généraux à la protection de l'environnement. Des clubs fonctionnant dans plusieurs branches de sport organisent des championnats locaux et participent également aux championnats de Budapest. L'Association des élèves organise des programmes de loisirs chaque année. Les clubs des élèves répondent aux intérêts culturels et spécialisés, les programmes de divertissement assurent la détente et la vie commune. Les professeurs participent aussi à l'organisation des programmes de loisirs. Tous les printemps a lieu la Journée Scientifique Radnóti à laquelle des savants et des experts de grand renom, des professeurs d'université donnent des conférences aux élèves dans des thèmes différents de leurs domaines. En été une vingtaine de colonies sont organisées pour les différentes classes d'âge. Les élèves y passent des séjours soit littéraires soit sportifs, font des randonnées pédestres, en canoë ou en vélo.

De 1986 date un projet particulier : les élèves sous la direction des professeurs sont entrés en contact en lettre avec des savants de Prix Nobel et leur ont demandé des articles, des photos dédiées, des lettres. En 1986, l'Année Internationale de la Paix, de ces documents collectés ils ont organisé une exposition. En 1987, en exprimant sa reconnaissance, le secrétaire générale de l'ONU a attribué le titre Peace Messenger à l'école.

Depuis de longues années un groupe de professeurs enthousiastes organise des camps de repos-études pour des groupes scolaires de la minorité hongroise de l'Ukraine. Ces enfants passent six jours au Balaton, font connaissance des monuments de Budapest et participent aux cours d'histoire. Dans la réalisation de ces programmes plusieurs lycéens prennent part aussi.

Cette coopération aide à développer la sensibilité sociale des élèves, afin que dans leur vie future ils aident ceux qui sont dans le besoin, qu'ils soient capables d'organiser des secours.

Le corps enseignant considère comme tâche primordiale que des élèves sortant de l'école réussissent dans la vie, soient des personnes de mentalité et de comportement intellectuels.

Miklós-Radnóti-Ausbildungsschule der Eötvös-Loránd-Universität

Unsere Schule stellt sich vor

Die Schule wurde im Jahre 1931 für das Jungen- und Mädchengymnasium der Jüdischen Gemeinde von Pest gebaut. Die Baupläne wurden von Béla Lajta, dem bekannten Architekten erstellt. Kaum einige Werke von ihm blieben in Budapest nach dem zweiten Weltkrieg erhalten. Deshalb steht das Gebäude unter Denkmalschutz. Nach der Wiederherstellung nach dem Krieg und später nach der Verstaatlichung waren mehrere Institute in dem Gebäude für kürzere oder längere Zeit tätig: Lehrerbildungsanstalt, Grundschule, verschiedene Gymnasien. Das im Jahre 1959 hier tätige Gymnasium nahm den Namen von Miklós Radnóti an. Schließlich bekam die Schule im Jahre 1961 eine neue Aufgabe. Sie wurde die Miklós-Radnóti-Ausbildungsschule (RMAS) der Universität ELTE durch die Vereinigung mit der Grundschule, die in einem Flügel des Gebäudes tätig war. Seitdem hat unsere Schule mit 12 Jahrgängen als Aufgabe neben dem Unterricht und der Erziehung der Schüler der Grundschule und des Gymnasiums die praktische Lehrerbildung der Studenten „mit Lehrerfach“ der Philosophischen und Naturwissenschaftlichen Fakultät der Uni ELTE. Unsere Schule, die ihren Namen von dem großen ungarischen Dichter des 20. Jahrhunderts bekommen hat, ist eine der größten und berühmtesten staatlichen Schulen in Budapest.

Der Ausbildungscharakter, die Kenntnisse der hier arbeitenden und auch an der Lehrerbildung teilnehmenden Pädagogen gaben von Anfang an eine Möglichkeit zur Verwirklichung eines den jeweiligen Erfordernissen des Zeitalters entsprechenden, niveauvollen Unterrichts. Ein entscheidender Fortschritt war die Einführung des im Land allein stehenden LK-Systems auf Grund der Reformkonzeption des ehemaligen Direktors, Sándor Lukács'. Im Rahmen dieses Systems lernten die Schüler zwei Unterrichtsfächer bereits mit 14 Lebensjahren in erhöhter Stundenzahl. Der Ruf des LK-Systems, die statistischen Daten über die Ergebnisse der Schüler erhöhten die Zahl der Bewerber sprunghaft in den 80er Jahren, deshalb wurde „eine Filtrierung“, die Aufnahmeprüfung nötig. Damit übernimmt das Institut öffentlich die Talent-erziehung, die Talentpflege, die Vorbereitung der Schüler für das Hochschulstudium.

Inzwischen nahm die Stundenzahl des Fremdsprachenunterrichts den gesellschaftlichen Herausforderungen entsprechend zu, später erschien auch der Informatikunterricht. Die Belastung der Schüler wurde immer größer,

auch andere fachliche Überlegungen machten Veränderungen dringend. Auf Grund der Konzeption der Direktorin, Frau Dr. Erzsébet Réz und unter ihrer Leitung erarbeitete das Lehrerkollegium der Schule in zwei Jahren die Struktur und den Lehrplan des acht- und sechsklassigen Gymnasiums und integrierte sie in das 12-Jahrgänge-System der Schule. Die zwei neuen Formen wurden von 1990 bzw. 1992 an stufenweise eingeführt. Heute sind im Institut 4 Klassen der Unterstufe der Grundschule, die sich nach dem Unterrichtsplan des späteren Gymnasiums richtet, bzw. vom 10ten Lebensjahr achtklassiges und mit ihm parallel vom 12ten Lebensjahr sechsklassiges Gymnasium tätig.

Das Programm des acht- und sechsklassigen Gymnasiums ist synchronisiert, beide sind einander angeglichen. Die Konzeption des pädagogischen Programmes der Schule ist für beide Schultypen gültig: unser Ziel ist die Ausgestaltung einer kreativen, kommunikativen, humanen, harmonischen Persönlichkeit, die über den Ansprüchen des heutigen Zeitalters entsprechende, allgemeine Kenntnisse, über gut einsetzbares Sprachkönnen, über entsprechende informationstechnische Kenntnisse verfügt, die die neuen Informationen anwenden kann.

Die achtklassige Ausbildung beginnt mit zweijähriger Vorbereitung in den Jahrgängen 5 und 6. Das Gewicht liegt an der allgemeinen Ausbildung in den Jahrgängen 7 bis 10 im acht- und sechsklassigen Unterrichtsplan. Der Unterricht läuft nach verbindlichen Grundlehrplänen den Lehrfächern entsprechend. Sie gelten allen zu den gymnasialen Studien geeigneten Kinder, d.h. sie enthalten gut erwerbbarer Lehrstoff auch für Schüler, die durchschnittliches Interesse für das gegebene Lehrfach zeigen und keine herausragenden Fähigkeiten besitzen.

Die Thematik der letzten zwei Jahre hebt sich davon stark ab. Hier dominiert – neben der Vorbereitung für das Abitur – der der Talentpflege dienende, spezielle Ausbildung bietende, differenzierte Unterricht. In dieser Periode wählen die Schüler dem LK entsprechend unter den Lehrfächern. Die Vorteile sind:

- Der Schüler wird vor die Wahl nach dem Erkenntnis des größeren Teils des gymnasialen Unterrichtsstoffes gestellt.

- Mit 16 Lebensjahren erkennt das Kind die Verantwortung der Wahl, der Entscheidung. Die Wahl ist aber nicht endgültig, sie kann später geändert werden.

- Das LK-System bietet einen natürlichen Rahmen zur Differenzierung, im LK-Fach erwirbt das begabte Kind ein größeres Wissen.

- Der differenzierte Unterrichtsplan lockert die Verbindlichkeit, den Zwang und verwertet dadurch die größte Triebkraft, das Interesse des Kindes und die daraus stammende Energie.

- Das LK-System sichert die Vorbereitung auf das Unistudium in höchstem Maße, und das ist die grundlegende Aufgabe des Gymnasiums.

- Es wird die Vorbereitung auf die Sprachprüfung in Fremdsprache ermöglicht.

Die Schule hält den Fremdsprachenunterricht für sehr wichtig. Der Unterricht des Englischen beginnt im Lebensalter von 9–10 Jahren. Im Gymnasium wird die erste Sprache 8 bzw. 6 Jahre lang, die zweite Fremdsprache 4 Jahre lang in 4 Stunden pro Woche unterrichtet. Für die fleißigen Schüler ist es möglich, eine Mittelstufenprüfung in beiden Sprachen abzulegen. Das wird auch durch die Konversations- und Sprachprüfungsvorbereitungszirkel gefördert.

Im acht- und sechsklassigen Gymnasium funktioniert ein internes Prüfungssystem. Jeder Schüler legt eine Prüfung nach dem Abschluss gewisser Lehrstoffe, einzelner Lehrfächer in bestimmten Jahren und in bestimmter Form ab. Der Zweck der schriftlichen oder mündlichen Prüfungen ist neben dem Überblick und der Systematisierung der erworbenen Kenntnisse die Einübung des konzentrierten Lernens, der Vortragsweise und des Abschneidens bei der Prüfung.

Unser Lehrerkollegium tut alles für das Bewahren des hohen Unterrichtsniveaus. Die Schüler unserer Schule erzielen gute Resultate in jedem Jahrgang seit Jahren an den regionalen, internationalen und Landesschulwettbewerben. Unsere Schulabgänger behaupten sich an den Hochschulaufnahmeprüfungen. Unter den Abiturienten ist im allgemeinen die Zahl der Sprachprüfungen anderthalbmal mehr als die Zahl der Absolventen.

Die fachliche Anerkennung und die Annahme der acht- und sechsklassigen Unterrichtspläne wird dadurch bewiesen, dass sie im Land von mehr als fünfzig Schulen übernommen und als lokaler Unterrichtsplan eingesetzt wurde. Zur weiten Verbreitung hat beigetragen, dass die Lehrer der Schule auch Lehrbücher zu den Unterrichtsplänen geschrieben haben.

Im Institut gibt es auch viele andere Möglichkeiten für die Schüler über die Unterrichtsstunden hinaus. Es stehen ihnen eine niveauvolle, reiche Bibliothek und ein auch am Nachmittag geöffnete Computerraum zur Verfügung. Die 10 bis 15 Zirkel bieten bunte, abwechslungsreiche Programme von Handwerk bis Informatik, von der Vorbereitung auf die Schulwettbewerbe bis zur Umweltschutzaktivi-

tät. In mehreren Sportarten sind Sportzirkel tätig, es werden „Hausmeisterschaften“ organisiert. Die Schülervvertretung organisiert reiche Freizeitprogramme jedes Jahr. Die sich selbst organisierenden Schülerzirkel dienen dem kulturellen und speziellen Interesse, die Unterhaltungsprogramme sichern die Entspannung und das Gemeinschaftsleben. Auch die Lehrer tragen das ihre zu dem Organisieren der Freizeitprogramme bei. Im Frühling wird der Wissenschaftliche Schülertag veranstaltet, an dem anerkannte, herausragende Wissenschaftler und Fachleute für die Schüler in einem Themenkreis in ihrem Fachbereich Vorträge halten. Sommers werden 20 bis 22 Feriencamps für die verschiedenen Altersklassen organisiert, unter denen Literatur-, Freizeit-, Sport-, Radfahrer-, Wanderungs-, Paddelcamps zu finden sind.

1986 startete ein Projekt: unsere Schüler – unter Lehrerbetreuung – haben brieflichen Kontakt mit Nobelpreisträgerwissenschaftler aufgenommen und haben sie um Artikel, Briefe, signierte Fotos für die Schule gebeten. Aus dem gesammelten Material wurde 1986, im Internationalen Friedensjahr eine Ausstellung veranstaltet. Als Anerkennung dafür wurde die Schule mit dem Titel „Botschafter des Friedens“ („Peace Messenger“) im Jahre 1987 vom Generalsekretär der UNO geehrt.

Seit langen Jahren organisiert eine Gruppe begeisterter Lehrer jeden Sommer für je eine Kindergruppe aus der Karpato-Ukraine eine zweiwöchige Erholungs-Unterrichtsferien in Ungarn. Auf dem Programm stehen Ferien am Balaton, Stadtbesichtigung von Budapest, es werden auch Literatur- und Geschichtestunden gehalten. Am Programm und an der Betreuung der Kinder nehmen mehrere Schüler unserer Schule jedes Jahr teil. Diese Zusammenarbeit trägt dazu bei, dass die soziale Empfindsamkeit unserer Schüler entwickelt wird, damit sie auch später den Notleidenden helfen, oder fähig sein werden, die Hilfeleistung zu organisieren.

Das Lehrerkollegium der Schule hält für seine grundlegende Aufgabe, solche Schüler zu erziehen, die intellektuelle Denkart und Verhaltensweise besitzen und sich im Leben durchschlagen können.

Scuola di tirocinio Miklós Radnóti dell'ELTE

La scuola venne costruita nel 1931 per il liceo maschile e femminile della Comunità Israelita di Pest. I progetti furono fatti da Béla Lajta, il famoso architetto di cui solo qualche opera è rimasta dopo la seconda Guerra Mondiale a Budapest. Per questo ragione l'edificio è sotto la tutela della Soprintendenza alle Belle Arti. Dopo la ricostruzione susseguente alla guerra e alla statalizzazione, diversi istituti lavoravano nel edificio per periodi più o meno lunghi: fra questi una scuola di magistero, una scuola elementare, diversi licei. Nel 1959 il liceo, che funzionava qui, prese il nome da Miklós Radnóti. Alla fine nel 1961 la scuola ha ricevuto un compito nuovo. Unendo la scuola elementare con il liceo è diventata la Scuola di Tirocinio dell' ELTE (Università delle Scienze) Loránd Eötvös. Da questo momento il compito della scuola oltre l'insegnamento degli alunni nella scuola elementare e secondaria di 12 anni è la formazione pratica degli insegnanti della Facoltà delle Scienze e di Letteratura dell'ELTE. La scuola intitolata al grande poeta ungherese del ventesimo secolo oggi è una delle scuole statali più grandi e rinomate di Budapest.

Il carattere di scuola di tirocinio, la preparazione dei pedagoghi che lavorano qui e prendono parte anche alla preparazione didattica degli insegnanti ha dato la possibilità fin dal principio realizzare un insegnamento ad alto livello che corrisponda alle esigenze di ogni tempo. È stato un passo decisivo in avanti l'inizio del sistema facoltativo unico nel Paese sulla base delle idee riformatrici del direttore Sándor Lukács. Secondo questo sistema gli alunni dall'età di 14 anni studiavano due materie in un numero di lezioni più elevato. La fama del sistema facoltativo e i dati statistici sui risultati degli alunni hanno fatto balzare in alto il numero dei candidati negli anni '80, per questo l'esame d'ammissione è diventato necessario. Così l'Istituzione si assume in pubblico lo sviluppo del talento e la preparazione degli alunni per gli studi superiori.

Nel frattempo in conformità alle esigenze sociali il numero delle lezioni di lingue straniere è aumentato continuamente ed è cominciato anche l'insegnamento dell'informatica. Il peso sugli studenti diventava sempre più grande e anche le considerazioni professionali hanno reso necessario il cambiamento. Sulla base delle idee della direttrice Réz, il corpo degli insegnanti ha elaborato il progetto del liceo di 6 e di 8 anni rispettivamente e lo ha inserito nel sistema pedagogico della scuola di 12 anni. Le due forme nuove sono state iniziate nel 1990–1992. Oggi nella scuola funziona una parte elementare di 4 anni, poi un liceo di 8 anni e parallelamente un liceo di 6 anni dall'età di 12 anni.

I programmi del liceo di 6 e 8 anni sono armonizzati. La concezione formulata nel programma pedagogico della scuola è valida per tutti e due i tipi di liceo: lo scopo è formare personaggi armonici, umani e creativi con una preparazione generale conforme alle esigenze di oggi, con la conoscenza utilizzabile delle lingue straniere e dell'informatica, i quali siano capaci di applicare le informazioni nuove in ogni territorio della vita.

L'istruzione di 8 anni comincia con due anni preparatori nel quinto e nel sesto anno. Dal settimo al decimo anno la cosa più importante è l'istruzione generale in tutti e due i tipi di liceo. L'insegnamento si svolge sulla base dei programmi di studio fondamentali in ogni materia. Quei programmi valgono per tutti gli alunni adatti agli studi secondari con interessi generali, cioè si tratta di una materia che può essere imparata da ogni studente di abilità media.

La tematica degli ultimi due anni si distingue nettamente da quanto precede. Durante questi ultimi anni diventano più importanti gli studi specializzati, lo sviluppo dei più dotati, l'insegnamento differenziato. Gli alunni scelgono fra le materie facoltative, i vantaggi sono:

- L'alunno deve scegliere dopo aver conosciuto la maggior parte della materia scolastica

- I ragazzi all'età di 16 anni hanno la possibilità di conoscere la responsabilità di scegliere, di decidere. Dopo invece possono modificare la scelta.

- Gli alunni con talento in una certa materia possono arrivare ad un livello più alto. C'è la possibilità di differenziamento.

- Il progetto d'insegnamento differenziato utilizza l'incentivo più importante, l'interesse dei ragazzi e l'energia derivata da questo al posto della forza.

- Il sistema facoltativo assicura la preparazione per gli studi all'università, e questo è il compito fondamentale del liceo.

- Il sistema rende possibile la preparazione per gli esami di lingua a livello avanzato.

La scuola dà molto peso all'insegnamento dell'inglese, che comincia all'età di 10–11 anni. La prima lingua viene insegnata rispettivamente per 8 o per 6 anni, e la seconda per 4 anni in quattro lezioni alla settimana. Per gli alunni diligenti è possibile raggiungere l'esame di medio livello in tutte e

due le lingue. Contribuiscono in questo corsi di conversazione e di preparazione per l'esame di lingua.

Nei licei di 6 e 8 anni c'è un sistema di esami. Ogni alunno passa un esame dopo aver finito una certa materia. Lo scopo degli esami orali o scritti è la sistematizzazione della materia conosciuta, praticare lo studio intensivo, entrare in contatto con la situazione d'esame.

Il nostro corpo insegnante fa tutto il possibile per conservare un alto livello di insegnamento. Da anni gli alunni della scuola ottengono buon risultati nelle competizioni di studio nazionali e internazionali. Gli alunni che finiscono la scuola ricevono buon punteggi agli esami d'ammissione, e la media degli esami di lingua è maggiore del numero degli alunni diplomati.

I progetti di studio per i due tipi di liceo sono stati adottati da più di 50 scuole nel paese, anche questo dimostra il valore professionale del progetto. Per aiutare le altre scuole i nostri professori hanno anche scritto dei libri.

Nell'istituto ci sono molti tipi di opportunità per gli alunni oltre le lezioni. C'è una ricca libreria, la sala d'informatica è aperta anche il pomeriggio. Ci sono 10–15 circoli con programmi diversi dall'artigianato all'informatica, dalla preparazione per le competizioni alla protezione dell'ambiente. Ci sono diversi tipi di attività sportiva, campionati. Il Comitato degli Studenti organizza programmi diversi per il tempo libero. Ci sono circoli di studenti con interessi culturali speciali, e programmi di rilassamento per rafforzare lo spirito comunitario, nella organizzazione dei quali anche i professori prendono parte. Ogni primavera si organizza il giorno studentesco delle scienze, quando professori e scienziati rinomati tengono conferenze in diversi territori. Ogni estate vengono organizzati 20–22 campeggi, fra i quali si trovano quelli di letteratura, di ciclismo, di escursione a quatiche, di riposo.

Nel 1986 un nuovo progetto è iniziato: i nostri alunni hanno preso contatto per lettera con gli scienziati premio Nobel, e hanno chiesto fotografie, articoli e lettere per la scuola. Con il materiale hanno organizzato un'esposizione nel 1986, l'anno internazionale della Pace. Nel 1987 il segretario generale dell'ONU ha premiato il nostro istituto con il titolo: Messaggero di Pace (Peace Messenger).

Da molti anni un gruppo d'insegnanti entusiasti organizza un soggiorno di due settimane per un gruppo di ragazzi dall'Ucraina Subcarpatica. I ragazzi imparano a conoscere Budapest, il lago Balaton e partecipano a lezioni di letteratura e storia. Ogni anno anche studenti della scuola partecipano ai programmi. Questi programmi sviluppano la sensibilità sociale dei nostri alunni, aiutano di vedere, come possono aiutare nel futuro ai bisognosi.

Lo scopo fondamentale degli insegnanti è di emettere dalla scuola studenti con una mentalità e comportamento intellettuale, che saranno capaci di fare fortuna nella vita.

Miklós Radnóti Instituto de Práctica Pedagógica de la Universidad Eötvös Loránd

La escuela se construyó en 1931 para el instituto de segunda enseñanza para niños y niñas de la comunidad judía de Pest. Su plano arquitectónico lo trazó Béla Lajta, un arquitecto célebre. Después de la segunda guerra mundial permanecieron muy pocas obras suyas en Budapest. Por eso está protegido el edificio como monumento

nacional. Después de la reconstrucción después de la guerra y después de la socialización trabajaron varios institutos en el edificio por cierto tiempo: escuela normal, EGB, diferentes institutos de segunda enseñanza. El instituto de segunda enseñanza que trabajaba aquí en 1959 tomó el nombre de Miklós Radnóti. Al fin recibió en 1961 la escuela una nueva tarea. Uniéndose con la EGB que trabajaba en una ala del edificio llegó a ser el Miklós Radnóti Instituto de Práctica Pedagógica de la Universidad ELTE. Desde entonces es la tarea de nuestro instituto de 12 grados fuera de la educación y enseñanza de los alumnos de la EGB y del instituto de enseñanza secundaria también la formación práctica pedagógica de los estudiantes de CAP de la Facultad de Filosofía y Letra y de la de Ciencias Naturales de la Universidad ELTE. Nuestra escuela denominada del gran poeta húngaro del siglo veinte es una de las mayores escuelas estatales de categoría en Budapest.

El carácter de escuela de práctica pedagógica, la preparación de los profesores del instituto quienes toman parte en la formación pedagógica también hizo posible desde el primer momento la realización de una enseñanza de alto nivel correspondiendo a las exigencias habituales de la época dada. Un adelanto decisivo era la introducción del sistema facultativo (como el COU en España) único en el país a base de la concepción de reformas del ex director Sándor Lukács. En el marco del sistema estudiaron los alumnos desde la edad de 14 años dos asignaturas en un número elevado de clases. La fama del sistema COU, los datos estadísticos sobre los

resultados de los alumnos aumentaron bruscamente el número de los concursantes, por eso fue necesaria „una filtración”, el examen de ingreso.

Entretanto creció el número de clases de lenguas extranjeras correspondiendo a las exigencias sociales, luego apareció la enseñanza de la informática también. Se aumentó la carga de los alumnos y también otras consideraciones profesionales apresuraron un cambio. A base de la concepción de la directora Sra Dr. Erzsébet Réz y bajo su dirección elaboró el profesorado del instituto en dos años la estructura y el plan de enseñanza del instituto de enseñanza secundaria para ocho y seis grados y los integró en el sistema de 12 grados del instituto. Las dos formas nuevas fueron introducidas gradualmente desde 1990 respectivamente desde 1992. En el instituto funcionan hoy 4 clases de la primera etapa de la EGB acomodada al posterior programa educativo de la secundaria, respectivamente desde la edad de 10 años funciona un sistema de ocho grados y con este paralelamente un de seis años desde la edad de 12 años.

Los programas de la enseñanza de ocho y de seis grados están armonizados, se ajustan uno a otro. La concepción formulada en el programa pedagógico del instituto vale para ambos tipos de escuela: el objetivo es formar una personalidad creativa, comunicativa, armónica y humana que dispone de una preparación general correspondiendo a las exigencias de nuestra época, de conocimiento de idioma bien aprovechable, de conocimientos de informática convenientes y que es capaz de aplicar las informaciones nuevas.

La formación de ocho grados comienza con dos años de preparación, de fundación en los grados 5–6. En los grados 7–10 predomina durante 4 años la formación general en el plan de enseñanza de ocho y de seis grados. Correspondiendo a las asignaturas se da clases según planes básicos obligatorios. Estos se dirigen a todos los niños aptos para estudiar en la secundaria, es decir contienen una materia de enseñanza que puede aprenderse por alumnos de interés promedio por la asignatura dada y sin capacidades destacadas.

Se diferencia claramente la temática de los últimos dos años. En esta etapa al lado de la preparación al bachillerato domina la enseñanza diferenciada sirviendo a la atención al talento otorgando de conocimientos de formación especial. En este período los alumnos eligen entre las asignaturas según un sistema de „COU”. Las ventajas son:

- El alumno tiene que elegir sólo después de haber conocido la mayor parte de la materia de enseñanza de la secundaria.

- En la edad de 16 años se confronta el niño con la responsabilidad de elegir, de decidir. La decisión no es definitiva, se puede modificar más tarde.

- El COU da un marco natural para diferenciar, en la asignatura dada el niño de talento hace suyo un saber mayor.

- El plan de enseñanza diferenciada desligando la presión, la obligación utiliza la mayor fuerza, el interés del niño y las energías procedentes de él.

– El COU asegura totalmente la preparación para los estudios universitarios y ésto es la tarea básica de la secundaria.

– Hace posible la preparación para el examen de lengua extranjera (ELE).

La escuela da mucha importancia a la enseñanza de lenguas extranjeras. La enseñanza del inglés comienza en la edad de 9–10 años. La lengua primera se enseña en la secundaria durante ocho respectivamente seis años, la segunda durante cuatro años en 4 clases pro semana. Para los alumnos diligentes es posible hacer el examen de nivel medio en ambas lenguas. Este fin lo apoyan los círculos especializados en preparar el ELE y en conversación.

En la secundaria de ocho y de seis grados funciona un sistema interno de exámenes. Después de haber terminado ciertas materias de enseñanza para acabar una asignatura hace cada alumno un examen en años y en forma determinados. El motivo de los exámenes orales o escritas es al lado del repaso y de la sistematización de la materia estudiada el entrenamiento de la dicción y del modo de comportarse en el examen.

Nuestro profesorado hace todo para guardar el nivel alto de la enseñanza. Los alumnos de la escuela logran resultados excelentes en cada clase de edad desde hace muchos años en los concursos regionales, nacionales e internacionales. Nuestros bachilleros aprueban muy bien los exámenes de ingreso de la enseñanza superior. Entre los examinandos de bachillerato el número de ELE es en general casi el doble del número de los alumnos.

El reconocimiento y la aceptación de los planes de enseñanza de ocho y de seis grados por el gremio los demuestra que en el país más de 50 institutos los adaptaron y los aplican como plan de enseñanza local. Contribuyó a la difusión amplia que los profesores del instituto escribieron libros de enseñanza para acompañar a los planes de enseñanza.

En el instituto hay varias otras posibilidades para los alumnos fuera de la actividad en las clases. Una biblioteca rica y de alto nivel y una sala de informática abierta por la tarde también están a su disposición. Los 10–15 círculos especializados ofrecen varios programas desde la artesanía hasta la informática, desde la preparación a los concursos de estudios hasta la actividad desarrollada en la protección del medio ambiente. En varios ramos de deporte funcionan círculos de deporte y se organiza „campeonatos de la casa”. La autonomía estudiantil de la escuela organiza cada año un programa rico de tiempo libre. Los círculos autoorganizados sirven al interés cultural y especial, los programas recreativos garantizan la distensión y la vida colectiva. También los profesores toman su parte de la organización de los programas del tiempo libre. En primavera se organiza el Día Científico de los Alumnos, este día dan conferencias científicos y especialistas reconocidos, destacados en su territorio para los alumnos en un tema de su ramo especial. Por los veranos se organizan 20–22 campos para las diferentes clases de edad, entre ellos se encuentran campamentos de literatura, de vacaciones, de deporte, de ciclismo, de caminadores, de excursionismo por agua.

En 1986 se puso en marcha un proyecto: nuestros alumnos bajo la dirección de los profesores entraron en contacto por correspondencia con científicos, titulares de premio Nobel y les pidieron para la escuela artículos, cartas, fotos dedicadas. De la materia recogida se organizó una exposición en 1986, en el Año Internacional de la Paz. Reconociendo esta actividad el secretario general de la ONU honó el instituto con el título „el Embajador de la Paz” („Peace Messenger”).

Un grupo de profesores entusiasmados lleva muchos años organizando en los veranos vacaciones de enseñanza de dos semanas para un grupo de niños de Rutenia (región de los Carpatos). En el programa figuran vacaciones en el Balaton, visita de Budapest paralelamente clases de literatura e historia. En el programa colaboran cada año también varios alumnos de la escuela. Esta colaboración ayuda a desarrollar la sensibilidad social de nuestros alumnos y favorece que en su vida más tarde también ayuden a la gente que lo necesite o que sean capaces de darse cuenta como organizar la ayuda.

El profesorado del instituto considera como tarea básica educar y al fin despedir de la escuela alumnos de modo de pensar y de comportarse intelectualmente y los que pueden tener éxitos en la vida.

Tartalom

<i>dr. Molnár Katalin</i> : Élen a Radnóti	7
Az iskola dolgozói és tanulói 2018/2019	9
Búcsúznak, Magdi néni	30
Búcsú Baranyi Máriától	31
Mert megérdemelték – pedagógusnap az ELTE-n	32
Kitüntetés – Lenkovics Barnabásné	34
Lenkovics Barnabásné, de nekünk csak Marika néni (<i>Kellner Anikó</i>)	35
<i>Láng György</i> : A Radnóti verseny(ek)ről	38
Az OKTV döntő fordulójába jutottak 2017/18.	41
29. Nemzetközi Biológiai Diákolimpia	43
31. Fizikai Világkupa	44
Egyéb versenyeredmények 2017/18.	45
A 2017/18. tanév díjai	55
Radnóti versenyek legjobbjai 2017–2018. tanév	56
Nemes Zsófia, a 2018. évi Békés Pál Díj győztese	61
Paralelepipedon kupa és Dodekaéder-díj	69
Alice and Cinderella	70
RADÍR 2018, Bálint nap	72
<i>J. Tóth Judit</i> : Globális kompetencia a PISA-mérésen	74
A globális kompetenciákat mérő kérdéssor	76
Erasmus+ projektek a Radnótiban (<i>J. Tóth Judit</i>)	81
Ki Mit Tud? 2000–2018 (<i>Vég Éva, Sziklai Gábor</i>)	83
Semmi nélkül semmi sincs	87
Radnóti Tudományos Diáknapi	88
1956-os emlékműsor 2018	94
A Radnóti és az Igazgyöngy Alapítvány	97
Választék – Maradunk	98
Nem lettek hűtlen a szavak	100

Bemutatkozik az 5.B (<i>Szentiványi-Nagy Zsófia, Szemán Tamara, Balássy Fruzsina</i>)	102
Bemutatkozik a 6.B (<i>Arató Hanna, Kenyeres Léna, Czvikovszky Ágnes</i>)	104
Bemutatkozik a 7.A (<i>Berta Anikó</i>)	109
Bemutatkozik a 7.B (<i>Djuric Alexander, Kővári Sára</i>)	110
Bemutatkozik a 9.A	112
Bemutatkozik a 9.B (<i>Reviczky Tamás</i>)	113
Bemutatkozik a 10.A (<i>Fóti Neszta, Le Viet Dung</i>)	114
Bemutatkozik a 10.B (<i>Német Konrád, Vitai Simon, Várkonyi Zalán, Sáránszki Anna, Belényesi Bernadett</i>)	116
Bemutatkozik a 10.C	119
Bemutatkozik a 11.A (<i>Széles Borbála</i>)	123
Bemutatkozik a 11.B (<i>Wolf Sára</i>)	124
Bemutatkozik a 12.A (<i>Gintli Fruzsina, Nemes Zsófi</i>)	127
Bemutatkozik a 12.B (<i>Loyola Elío és tanáraik</i>)	129
Bemutatkozik a 12.C	135
Termkut 2018 (<i>Metrovis Marcell</i>)	139
Nomád Tábort 2018 (<i>Gőgb Vince, Golden Dorka</i>)	141
Egy csángó, egy kárpátaljai és egy budapesti együtt sétál a Balaton partján... (<i>Szabó Emese</i>)	145
A klézsei anyanyelvi tábor (<i>Schnábel Gergő, Ujházy Noémi</i>)	147
Székelyszombor, 2018 (<i>Lukács Réka, Kerékgyártó Márton</i>)	149
Summary	153
ELTE Radnóti Miklós School	154
Brève présentation de l'école	158
Miklós-Radnóti-Ausbildungsschule der Eötvös-Loránd-Universität	162
Scuola di tirocinio Miklós Radnóti dell'ELTE	166
Miklós Radnóti Instituto de Práctica Pedagógica de la Universidad Eötvös Loránd	169

A legutóbbi három *Messzeringó* est a magyar kultúra legkiválóbbjait hozta a Díszterem színpadára. Írókat, színészeket, zenészeket. Hol szomorú, hol vidám, de kritikus hangulatot varázsolván a nagyszámú és figyelmes közönségnek. Többek között Ady, Babits, József Attila Csuja Imre, Örkény, Radnóti, Petri György, Orbán Ottó Epres Attila és Debreczeny Csaba előadásában, Parti Nagy Lajos, Závada Pál, Dész László, Darvas Ferenc a színpadon. Kiemelkedő és fontos pillanatok ezek.

A *Radnóti-napi* tudományos előadások – a nagy tudósok és a 11-es diákok – arról győzhettek meg mindenkit, hogy érdemes tanulni, gondolkodni; kérdéseket feltenni, és talán válaszolni is rájuk.

A +1 szendvics akció, az Igazgyöngy Alapítvánnyal való kapcsolat hitünk szerint erősíti a szociális érzékenységet, fölhívja a figyelmet a nehezebb sorban élőkre, segít a társadalmi felelősségvállalás kialakításában.

A 2018-ban érettségizett évfolyam mintegy 40%-a ment külföldre tanulni. Visszajönnek-e valaha? Akarják-e majd a Radnótiba járatni a gyerekeiket? Eszükbe jut-e majd Ady Endre, József Attila, Örkény István bármely műve? Fogják-e tudni, hogy honnan származik a *vétkesek közt cinkos, aki néma* sor?

Abonyi Kira	Csáki Dániel	Font Hanna	Horváth Milán	Kovács Gergeely	Miró Anna Dorika	Pataki Henriette	Surányi Gábor Márk	Tomai Tímea
Acazi Milán	Csáki Júlia	Font Olivér	Horváth Regina Lilla	Domonkos	Misley Zoltán Miklós	Pataki Lili	Surányi Tibor Máté	Tomsenyné Péter
Acadály Júlia	Csányi Ámbros	Farkas Éva	Horváth Réka Boglárka	Kovács Gergeely Domonkos	Mohos Ilona	Parkos Anna Sára	Szűcs Barnabás	Tomsenyné Szabó Katalin
Acsády Zsófia	Csányi Dániel	Földi Tamás	Horváth Soma	Kovács János	Mohos János	Parkos Péter Domonkos	Szabó Kriszta	Török Bernadett
Agoston Lóránt	Csapó Adél Zsófia	Fornai Ákos Sándor	Horváth Vilgó	Kovács Kamilla	Mohos Tibor	Patrik-Pik Zsolt	Szabados Benedek	Tósszegi Ádám
Albert Álló	Csapó Áron Soma	Fóti Neszta	Horváth-Acsaai	Kovács Kárid Zoltán	Mohos Zsigmond	Paulovits Barnabás	Szabó Anna Gergetina	Tóth Agoston
Albert Viktor	Csátr Katalin	Földényi Krisztof Marcell	Boldizsár	Kovács Kati Virág	Molnár Ágnes	Paulovits Ferenc	Szabó Anita Keresztina	Tóth Benedek
Alföldi Anna Luiza	Csátrán Lilla	Földes Andras Ottó	Holván Andras Márk	Kovács Konrád	Molnár Anna	Paulovits Szabolcs	Szabó Anna	Tóth Blanka Violetta
Almás Benedek	Csékó-Fényi Fruzsina	Földi Tamás	Holván Eszter Júlia	Kovács Miklós	Molnár Balázs	Pálfi Ákos	Szabó Bernadett	Tóth Tamás
Almási Anna Dóra	Csékó-Kis Veronika	Földi Tamás	Holván Tamara Virág	Kovács Péter Barnabás	Molnár Júlia	Pétery Ábel Hubert	Szabó Balázs	Tóth Dorothea Berta
Ámbros Barnabás	Cseh Márton	Földváry Lea Virág	Hulmány Tünde Katalin	Kovács-Láncozós Bori	Molnár Katalin	Perger Ilma Luca	Szabó Benedek	Tóth Erika
Andacs Árnold Borzsa	Csekő Anna Sára	Földváry Lilla Noémi	Hunyady Dániel Dávid	Kovács Balázs	Molnár Marcell	Pétery Rebeka	Szabó Benedek	Tóth Fruzsina Kitti
Andacs Boldizsár Emili	Csedes Luca	Földváry Márton	Huszáky Veronika	Kovács Simon	Molnár Vince Pál	Planik Áron Márton	Szabó Bernadett	Tóth György
Andics Áron	Csengery Bernát Andrá	Burmabás	Huzsák Lili Mandula	Kovács-Megyesi Bori	Molnár Zsófia Helka	Prék Ung Döng	Szabó Emelza	Tóth-Tarmaza Bori
Angelusz Abel Tamás	Cserecsényi Zétény	Földes Mihály	Ignácz Csilla Mária	Kovács-Megyesi Botond	Monostori Barnabás	Prókai Sára	Szabó Ferenc	Tóth-Tarmaza Botond
Arató Júlia	Cserey Zsuzsanna	Fritsch László Erik	Iván Károly	Kozák-Szolymó Bónis	Morvai Éva	Pintér Levente	Szabó Julannna Flóra	Török László
Arató Hanna Flóra	Csik Csabáné	Fritsch Zsuzsanna Lilla	Ívanka Liza Emma	Köszér-Nólyan	Mózer Anna Berta	Pintér Róbert	Szabó Zoltán	Török Soňa
Csik Simonné	Fuchs Gábor	Iványiné Haró Ágota	Iványiné Haró Ágota	Kozma Réka Anita	Mózer János	Pintér Szilveszter	Szabó Patrik	Török Elek
Arner László	Csima Tekla	Izso Andrák Márk	Izso Andrák Márk	Köbli Anna	Mózer Jolán	Poginyi Kata	Szabó Patrik	Tran Ngoc Minh
Asbóth Hanna Ágota	Csikó Mátin Benedek	Fülöp Péter Benjámín	J. Tóth Edit	Ködi Vince	Mózer Jozsef	Pokol Bori	Szabó Tamás	Tran Thu Ha
Aszoros Agoston Péter	Csonka Sándor	Gács Borhla	J. Tóth Judit	Köbhegyi Balázs	Mózer Tamás	Polivoltzer Benec	Szalónci Péter	Trencsenyné Panna Sára
Bach Ágoston	Csonka Zoltan	Gács Borhla	Jagos Péter	Köbhegyi Lili	Mudrák Benec Jozsef	PománhÉzer Tünde	Szalónci Péter	Tumhátsz Noel
Bacsai Zorka	Csorász Anna Réka	Gadányi Boldizsár	Jakab Áron	Köbhegyi Luca	Mundruczó Mihály	PománhÉzer Tünde	Szalónci Péter	Turi György
Bajáth Lili	Csuhai Dániel Adám	Ganzer Dániel	János Dóra Johanna	Körösi Luca	Jónás	Pozsar Ester Adél	Szalay Boglárka Teréz	Turi Hanna Tünde
Balissy Fruzsina	Csuhai Miklós	Garamvári Márk Ákos	Jánosi Margi Angéla	Körösné Víz Zsuzsanna	Munkácsi Sára	Posztos Domonkos	Szalay Boglárka Teréz	Turi Hanna Tünde
Balogh Botond	Csuhai György	Gárdonyi Krisztof	János Mária	Köves Bence	Munkácsi Tamás	Posztos Domonkos	Szalay Krisztina Julitta	Turcs Turcs
Balaton Gergely	Diányi Ákos	Jánosy Jára Judit	Köfői Katica	Köfői Katica	Murán Benjámin	Puskás Míra	Szalónci Áron	Ulvardy Eszter
Balázs Frigyes Péter	Darvas Ágoston Erik	Gáspár András	Jékely Boldizsár Lajos	Köfői Sára	Nádas Benjámin	Rackó Csaba Ernő	Szalónci Áron	Ulvardy Eszter
Balázs Katalin	Darvas Ágoston Erik	Jóbbágy Domonik	Gáspárics Kata	Köfői Bence	Nádas Benjámin	Rackó Csaba Ernő	Szalónci Áron	Ulvardy Eszter
Bálint Márton Antella	Deák-Sala Emília	Gazdag Áron Benedek	Jóbbágy Elina Karolina	Köves Blanka	Nádas Lóránt	Rackó Csaba Ernő	Szalónci Áron	Ulvardy Eszter
Bali Ötvér	Debecsényi Berna	Gazdag-Györfi Zétény	Jóbbágy Petra	Köves Katalin	Nádasly Anna	Radó Csánád	Szalónci Áron	Urbán Marcell
Balogh Domonik Anna	Dejzák Zoltan	Geórgia Anna	Köbhegyi Ramona	Krúlik Miklós András	Nádori Jakab	Rákó Kata Estera	Szarka Áron Géza	Urbán-Fehér Eleke
Balogh Eszter	Dejcsi András	Geórgion Áron	Jóhács Krisztina	Krémusz Márton	Nádhavari Sára	Rajnai Júlia	Szavars Balázs	Urbán-Székely Balenc
Balogh-Göndör Benec	Demeter Tamás	Geórgion Máté	János Gergő	Kropog Erzsébet	Nagy András Márton	Rátkai Roxána	Szavars Szilvia	Urkan Aranka
Bandi Dávid	Demetrotics Benjámin	Geórgion Sára	Juliusz Zsombor	Kuba Nikolett	Nagy Dalma Borhla	Reisinger Csenge	Sztröm Kálmán	Urban Teodora
Bánhidai Laura	Demetrotics Hanna	Geller Mihály	Jurek Csenge Lili	Kubik Emese	Nagy Domonkos	Reisz Balázs Dávid	Sztröm Kálmán	Uszeka Krisztof Zalan
Barács Lilla	Demetrotics Joel	Germeser Dorothy	Kállás Miklós Ádám	Kulcs-Hanna	Nagy Gábor Olivér	Répis Dávid Benec	Szűkegy Ágnes	Varga Szilvia
Barczó Milán	Demetrotics Marcell	Gergely Luca Sára	Kállás Nóra	Kulcsnesics Tibor	Nagy Hanna Zsófia	Szűkegy Domonik	Szűkegy Kata	Varga Zsuzsanna
Barczy Hanna	János	Gray Lórá	Kádár Vera Ester	Borhla	Nagy Kamilla Nína	Reszegi Márton Jozsef	Szűkegy Kata	Vághy Lóriné Bertalan
Barczy Samu	Demők Dóra	Gidly Hanna	Kádas Máté	Kulcsnesics Rozina Dóra	Nagy Krisztof Csánád	Révész Vilmos	Szűkegy Kata	Vajda Ádám
Barna Ester	Denes Gergeely	Klári Márton Benedek	Klári Márton Benedek	Kulcsnesics Vince Rókus	Nagy Levente Máté	Révész Zsuzsanna	Szűkegy Dália	Vajda Eszter Zita
Bartal Botond	Derényi Robert	Kölcse Kinga	Kildi Zita	Kunisch Luca	Nagy Milán Dávid	Reisinger-Heuer Jakab	Szűkegy Ágnes	Vajda Hanna Klára
Bartal Gergely	Dere János	Kővári Péter	Kővári Péter	Kunusz Dóra	Komárom Nóra Laura	Rékasi Eszter	Szűkegy Domonik	Vajda Hanna Klára
Bartó István	Dere Jossanna	Gombai Balint	Káló Zsófia Dóra	Kunecz Zoltán Gábor	Nagy Piroksa	Revizky Marcell	Szűkegy Domonik	Vajda Noémi Rita
Báth Balázs	Dianovszki András	Gombai Marcell	Kalocsai Kornél Viktor	Kuneczné Kapcsendi Katalin	Nagy Tímea	Revizky Tamás	Szűkegy Domonik	Válach Lili
Bartos Laura Anna	Diczázy András	Kanel Zoltán	Kanel Zoltán	Katalin	Nagy Veronika	Revizky Tamás	Szűkegy Domonik	Válach Lili
Bazsányi Sári Jázmin	Dőzsegyi Szilvia	Kántor Csenge	Kántor Csenge	Ladányi Balint	Nagy Zita Olivia	Ring Máté	Szűkegy Domonik	Válach Lili
Bazsányi Simon	Djuric Alexander Patrik	Gorondi Botond	Gorondi Botond	Lakner Hanna Rozália	Nagyregényi Réka Lili	Ringwald Anna	Szűkegy Domonik	Válach Lili
Bea Balázs	Do Hoang Anh	Kározy Árpád	Kározy Árpád	Láng György	Nézős Péter	Sápi Dorothy Jázmin	Szűkegy Domonik	Varga Szuzsanna
Beér Domonik	Do Hoang Anh Thu	Geóznée Adámy Anna	Geóznée Adámy Anna	Kapsa Marcell	Nézős-Posony Lea	Ronkay Noémi	Szűkegy Kata	Vándor-Köfvégi Álló
Bejczy Péter	Do Quang Tri	Göggöl Lili Anna	Göggöl Lili Anna	Karakas Benedek Kelton	Nej Zsófia	Rosenzweigné Pejtsik Júlia	Szemeny Tamara Lea	Ványi András Benjámín
Bejczy Veronika Hanna	Dobos Áron	Göggöl Balint	Göggöl Balint	Karakas Bori	Nemes Anna Zsófia	Róza Simon	Szénásy Dávid György	Varga Bence Martin
Békási Zsolt	Dobos Léla	Gömbös Balint	Gömbös Balint	Karnóth Kamilla	Lázár Tibor Zsigmond	Rózsa Simon	Szénásy Dávid	Varga Grcia
Békési Luca	Dobócsy Noémi	Gömbös Bertalan	Gömbös Bertalan	Károlyi Bertalan	Lázár Tibor Zsigmond	Rózsa-Vincze Liliróza	Szénásy Dávid	Varga Grcia
Békési Veronika Ágnes	Dóci Maja	Gömöri Lili	Gömöri Lili	Karsay Dina	Le Viet Hung	Németh Konrád	Székely Györgyi Andras	Varga Imreéné
Belac Alex	Dóci Réka	Gömöri Kata	Gömöri Kata	Karász Anna	Lehmann Milán	Németh Alex Dániel	Szentimri Ákos András	Varga Iszván
Belai Nikolett	Doldehall Benec	Gőnczi Ámos	Gőnczi Ámos	Kasszag Kinga Györgyi	Leiner Gergő	Németh Anikó	Szentimri Györgyi	Varga Lilla Sára
Belenyési Bernadett	Domokos Dalbor	Graf Anna Anita	Graf Anna Anita	Katona Dóra	Leikes Artemisz Ester	Németh Júlia Mandula	Szentpéteri Zsófia	Varga Norbert
Bender	Bertalan	Graf Dávid	Graf Dávid	Katona Kata	Lenát Dániel	Németh Luca Lára	Szentpéteri Zsófia	Varga Szilvia
Bene Zoltán	Bertalan	Graf Hanna	Graf Hanna	Katona-Szabó Boglárka	Leike-Szabó Boglárka	Németh Lilla	Szentpéteri Zsófia	Varga Szuzsanna
Benyő Szabolcs	Dömötör Hanna	Gróf Júlia Borhla	Gróf Júlia Borhla	Kéki Gáspár	Lendvay Gergeely János	Zsuzsanna	Szepszter Abel	Varga Zsénó
Berezky Lili Anna	Drahos Botond	Gulyás Franciska	Gulyás Franciska	Kéki Szonja	Lengyel Zsuzsa	Ngyuen An Binh	Szepszter Abel	Varga Zsennet Lili
Bérsényi Domonik	Benedek	Kelen Miklós	Kelen Miklós	Kelen Miklós	Ligeti Márton	Ngyuen Anh Minh	Szepszter Áron	Városhy Zsolt Vilmos
Bérsényi Levente Zoltán	Zsuzsanna	Kelemen Márton	Kelemen Márton	Kelemen Réka	Lipcei Gábor	Ngyuen Dát Viet	Szepszter Benjámín	Várszegi Sári Maja
Berek András	Zsuzsanna	Kellyné Márton Noe	Kellyné Márton Noe	Keleny László	Lóczy Elio	Ngyuen Duc Viet	Szepszter Benjámín	Várszegi Vince Emili
Berencsi Zoltan	Drozdi Zsuzsanna	Kenyeres Pétra Kata	Kenyeres Pétra Kata	Kenyeres Léna	Lóczy Éva	Ngyuen Florence	Szepszter Benjámín	Várszegi Vince Emili
Berencsi Zoltan	Drukay Réka	Kenyeres László	Kenyeres László	Kenyeres Maja	Lóczy Éva	Ngyuen Hai Anh	Szepszter Benjámín	Várszegi Vince Emili
Bereyni Sándor	Dukay Soma	Kenyeres Maja	Kenyeres Maja	Kenyeres-Molnár Anita	Lóczy Éva	Ngyuen Hai Anh	Szepszter Benjámín	Várszegi Vince Emili
Béres Máté Barnabás	Dukay Soma	Kenyeres-Molnár Anita	Kenyeres-Molnár Anita	Lukács Réka	Lóczy Éva	Ngyuen Hoang Hai	Szepszter Benjámín	Várszegi Vince Emili
Berkiné Bóhm	Eperjes Rita	Kereki Balázs Benec	Kereki Balázs Benec	Kereki-Simonffy Vilma	Lóczy Éva	Ngyuen Hung Chinh	Szepszter Benjámín	Várszegi Vince Emili
Zsuzsanna	Eperjes Rita	Kereki Balázs Benec	Kereki Balázs Benec	Kereki-Simonffy Vilma	Lóczy Éva	Ngyuen Hung Chinh	Szepszter Benjámín	Várszegi Vince Emili
Berta Anikó	Eperjes Rita	Kereki Balázs Benec	Kereki Balázs Benec	Kereki-Simonffy Vilma	Lóczy Éva	Ngyuen Hung Chinh	Szepszter Benjámín	Várszegi Vince Emili
Beszercegy Dalma	Eperjes Rita	Kereki Balázs Benec	Kereki Balázs Benec	Kereki-Simonffy Vilma	Lóczy Éva	Ngyuen Hung Chinh	Szepszter Benjámín	Várszegi Vince Emili
Bihary Balázs Ámbros	Erdős Anna	Kereki Balázs Benec	Kereki Balázs Benec	Kereki-Simonffy Vilma	Lóczy Éva	Ngyuen Hung Chinh	Szepszter Benjámín	Várszegi Vince Emili
Bihari Benedek Ákos	Erdős Anna	Kereki Balázs Benec	Kereki Balázs Benec	Kereki-Simonffy Vilma	Lóczy Éva	Ngyuen Hung Chinh	Szepszter Benjámín	Várszegi Vince Emili
Billege Bukcsi Bóla	Erdős Noémi	Kereki Balázs Benec	Kereki Balázs Benec	Kereki-Simonffy Vilma	Lóczy Éva	Ngyuen Hung Chinh	Szepszter Benjámín	Várszegi Vince Emili
Birtalan Zsuzsanna	Erdős András	Kereki Balázs Benec	Kereki Balázs Benec	Kereki-Simonffy Vilma	Lóczy Éva	Ngyuen Hung Chinh	Szepszter Benjámín	Várszegi Vince Emili
Bitter Beláné	Erdős András	Kereki Balázs Benec	Kereki Balázs Benec	Kereki-Simonffy Vilma	Lóczy Éva	Ngyuen Hung Chinh	Szepszter Benjámín	Várszegi Vince Emili
Bitter Hanna Linda	Erdős Benec Gábor	Kereki Balázs Benec	Kereki Balázs Benec	Kereki-Simonffy Vilma	Lóczy Éva	Ngyuen Hung Chinh	Szepszter Benjámín	Várszegi Vince Emili
Bokos Virág	Hajda Álló	Kereki Balázs Benec	Kereki Balázs Benec	Kereki-Simonffy Vilma	Lóczy Éva	Ngyuen Hung Chinh	Szepszter Benjámín	Várszegi Vince Emili
Bodgál Andor Károly	Erdős Katalin	Kereki Balázs Benec	Kereki Balázs Benec	Kereki-Simonffy Vilma	Lóczy Éva	Ngyuen Hung Chinh	Szepszter Benjámín	Várszegi Vince Emili
Bodor Péter Benedek	Erséki Áron	Kereki Balázs Benec	Kereki Balázs Benec	Kereki-Simonffy Vilma	Lóczy Éva	Ngyuen Hung Chinh	Szepszter Benjámín	Várszegi Vince Emili
Bodor Sára Ilka	Erdés Emili	Kereki Balázs Benec	Kereki Balázs Benec	Kereki-Simonffy Vilma	Lóczy Éva	Ngyuen Hung Chinh	Szepszter Benjámín	Várszegi Vince Emili
Bohos Lilla	Fábián Ádám	Kereki Balázs Benec	Kereki Balázs Benec	Kereki-Simonffy Vilma	Lóczy Éva	Ngyuen Hung Chinh	Szepszter Benjámín	Várszegi Vince Emili
Bohos Marcell	Fábián Anna	Kereki Balázs Benec	Kereki Balázs Benec	Kereki-Simonffy Vilma	Lóczy Éva	Ngyuen Hung Chinh	Szepszter Benjámín	Várszegi Vince Emili
Bólyos Barbara	Fábián Márton	Kereki Balázs Benec	Kereki Balázs Benec	Kereki-Simonffy Vilma	Lóczy Éva	Ngyuen Hung Chinh	Szepszter Benjámín	Várszegi Vince Emili
Bor András	Fábián Rózsa Borhla	Kereki Balázs Benec	Kereki Balázs Benec	Kereki-Simonffy Vilma	Lóczy Éva	Ngyuen Hung Chinh	Szepszter Benjámín	Várszegi Vince Emili
Bozó Bernát	Fárgó Sándor Balázs	Kereki Balázs Benec	Kereki Balázs Benec	Kereki-Simonffy Vilma	Lóczy Éva	Ngyuen Hung Chinh	Szepszter Benjámín	Várszegi Vince Emili
Borskovszki Mikó	Farkas Adel	Kereki Balázs Benec	Kereki Balázs Benec	Kereki-Simonffy Vilma	Lóczy Éva	Ngyuen Hung Chinh	Szepszter Benjámín	Várszegi Vince Emili
Borskovszki Mikó	Farkas Balázs Krisztof	Kereki Balázs Benec	Kereki Balázs Benec	Kereki-Simonffy Vilma	Lóczy Éva	Ngyuen Hung Chinh	Szepszter Benjámín	Várszegi Vince Emili
Borza Borhla	Farkas Erika	Kereki Balázs Benec	Kereki Balázs Benec	Kereki-Simonffy Vilma	Lóczy Éva	Ngyuen Hung Chinh	Szepszter Benjámín	Várszegi Vince Emili
Boróki Balint	Farkasi Adám	Kereki Balázs Benec	Kereki Balázs Benec	Kereki-Simonffy Vilma	Lóczy Éva	Ngyuen Hung Chinh	Szepszter Benjámín	Várszegi Vince Emili
Bórh Eva Anna	Farkasházi Csilla	Kereki Balázs Benec	Kereki Balázs Benec	Kereki-Simonffy Vilma	Lóczy Éva	Ngyuen Hung Chinh	Szepszter Benjámín	Várszegi Vince Emili
Bórh Mihály Márton	Farkasházi Levente	Kereki Balázs Benec	Kereki Balázs Benec	Kereki-Simonffy Vilma	Lóczy Éva	Ngyuen Hung Chinh	Szepszter Benjámín	Várszegi Vince Emili
Bóles Natasa Flóra	Farsar Ágoston Máté	Kereki Balázs Benec	Kereki Balázs Benec	Kereki-Simonffy Vilma	Lóczy Éva	Ngyuen Hung Chinh	Szepszter Benjámín	Várszegi Vince Emili
Bui Hoa	Farsar Sári Dorothy	Kereki Balázs Benec	Kereki Balázs Benec	Kereki-Simonffy Vilma	Lóczy Éva	Ngyuen Hung Chinh	Szepszter Benjámín	Várszegi Vince Emili
Bui Kevin	Farkas Klára	Kereki Balázs Benec	Kereki Balázs Benec	Kereki-Simonffy Vilma	Lóczy Éva	Ngyuen Hung Chinh	Szepszter Benjámín	Várszegi Vince Emili
Bui Phung	Farkas Dániel István	Kereki Balázs Benec	Kereki Balázs Benec	Kereki-Simonffy Vilma	Lóczy Éva	Ngyuen Hung Chinh	Szepszter Benjámín	Várszegi Vince Emili
Bukovics Orsolya	Fazekas Jánosné	Kereki Balázs Benec	Kereki Balázs Benec	Kereki-Simonffy Vilma	Lóczy Éva	Ngyuen Hung Chinh	Szepszter Benjámín	Várszegi Vince Emili
Bulla Ádám Imre	Fazekas László	Kereki Balázs Benec	Kereki Balázs Benec	Kereki-Simonffy Vilma	Lóczy Éva	Ngyuen Hung Chinh	Szepszter Benjámín	Várszegi Vince Emili
Bulla Balázs Gábor	Fazekas Rozália	Kereki Balázs Benec	Kereki Balázs Benec	Kereki-Simonffy Vilma	Lóczy Éva	Ngyuen Hung Chinh	Szepszter Benjámín	Várszegi Vince Emili
Bulla István	Feked Márton	Kereki Balázs Benec	Kereki Balázs Benec	Kereki-Simonffy Vilma	Lóczy Éva	Ngyuen Hung Chinh	Szepszter Benjámín	Várszegi Vince Emili
Bundabó Gáspár	Feked Márton	Kereki Balázs Benec	Kereki Balázs Benec	Kereki-Simonffy Vilma	Lóczy Éva	Ngyuen Hung Chinh	Szepszter Benjámín	Várszegi Vince Emili
Bundula Klára	Fejér Anna Júlia	Kereki Balázs Benec	Kereki Balázs Benec	Kereki-Simonffy Vilma	Lóczy Éva	Ngyuen Hung Chinh	Szepszter Benjámín	Várszegi Vince Emili
Buzsáfi Dániel	Fejér György András	Kereki Balázs Benec	Kereki Balázs Benec	Kereki-Simonffy Vilma	Lóczy Éva	Ngyuen Hung Chinh	Szepszter Benjámín	Várszegi Vince Emili
Csik Stephano Mihály	Féjes Balint Emő	Kereki Balázs Benec	Kereki Balázs Benec	Kereki-Simonffy Vilma	Lóczy Éva	Ngyuen Hung Chinh	Szepszter Benjámín	Várszegi Vince Emili
Cernov Nóra Sára	Fekete Nóra	Kereki Balázs Benec	Kereki Balázs Benec	Kereki-Simonffy Vilma	Lóczy Éva	Ngyuen Hung Chinh	Szepszter Benjámín	Várszegi Vince Emili
Chogyekla András	Fekete Nóra	Kereki Balázs Benec	Kereki Balázs Benec	Kereki-Simonffy Vilma	Lóczy Éva	Ngyuen Hung Chinh	Szepszter Benjámín	Várszegi Vince Emili
Chu Huyen Natália	Fekete Péter Klára	Kereki Balázs Benec	Kereki Balázs Benec	Kereki-Simonffy Vilma	Lóczy Éva	Ngyuen Hung Chinh	Szepszter Benjámín	Várszegi Vince Emili
Chu Phuong Laura	Fenes Lilla	Kereki Balázs Benec	Kereki Balázs Benec	Kereki-Simonffy Vilma	Lóczy Éva	Ngyuen Hung Chinh	Szepszter Benjámín	Várszegi Vince Emili
Csohalo Mateo Dániel	Fenyő D. György	Kereki Balázs Benec	Kereki Balázs Benec	Kereki-Simonffy Vilma	Lóczy Éva	Ngyuen Hung Chinh	Szepszter Benjámín	Várszegi Vince Emili
Czakó Benec	Feresz Franciska	Kereki Balázs Benec	Kereki Balázs Benec	Kereki-Simonffy Vilma	Lóczy Éva	Ngyuen Hung Chinh	Szepszter Benjámín	Várszegi Vince Emili
Czakó Gergely	Ferenc Adám	Kereki Balázs Benec	Kereki Balázs Benec	Kereki-Simonffy Vilma	Lóczy Éva	Ngyuen Hung Chinh	Szepszter Benjámín	Várszegi Vince Emili
Csanik Péter	Ferenc Adám	Kereki Balázs Benec	Kereki Balázs Benec	Kereki-Simonffy Vilma	Lóczy Éva	Ngyuen Hung Chinh	Szepszter Benjámín	Várszegi Vince Emili
Csank Péter	Fodor Gyula	Kereki Balázs Benec	Kereki Balázs Benec	Kereki-Simonffy Vilma	Lóczy Éva	Ngyuen Hung Chinh	Szepszter Benjámín	Várszegi Vince Emili
Czvokoski Ágnes	Fodor Hédi Virág	Kereki Balázs Benec	Kereki Balázs Benec	Kereki-Simonffy Vilma	Lóczy Éva	Ngyuen Hung Chinh	Szepszter Benjámín	Várszegi Vince Emili
Czvokoski György	Fodor Száva Dorka	Kereki Balázs Benec	Kereki Balázs Benec	Kereki-Simonffy Vilma	Lóczy Éva	Ngyuen Hung Chinh	Szepszter Benjámín	Várszegi Vince Emili